

پښتو ژبې د ژوند او کلتور

د پښتو ژبې د ژوند او کلتور

ا افغان
ب باچاخان
پ پښتونخوا

پښتو د ژبو مور

The Mother Pushtu
(Linguistics)

خبرنه

ډاکټر د. وېش خان داسټو

Dr. Dawesh

پڻتو ڏڙبو مور

ڊاڪٽر درويش خان يوسفزي

ٽول حقوق ڊ ليڪوال په حق ڪنبي محفوظ دي

ڊاڪٽر درويش خان يوسفزی	ڊ ڪتاب نوم
مارچ ۲۰۱۲ء	ليڪوال
۵۰۰	ڊ ڇاپ ڪال
شعيب صادق مردان	ڊ ڇاپ شمير
0333-9866046	ڪمپوزنگ
۱۰۰۰ روپي	بيعه
(۱) ڊاڪٽر درويش خان يوسفزی	ڊ موندلو درڪ
خيبر آئي فاؤنڊيشن هسپتال گلپهار پڻبور	
موبائل: 0300-5821959	
(۲) يونيورسٽي بڪ ايجنسي پڻبور	
(۳) وٽڙن بڪس مردان	
(۴) قاسم بڪ سنٽر صوابي	
عامر پرنٽنگ ايجنسي پڻبور	ڊ ڇاپ ڄاي
0300-9019499	
aamir_print@yahoo.com	

ترون

”د خپلې مور په نوم

او د هغه ټولو مېندو په نوم چې پښتو ژبه وايي“
 مابه تل تاته دا وئيل موري! اي گراني موري!
 چې زه به تاباندي يوه ټوټه د فن ليکمه
 چې په لوستلو د هغې به ټولې مېنډې هرځاي
 ستا تپوسونه کوي تاپسي به گرځي په خدای
 نن چې په ژبه د پښتو مې دا کتاب سم کړو
 په ډېر ادب باندي مې ستا نوم سره وتړلو
 او پښتنو درنو لوستونکو ته مې وړاندي کړلو
 گوره چې څومره زمانې به ستا تپوس کوي اوس
 گوره چې دا ټوټه د فن به څومره خوښه کړي څوک
 غواړم چې تا هم داليدلی وي په خپلو مترگو

موري! ته چرته ئې! اي موري زما چرته ئې ته!
 د وطن مور! ستا هغه زوي ستا په لتون کښې ورک شو

سرلیک

دا پانیز ما تر ټولو وړاندې د خپلو بناغلو پښتنو لوستونکو د پاره کښلی دی. دا لکه د نورې نړۍ، د بېلا بېلو ژبو د ټکو راغونډول او د هغوي تر مینځه غږې یو شانوالی څرگندولو لره لیکلی شوی نه دی. دغه زما موخه نه وه.

لوستونکي به ئې د پوره لوستلو نه وروستو درک ولگوي. دا د گرانو ټکو د معنو کتاب هم نه دی. دا د غږ او غږېدونکي ترون هم نه دی. دا د غږونو څیرنه ده او د غږ څیرنې نه وروستو د هغې د برخو په بنسټ ژبپوهنه ده.

زړه ته مې پوره پرېوتې ده چې د ژبپوهنې د پاره نورې ښکلې لارې چارې هم شته. دغه لارې چارې د دې کتاب د مینځه راټولول گران نه دي. زه دومره توان نه لرم چې نور وړاندې لار شم. دغسې دا کتاب دې هم نیمگړی وگڼلی شي. که څوک غواړي پخپله ئې سر ته رسولي شي. د مزکې په مخ د هرې ژبې ویونکي دغه حق لري.

کومې ناشونې چې زما وړاندې راغلي هغې کښې د انگرېزۍ او عربي ژبو سره د پښتو ډېر زیات نزدېوالی دی. زه ئې په هېڅ ډول د پرانستلو جوگه نه یم. که زه ډېر هم د تاریخه خبریم. د هندوستانی سنسکرتي ژبو او د باکټریا اوستاني ژبو سره د پښتو خپلوي خو هسې هم منلې او جوتې ده. د هغې نوره څېړنه څه گټه نه لري. د هندي اروپایي ژبو

سره جو ختوالی هم د پامه اخوانه دی. د عربی او انگریزی رشتو نه پرته غټه خبره د پښتو ژبې خپل لرغونتوب دی. یو بې کچه اریانونکی، زړه لرزؤنکی او سر ددؤنکی لرغونتوب چې د خیالي دعوونه ډېر پورته دی. زمونږ ژبه زمونږ تاریخ دی او په دغه موندل خیرنه خبره سپینولی شي. په ډېره گرانه دې لیکلو ته چمتو کېږم چې دغه د ټولو بنیادمو تاریخ دی.

د موج شننه او د "وژ" نړیواله شته والی دومره ارزښت لري لکه د قعر، خور، پنجکوره، د مهابهارت، "گاؤري"، جین توې، توره او تورات، باس، اگی، سجیل او نور دغسې توري چې په دې کتاب کې کښلي لري. که پښتو لیکدود او بډلی نه وی نو مونږ به ډېر څه وئیلی وی.

جوته هیله ده چې د دې کتاب لوستونکي ډېر پیاوړي دي. زما په وړه ځله لویه خبره باندې به د خپل پام نیلې ته واگې نه راکاږي. پوهېږم چې زه چاته گنېږم. دامې یقین دی چې د یو ښاغلي وخت به هم نه زیانوم. ما چې د چانه هم مرسته موندلې ده، د هغوي مننه.

په درناوي

دروېش

خوار او م اوم

کس

پښتو د ژبو مور

د ټولو نه اول خو چې د ډاکټر دروېش ددې کتاب نوم ته وکتې شي داي د لسانياتو په مېدان کې هاغه ټولو کسانو ته پتون وهله دی چې د دنيا په ژبو پوهېږي يا په دې چې ژبه څه شی دی؟ څنگه جوړېږي؟ او څنگ وده کوي، مړه کېږي يا ترې نورې ژبې زېږېږي ځانې په چاپېر حل کې د نورو ژبو سره څه رسته کېدای شي. دا دعوی کول چې "پښتو" د ژبو مور ده او بيا يو گڼ شمېره ثبوتونه ورکول اسان کار نه دی خو دا کر کېچن او زړه سترې کار ېوازې د ډاکټر صېب نمونه ې کس کولی شي. هسې خو خلک وائي چې پښتو د زرگونو کالو زړه ژبه ده خو ډاکټر صېب په خپله پوهه او کړاؤ ددې ثبوتونه ورکړي دي. چې څنگه د پښتو ژبې ټکي دنړۍ نورو ژبو کې په بدل شکلونو کې موجود دي. بل مطلب نې دا دی چې دا ټکي به په هاغو ژبو کې نه وو او ددې په وجه به نیمگړې هم وې.

د ډاکټر صېب ددې کتاب د لسانياتو نه علاوه ادبي حيثيت هم شته. هاغه دا چې ژبه که د اظهار پوره ذريعه ده خو چې څومره په نښه ډول دا اظهار وکړی شي. نو د تاثير وړ ده. هغه دا چې ادبي کار نې څه دی ډاکټر صېب بلا شعرونه، متلونه، آيتونه او حديثونه ليکلي دي او ددې ټولو ادبي درناوی وي. بله خبره دا ده چې د قرآني آيتونو، حديثونو شعرونو او متلونو يو خپل تاريخي حيثت هم وي د هغو نه مثالونه ورکول خپله وېنا او دعوی نه ېوازې وزن داره کول دي بلکه د ېو اوچ بحث نه ساعت شيبې له ادب ته تلل او په خوندي انداز کې هر څه هضمول يوه غټه خبره ده.

د ډاکټر صېب بله د ستاينې خبره دا ده چې سياسي او تاريخي

حقیقتونه ډېر په زړه بڼایي - په دې کې چاسره هېڅ قسم رعایت نه کوي دا ډېر د افسوس خبره ده چې تر دېرش پینځه دېرش کالونه د سرمایه دارو، عربي و هابیانو اور ایرانی شیعہ گانو او د کرایه دار پاکستانی یوځي په وجه په پښتنو قیامت تېر شوی دی - او لاتېرېرې په دې جرمنو کې ورسره ځنې پښتانه ضمېر خرڅه هم ملگري دي -

داسې مثالونه نه یوازې علمي خبرې دي بلکه بل طرفته پښتون قام ته غل او ساز په گوته کول دي - چې د هغوي یو تاریخي او سیاسي شعور هم بېدار شي - او بیا ورسره څوک داسې ونه کړي - تاریخ کې همېشه د رښتوني خلکو قدر او عزت وي - دروغجن همېشه مخ توری وي - د افغانستان انقلاب کې خو په قام او اولس منین ووژلې شو خو د ډېرو پکې غواگانې لنگې شوې، بلا پیسې تکیې نې وگتلي او ورځ نې ښه شوه - که انقلاب د مذهب په نوم یا په نورو دروغو یا د توپیک په زور ناکامه کړی شو د دوي په چنه تود باد نه لگي -

زما په خیال د ډاکټر صېب د دې کتاب لیکلو یو مطلب دا کېدای شي چې پښتانه خپل ځان، خپل نسل خپل گاونډیان وپېژني او د ښه ژوند د پاره په خپلو هېرو شوؤ رشتو بېا غور او فکر وکړي او تینگې نې کړي - دې سره به نه یوازې د دې ژبه پښتو ترقي وکړي بلکه علمي او تحقيقي کار به هم شورو شي - او خپل سیاست، تجارت، معاشیات او کلتور ته به هم وده ورکړي - او د قام د سبا ورځ به ښه شي - د دنیا د نورو قامونو سره به سیالي هم شورو کړي او د هغوي نه د مخکې کېدو هڅې به هم شورو کړي -

دې وخت کې د ژبو ماهرین او عالمان ژبو ته په بدل نظر گوري - هغوي ئې د نفسیاتو، تعلیم، عمرانیاتو او بشریاتو په گزونو هم وهي - د ډاکټر صېب دا کتاب هاغه ټولو کسانو ته دعوت دی چې د پښتو ژبې څېړنې دې هم په دې توگه وشي ځکه چې دا د کروړونو خلکو ژبه ده او نه یوازې په پښتونخوا او افغانستان کې وئېلې کېږي بلکه په نورو ډېرو هېوادونو کې وئېلې کېږي - او هلته پرې په ځنې پوهنتونونو کې څېړنه هم کېږي -

دا هاغه ټولو ملکونو چرته چې پښتانه د ډېرې مودې راسې ډېره دي لکه هندوستان او یا په مزدورو او تجارتونو پسې نورو ملکونو ته تلي دي خو یو گڼ شېر لري - واپس راتلو خیال ئې شته او که نه خو د هغوي پام دې طرفته راړول دي چې تاسو دخپلې مورنۍ ژبې پښتو د ترقۍ د پاره په هاغه وطنونو کې گامونه پورته کړی او دنیا ته دا پته ولگي چې پښتانه څوک دي او ددوي د ژبې څه اهمیت دی - یا ددوي د خپلې ژبې سره څو مره مینه ده او یا دا ترقی یافته ژبو سره تر کومه حده سیالي کولی شي - هغه بیله خبره دا ده چې د پښتنو په نوم مشرانو یا د هغې برېڅو پښتو ژبې ته هېڅ قسم پام نه دی گرځولی -

ددې نه علاوه څو کاله وړاندې د تعلیم تحریک مردان په هلو ځلو چې د رومبې اجلاس مشري ئې ډاکټر دروېش کړې وه، په مردان کې د ولي خان په نوم کوم پوهنتون جوړ شو نو هغې کې لا تر اوسه د پښتو څانگه او پښتو اکېډمي نشته - دې ته که د پوهنتون په ځانې "ملا گوټه" ووئېلې شي نو ډېر مناسب به وي د افسوس خبره دا ده چې د پښتو ټول مشران په

دې خاموشه دي او تر اوسه ئې د پوهنتون د واکدارانو نه دا پښتنه ونه کړه چې دلته د پښتو په حواله تاسو ولې غلي ئې.

هاغه کسانو ته ئې د ولي خان اېوارډونه ورکړل. چا چې ټول عمر د پښتنو مشرانو ته کنځلې کړې دي او سپک سپور ئې وړيسې وټېلي دي. په وخت به مونږ ددې هر څه تپوس کوؤ. او د پښتو په نوم مشران به ټول قام او اولس ته په گوته کوو چې دوي په حقيقت کې ستاسو مشران نه بلکه ستاسو دشمنان دي. او د پښتنو وسائل ئې څنگه لوټلي دي. پښتو ئې څنگه سياله کړې نه ده. نه ئې تعليمې کړې ده او نه ئې دفترې کړې. بلکه په لارو کې ئې ورته په چل چل کې دامونه اېښي دي. ددې نه ډاگي پته لگي. چې دا د استېلشمنت خلک دي او خلکو له ترې لرې کېدل پکار دي.

زه په آخر کې د پښتونخوا صوبائې حکومت ته دا غږ کوم چې د پښتونخوا په هر پوهنتون کې دې د پښتو څانگه او اکېډمي يو دم پرانستې شي. او د ډاکټر دروېش غوندې خلک ئې مشر شي. چرته چې د پښتو ژبې دروزنې کار روان شي او پښتو ادب پکې وده ومومي. د پښتنو تاريخ، سياست او معاش باندې خبرې وشي. گنې ستاسو دعوې به ټولې غلطې وي. او د اېښتون قام به درته ډېر سپک گوري او ځان له به د نور محمد ترکي او ډاکټر نجيب په شان خلک مشران کړي چې پښتون قام د ترقۍ په لور روان شي، دنيا د قامونو سيال شي او لوړ مقام ومومي. د ملا دم نه خلاص شي او د سرمايه دارو يا د هغوي د بريڅو د ظلم د نه خلاص شي بچې ئې په خپله ژبه کې تعليم حاصل کړي او خپل پښتون کلتور په وړاندې بوځي.

زه دا خبره په ډاگه کوم چې د ډاکټر صېب ددې کتاب په قدر و
 قيمت به د لسانياتو پوهان تفصيلي خبرې کوي چې د ډاکټر صېب دا کار
 په حقيقت کې د کوم معيار دی او څنگه ئې تر سره کړی دی خو دومره ويم
 چې د ډاکټر صېب دا کړاؤ علمي دی او پوهانو ته مخکې پروست دى.

پروفېسر معراج خان

چنبرمېن

ډيپارټمنټ آف انگلش

گورنمنټ پوست گريجوېټ

کالج مردان

۲۰۱۱-۱۲-۲۵

پښتو او پختو

ژبه د بنياد م بدن کښې لکه د زړه رگي نظام (CVs) يا د مرکزی عصبی نظام (CNS) يو ځانلره نظام دے چې بېله رگونه او دنده لری. دا د بنياد مو تر منځ د فکری ادلون بدلون کاله دے. د يو بنياد م د مزغود فکر نه د بل بنياد م تر مزغو پورې رسيدلو لره د ستونی نه راوتی غرونه ژبه گڼلے شی.

ژبه بنيادی ډول سره غږ دے. غږ د معنی بېخي پېمانه ده. بې معنی غږ چرته نه وی. خبره يا جمله (غونډله) د غږونو گڼه وی. ژبه کښې هر غږ ځانلره وی او هر غږ بېله معنا هم لری. د يو قام ژبه د هغې د غږود غږونو پانگه وی چې هر درنگ د بدلون سره مخ وی. ژبه او نسل يو تر بله يو وی. يوه ژبه کښې زاړه ټکی مری. نوی راټوکيږی. ورسره اوسنی ټکی معنی بدلوی. د ژبې مرام د بنياد م نه بنياد م ته رسېدل دی.

مونږ په ډېر پام څه عمومي تونه وړاندې کړل چې ټول پوره سائنسی بنسټ لری.

د يوې ژبې ارزښت د هغې د ويونکو ارزښت دے. د يو اولس پوهنيز، سياسي، معاشی، زيږونکی اهميت د هغوی ژبې ته درناوی بخښی. د يو قام سيمه ايز پېښوالی، بدنی تکړه توب، کلتوری او تجارتي قدر د هغوی په ژبه دروند سيورے غورزوی. مو قام چې څومره د نړۍ د نورو بنياد مو مادې او روحانی بنيادی

کښې زیاتې راوستې شی. دومره د هغوی ژبه پرمختګ مومی. ژبه د اولس وی، د پوهانو نه وی. د اتل د اولس واک کښې وی. لکه څنګه چې د اولس راپورته کول د ټول تاریخ تر ټولو ګران کار دے. د غسې ژبه کښې بدلون هم ډېر ګران څیز دے. ژبه هغه وی چې اولس ئې وائی.

د پښتو ژبې په حواله د بې بریده خوزون او بنورون ډک پښتانه د ټولې مزکې دپاره د ښېرازې یوه غټه چینه ده. پښتانه نړیواله ټولنه کښې داسې ځای لری چې د هغوی د ژبې د ژغورنې دپاره ډېر دے.

لکه چې ولیکلے شو، ژبه د غږونو یوه کړۍ وی. غږ د بنیاد م ستونی کښې د یو ځای نه چې غږ تارونه (Vocal Cords) نومیږی. د هواد وټو ننوتو سره راخیږی. دا غږ تارونه د مزغود قابو د لاندې وی. د غسې یو فکر په غږ کښې بدلیرې او بیا چاپیریال کښې د خپروونې دپاره ډول ډول لارې اختیار کړی. ښه ژبه هغه وی چې د فکر او غږ تر مینځه ښکلې او یو همره بدلون راولی. د غږ راختو نه وروستو بل ته رسیدلو لره ګڼو چارو کښې یوه د لیک ده.

بنیاد م ژبه څنګه زده کړه؟ د اسوال زمونږ د پوهنې نه ډېر لرې دے. لکه څنګه چې بنیاد م د څلور بولی نه په دوه بولی شو. د غسې د ازموږ سره د ارتقاء د وړومبې درنګ نه ملګرې وه. دا فېصله ګرانه ده چې د پرمختګ په کومه مرحله د بنیاد م یوه یا

گڼې جوړې یو یا گڼو ځایونو کښې د یو بل نه بېلې آزادانه وجود کښې راغلې یا بل څه وشو؟ یوه پوهنه هم مونږ ته څرگنده لار نښودلې نه شی. د بنیاد م او د هغه د ژبې آغاز په حېث د بنیاد م په لکونو کلونو خپور په تیږو کښې ورک د استان دے. ځای په ځای په غای په غارونو کښې نڅښې لکه "د نیاندرتال" Neanderthal (man) یو ډېر وړاندې تللې وخت ښکاری.

ځنې پوهان د میسوپوټامیا (Mesopotamia) نه شورو کوی. دغه نوم چې اوسنی عراق او خواساسیمه رانیسی د بنیاد مویو لرغونې ټاټوب گڼلې شی. څوک وائی چې د غلته بابل کښې د اوسیدونکو یوه او ایکی یوه ژبه وه. د دغه ځایه بنیاد مان هر لوری ته خواره شو. د ځای او وخت سره ئې ژبو بدلون وموندلو.

نړیوالو پوهانو په ډېر زیار د اوسنو ژبو کتنه شننه او یو تریله تړون باندې پوره کار کړے دے. عالمانو زموږ ژبه په اینډو آریائی باکټریا ژبو کښې راوستې ده. وائی چې د دوی ټولو شریکه مور ژبه زموږ سره څه لیکلې پاتې ثبوت نه لری. د مزکې په مخ د ژبو دیرش تیرونه دی چې خواسا څلور زره ژبې په کښې اورېدے شی.

د میسوپوټامیا په شان اوسن دودونه (Civilizations) د مزکې په مخ د نورو غټو سیدونو په غاړ ځانلره گڼې وجود کښې راتلل په آسانه فهم کښې راځی. د مصر دنیل دریاب په غاړه

فرعونى تهذيب د چين د زير درياب او د گنگا جناد غاړو نه پرته د اباسين او لنډې سين په غاړه لوئې لوئې انسانى اوسن دودونه څرگند شوى دى. د بناغلى زرتشت څرگند بدل په ډېر يقين سره د پښتونخوا خپل سيمه ايز انقلاب وو. د رگ ويد او رومبي ستاينې چې د سوات، گومل، کوباد بنکلو خوږو اوبو د ياده ډکې دى نو هم دا مطلب ئې دے چې دغه ليکونکى د پښتونخوا اوسېدونکى وو. د آرياگانو د اټک نه پورې وتل پخپله يو لوئې بدلون وو. دلته د هغوى ژبه باندي د دره وړو (Dravidian) اثر پرېوتو. کوم چې پښتونخوا کښې نه وو.

کوټه (Cottage) چې دره وړ تورې گنلې شى. زما په خيال هندوستان ته د پښتونخوا څخه د آرياد تگ نه ډېر وړاندي په تجارتي لارو چارو تللې وو گڼه دا اصيل پښتو تورې دے. مونږ چې په اخامشى (Acheamonian) دارا سکندر يرغل گورونو ورسره د سائرس نه وړاندي د بابل نو شاد نظر ته هم گورو. د غلته د بد مرغى نه د بابل په قېديانو زمونږ سترگې لگى. که تاريخى پېښې ډېر تاويل ولرى خو ژبنى دليلونه کم کوز غورزيرى. د بابل د ختو پرېوتو نه وړاندي او ډېر وړاندي د زرغون شاه (King Sargon) اکادى عربى هلې ځلې مونږ په هر اړخ څيرلے شو. د غسې مونږ د سوميريانو د څلو نه د راوتى نخبو په ذريعه د کونړ او خواوشاسيمې اندازه لگولے شو.

دلنډى، اباسين تر مينځه دغه تهذيبونه د آسمانه راپرېوتى نه وو. د هغې بُنياد د پښتونخوا په خاوره کښې وو. دا

مزکه د سړیتوب یوه ډېره لرغونې زانگو پاتې شوې ده. زمونږه په پورتنۍ اټکل خبره ډېره په آسانه اته زره کلونو ق. م ته رسی.

بائرن په ۱۹۹۳ء کښې لیکي "د شریکې اینډو اروپائی ژبې ټاکنه په زمان و مکان کښې یو سپر دے سوال دے".

ستوارت. سی. پول لیکي "دا خبره منلې شوې ده چې د شریکې اینډو اروپائی ژبو مورنیا خو زرگونه کلونه وړاندې وئیلې کېدلې. چې په ورو ورو ترې د اروپا (اونورې) اوسنې بیلې بیلې ژبې راووتې".

نوم چومسکی لیکي "خومره چې د بیلا بیلو ژبو په غږونو سرې غور کوی، دومره د ژبو ترمینځه یوشانواله څرگند پیری".

بلوم فیلډ وائی "انسانی ژبې لکه د نورو آفاقی پښتو په طبیعی قوانینو خوزی. د ژبو ترمینځ یوشانواله د یوې نړیوالې سرچینې مرسته کوی. خواه که ډېره ډنگره هم وی".

پوهانو د ژبو څېزه تر ډېر لرې رسولې ده. دومره رسېدلې پوهان په شمېر او لوړتیا کښې چرې چالیدلې نه وو. زه نومونه لږ اخلم. ډېر نومونه به په لاره لاره لیک کښې مخې ته راځی.

د دغه پوهانو څه خبرې عامې او اسانې دی. د طبیعی دستور خبره ډېره غټه ده. د ژبې وراثتی او جینیاتی Genetics مقام هم څېړنه غواړی. د غږې تارونو لرغونه او مزغو کښې د وېنا مرکز بېشکه جینیاتی بنسټ لری. د غږونو ترمینځ ثابت

یوشانو الے وراثتی دلیل دے۔ عجبہ نه ده که د ټولو ژبو ترمینځ یوشانو الے وراثتی دلیل ولری۔

د غریو ځانلره ژبه هم د وراثت عنصر لرلو کښې بې یقینه نه ده۔ دا حقیقت ډېر روښانه دے چې ژبه د ټولنیزې موندنې شے دے۔

د نړیوالو ژبو په ډلو، تېرونو ویشنه گڼ او بیل بنیادونه لری۔ لکه SVO, SOV او VSO ژبې Subject = S کړونکی Object = O پرې کړې او Verb = V کار یا کړل۔
د غسې پښتو یوه "SOV" ژبه ده۔

سیتیم سنتیم ډلې هم یادیرې۔ سیتیم اوستا او سنتیم لاطینی ده شتم سنسکرت ده۔ د لاطینی ژبو Centum په انگریزی Hundred کښې بدلیرې۔ د پښتو سل، صد، ست = سلم، سدم، ستم کښې په اوستا ورځی۔

تجربه بنسائی چې د نړیوالو ژبو ویش او زده کړه د اوسنو قاعدو نه پرته نورې لارې چارې هم لرلے شی۔

د لاطینی P او یونانی P په جرمانی ژبو کښې په F اوږی۔ د غسې K او T هم دی۔ T په "ت" یا "د" اوږی او "ک" په "سی"، "C" بدلیرې۔ دغه شان gh=z او bh=v۔

د یوشانو الے دغه دستور ته گریم قانون Grimm's Law وائی۔

زمونږ تجربه ده چې دغه قانون د پښتو ژبې اړیکو کښې

دہر پہ کار راخی۔ مونر یو خود غسی بدلونہ لاندی راو پرو۔

$Z=G=Z=گک=غ=غ$ (پسونہ) $Age=ایز$ ، $P=B=و=ب$ ، $w=v$ ج

$T=ت$ ، $ق=KH$ یا Ksh = $بش=خ=ک$ ، $د=ت$ ، $ث=Th$ ت

$ح=ث$ ، $پ=ف$ ، $پ=خ$ ، $س=ث$ ، $Ch=ق=ک$ ، $C=ک$ ، $ش=T$ ، $ج=V=J$

پنتونخوا کبسی بنیاد مان دیرش لکہ کلونوراہسی

وسی۔ بنیاد م چہ کلہ پہ خیزونو باندی نومونہ کینودل نو داد

ژیسی پرمختگ کبسی ڈپر لوئی توپ وو۔ داہم د خور خور کارنہ

وو۔

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا۔

”او مونر بنیاد م تہ تول نومونہ ونبودل“۔

اسماء مونرہ صفات گنیلے شو۔ بنیاد م تہ د اللہ علم صفات

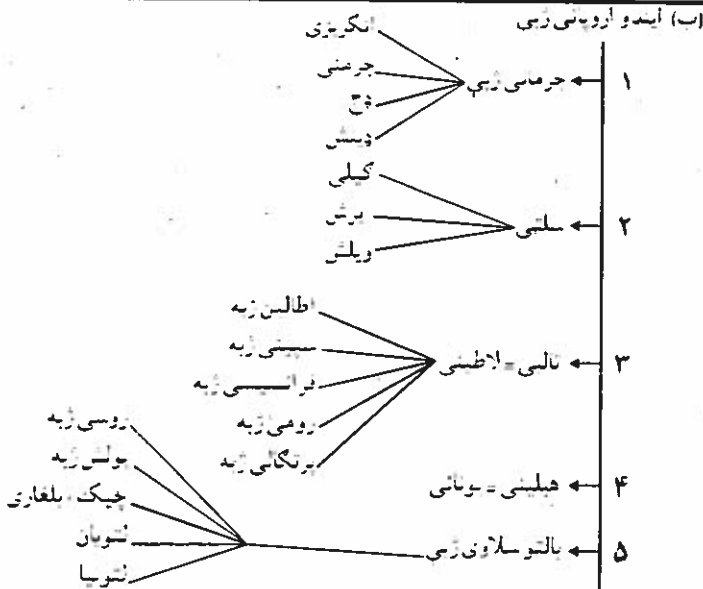
ور کرے شونہ چہ علم ذات۔ بنیاد م تہ د دغہ ضرورت وو۔

ز مونر د ژبو یو ویش د اسی شوے دے۔

د دہ زیاتہ برخہ ماد اروا بنیاد ڈاکٹر مجاور احمد زیار نہ

اخستی دہ۔

د ډاکټر زیارد دريځ نه څرگنده ده چې پښتو د اوسني ایران نه ډېره بیرته ده او دې ته د ختيزې ایرانی ژبې نوم ورکول به ځایه دی. د زرتشت اوستا او د ساکانو ژبه زموږ پښتو سره ډېره نژدې او د ایران نه دومره لرې ده لکه هندوستان: د پښتون تاریخ د ایران په حواله څه ډېر ښه نه بریښي.

۵۰۰ ق.م پورې وخت لری. O.I.A لرغونی هندي آریائی ژبې د ۱۵۰۰ ق.م ته تر

۵۰۰ ق.م پورې وخت لری.

O.I.A د ایندو ایرانی ژبې یوه څانگه گڼلې شی. د ایندو

ایرانی ژبې د کومې نه اوستا او زړه پارسی راووتلې (بارتولومی - بروگمان - غتاج - میروفر ۱۹۸۹)

د ډاکټر زیار په نزد اوستاد ایرانی څانگې نه بیل څانلره

آغاز لری. د قطب ختيز او سهیل لویدیز تر مینځه لار هم ډېره ده.

نور پښتانه هم د پښتو د ځانلره وجود مرسته کوی.

بنیاد م چې کله ژبه زده کوله نو ورسره ئې نور و ته د رسولو
تاییا هم ترله. لري ځایونو، راتلونکو پیړیو او د وېنانه هېرولو لره
د نور څه نه پرته لیکک یو بل لوئي بدلون راوستلو.

ژبه ورومې په مزغو کښې یو خیال وی. دغه خیال د
سپاتی نوزا په نزد څلور ارتقائی درجې لری. د ټولونه د
وړو مښی. درجې خیالونه په بنیاد م او نورو ځناورو کښې یو شان
وی. دغه خیالونه د مزغو د مرکزي واک د لاندې د غږې تارونو
څخه داسې وځی چې د خیال پوره په پوره غږ اړنه وشی.

د خیال او غږ تر مینځه پوره په پوره بدلون گران دے. تر
ټولو ښه ژبه هغه غږونه وی چې د خپل د ماغی خیال پوره متبادل
شی او د اوریدونکی مزغو کښې هم هغسې هوښو تاثیر جوړ
کړی. د ژبې د غږ سره د لاسونو، سترگو او مخ څه حرکتونه هم
وی چې هغه د غږ ممکنه کمه پوره کوی.

بل هغه سره احمق بللے بویه

چې خبرې کړه په سترگو په لاسونو

ښکار پری چې زمونږ مشران د ژبې د وظیفې سره اشنا
وو. روښان پیر او خوشحال بابا کښې مونږ د غسې اشارې وینو.
په لږ بنیاد مان د دې جوگه وی چې فکر ټول په ژبه کښې
راونغاړی. دغه ته لوړ ادب وائی. فکر توان دے. غږ هم توان
دے. بنائی چې فکر = غږ. کله چې د فکر غږ ته اړول په گران

شی نو پھ لیک یا وینانی یو ہیدل ہم گران سی لکھ د منصور
خبری یاد ڈیرو فلاسفرانو خبری

الاسنة مستنطاقاً تحت نقولنا مستفکات

ژبہ چي لیک تہ اور سپدلہ نو: اہل لونی انقلاب وو

خبرہ: علمہ البیان نہ علم با القلم تہ ورسپدلہ

دادی ہبرہ نہ شی چي ژبہ شعور: ارتقا: تر تولو زبہ

ویرلی موند نہ دہ

لیک فینیشینو شورو کرو چي د بی نہ کس تہ بد لیل دا

د مسیح علیہ السلام نہ زرگونہ کلونہ ورائندی وو: د هغوی نہ

لیک یونان اور و تہ لارلو: ہم هغوی نہ لیک عربو او اسرائیل تہ

ورسپدلہ وانی چي د پال د عیسائیت پد ذریعہ اروپا تہ لارلو: کو

چي دا دیرہ اوسنی خبرہ دہ: تولو پد د غرض لیک خیل کرو چي

ابلاغ: زمان و مکان نہ بہر شی فکر پد د غہ: دول: ژبی ویرلی

موند نہ کبی: عن: حرکندوی: داد: اعلی شعور: اندی: یو فعل: دہ

بنیاد: مور: شر: او: خیز: تر: مین: خہ: ترون: حرکند: ولو: لرد: دیری

هخی: وکری: د: شی: پکتو: گرا: لوگو: گرا: سیلابی: او: ایخی

یا: الفاییت: تہ: پر: مختگ: وشو: نریوال: غرین: نخسبی: IPA: جوری

شوی: سومیریا: نو: "پانہ: لیک": Cuneiform: دو: دل: لرو: د

سومیریا: نو: نہ: مطلب: د: سہیلی: میسو: پوت: میا: لو: غونی

وسپدونکی دی

مینځ	=	MESO
بو ۵ او بورینه ده	=	PO
سیمه	=	tamic

د اوبو ترمینځ سیمه چې د فرات د جله ترمینځ ګڼلې شی -
 سومیری اولس د دغه ځای استوګن وو - یو ښاریه به د غلته یو قام
 او وطن ګڼلې شو چې د هر ښار ژبه به د بل نه بیله وه او دغه
 ځانلره حکمرتونه هم وو - اکادیان هم د غلته وو چې عربی ژبه ئې
 وتیله - سومیریانو کښې "اورنمو" یا نمرود او وروستو حمورابی
 یادېږي - هر کله چې اکادیانو کښې زرغون شاه یعنی "King"
 "Sargoa" پریاد دے - د زرغون شاه نه وروستو سومیریا دوه ژبې
 خلک شو -

عربیانو د غوئی سر ته د انځښه ورکړه **A** او الف ئې ورته
 اووې - لاطینی - کښې دغه نځښه **B** شوه او الفائی ورته اووې -
 انگریزی - کښې ترې **A** جوړه شوه -

د کور د پاره د انځښه **A** مصریانو او پره - فینیشیانو دغه
 اړولې کړه او **B** داسې ئې کړه - ورته ئې بیت اووې - بیا به چې کوم
 غږ د "ب" نه شور و کېدو ، دغه نځښه به ئې سر کښې وه -

لاطینی - کښې دغه نځښه د لږ بدلون سره **B** "بیتا" شوه -
 انگریزی - کښې دغه **B** "بی" شوه - د پښتو **B** هم د کور نځښه ده
 چې تکه ئې ور دے - سنسکرت نه راوتلې هندی او بنگله دغه
 نځښه **B** داسې کړه -

د جیم نخښه ح په لاطینی کښې گیمما Gamma وه او
نخښه ئې شوه ۷-

د جیم او گیمما تر مینځ غربی یوشانو الې هم شته. هندی او
بنگله کښې دغه نخښه ح د اسی شوه. کله چې یوه نخښه یو غرب
خرگندوی نو ابیڅی دود ورته وائی. عربی، عبرانی دغه دود
لری. د فینیشیانو نظام ته Syllabic وائی چې د مسیح نه زر کلونه
وړاندې پوره شوه وو.

وائی چې ټولې نړۍ ته لیک د فینیشیانو خپور شوه
دے. ځنې خلک د امریکې د لرغون خلکو بیل لیک هم
شمیری.

د فینیشیا او سومیریانو د مرستون کتنه خرگندوی چې
هغوی پښتونخوا سره هم تړون لرلو. د دغه څلو څه ډېر لیکونه
په خروشتی کښې موندل شوه دی.

اوستا بناغلی زرتشت ته منسوب کتاب دے چې د مسیح
نه ۱۵۰۰ کلونه وړاندې وو. مولانا ابوالکلام آزاد د سورة کھف
په تفسیر کښې زرتشت د پېغمبرانو شمېر کښې راولی. باچا خان
هم د غسې گڼی. د لویدیز نوم گیلې فلسفې "نت شه"
(Neutzsche) د زرتشت وینا جرمنی ژبې ته اړولې ده چې
انگریزی کښې د (Thus Spake Zarathustra) په نوم خپوره شوې
ده.

پښتونخوا کښې لرووبر دوه نیم زره کلونو پورې

مجوسی اور ستاتنه دومره زور کښي وه چې دومره بوداني لار نه وه. هندو اثر لا ډېر لږ وو.

د سدوم، چارسده، نيسته، (نپسده)، پيرسده، سده د تېمرگرې، سده د باجور او سده د کرمي د دغه تشکدو يادونه دی. د پښتو ژبې تورې سده او ست زموږ ژوندي تکي دی. اوستا د پښتو سره نژدې خپلوی لری.

درگ وپېد وخت د ۶۰۰-۱۷۰۰ ق د گڼلې شي د چا ژبه چې پښتو سره او پښتونخوا سره نژدې خپلوی لری.

لکه چې ده ژبه د ستوني ندر اوتې غږ دے. مونږ د يو غږ "ق" کتنه راخلو بناغلی ډاکټر زيار ليکي (ق-q) اوخ x ژبې تالونيز Uvular زير ځاي لری. تم مېنلی ناغږن دے.

پښ ځ نرم تالونيز Postpalatal غږ دے. ناغږن مېنلی دے.

پښ ځ غږ گږيز Retroflex غږ دے. ناغږن مېنلی دے.

S اووريز Alveolar ناغږن مېنلی دے.

ش ځ زير تالونيز ناغږن مېنلی دے. (Pre-palatal)

د زيار حواله ختمه شوه. دې کښې س S چې زما په نزد

اووريز تالونيز او د ژبې په مخ Alveopalatal laminal دے. زموږ

د اوسني باس نه ووتے دے. مونږ سره باس کښې ق پښ ځ پښ ځ او

شين ځ پاتې شو. "ق" د پښتو خپل غږ نه دے. دا د پور غږ او

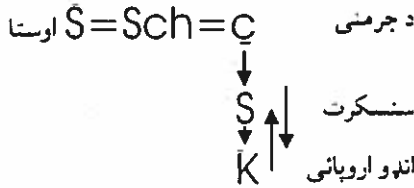
نخښه ده. لکه ص. ث. ض. ط. ظ هم پورلی دے. د "ق"

وتونځاي د غږې تارونو نه لږ بره د پوزی په شتنی بنکتنی برخه

کښې د تالو تر ټولو شاتنی لږد برخه کښې وی لکه سره چې کله توخېری او قخ قخ کوی د قخ قخ ځای د "ق" رینتینې مخرج دے د "ق" د غږ سره هواند دننه ځی نه بهر وځی لږد اتلده شی د "ق" د غږ سره ټونډې پرانستلے شی چې ټونډې بندې وی "ق" نه راوځی غابونه ټول د یو بل نه بېل وی د مری شاتنی غاړه بندده وی داسې وشی چې د ژبې بره اړخ Dorsum د تالو د سره وروستی برخې سره ونښلی د ژبې سوکه او اړخونه د لاندینی مخامخ غابونو سره په یوه سته وی ژبه پخپل ځان بره لور ته ورکړه (Dorso-Flexion) شی سوکه نې د لاندینی مخامخ غابونه شاته اړمه شی خود ا ضروری نه ده سوکه خلاصه هم کیدے شی د خلې Buccal Cavity شاتنی برخه به اړومرو بندېری ورپسې هوا په زوره د مری نه د ژبې او تالو بېلېدو سره راوځی دا د Oropharynx د شاتنی د پوال او د Larynogopharynx د مېنځینی برخې نه په زور راوځی چې Uvula او د تالو ژبې وروستی برخه بېلېری نو د بېلېدو سره جوړ سوری کښې "ق" راوتے وی

زما په نزد "ق" د "ښ" غوندې غږ لری و تونځای اوزیر
ځای نې بېل دے ځکه چې "ق" پردے غږ دے

ق = Q = ک = Ch = C

د پڻتو د پرڪ نه برق او برپڻن شو۔ سپورڊمي پڙقيڙي،
 سپورڊمي برپڻنڀدلہ، اسمان برپڻي، ”ق“ پڻتو کڻي پھ بن، ک
 Kh او کله کله Q راڻي۔ مونڙ لاندې شو عربي، انگليسي، پڻتو
 تيڪي راورو چي ”ق“ لري او بدلون ئي گورو۔

پڻتو	عربي	شمبره
برپڻن / برپڻنا	برق	۱
نڇنبه / نڇبه	نقش	۲
وانبه	وقود	۳
اوبنت	سبق	۴
ڇنڪل	سقايه	۵
ڇنبه / Chasha, Saka	ذوق، ذائقه	۶
ڻڪالو	قال	7
ڻرنتي	قنديل	۸
پڻتون	بقعة	۹
ڄڻت / جوڻت / گوڻن	جوق	۱۰

انګلیسی	پښتو		پښتو	عربی	
Eloquent	الاحون	۱	تاخ	طاق	۱
	"بنه ون"		وخت	وقت	۲
Quilt	خلعت	۲	خوپ	قعر	۳
Quarrel	بنور بدل		ترخ/تخرګ	تخرق	۴
Quality	بنه والے	۳	خپله	قبيله	۵
			تيكاو	ثاقب	۶
			تپک	طبق	۷

۱- اذق، اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمِ (القرآن)

قعر په معنی د خوړ لکه پنځکوره = پنځ قعره = پینځه خوړه: دا د دیر نه راوټه نوم موندلې سیند دے. د مهابهارت یاد سین "گورے" هم دغه دے. د سکندر یرغل کښې ورته "گورائي" نوم ورکړی شوی دی. اندازه وکړئ چې د مهابهارت یو ټکه به عربی ژبې ته څنگه رسېدلې وی. --- بد کور = بد قعر، هغه خوړ دے چې د "اودیانه" سره خوا کښې په حواله د سکندر اعظم ئې ذکر راځی. د مردان ا دینه سره نزدې دغه یوه وړه کنده ده چې د یوسفزیو د ذرنو درنو مېرو په مېنځ کښې نامعلومه ښکته د خو شاخکو اوبو سره مقام خوړ اوبلې سره یو کیرې. --- لوند خوړ یا لوانده خوړ مردان شېرګر هغه ختیز ته یو لوع کله دے چې بې شمېره کندے لری. د غسې خان خوړ او سبحان خوړ او نور هم گڼ دے. د ا دینه سره نزدې کندې ته ډېر خلق "دارا" وائي. شاید د "دارای اعظم" سره تړون لري.

نو کوم غږ چې "پښتو" کښې راځي يعنې "پښ" د دغه وټونځاي د "ق" سره بدلون خورلې دے. دغه "ق" چې مونږ پخپله ژبه کښې نه لرلو او نه ئې لرود هغې په ځاي "پښ" راووتلو چې نه "خ" ده او نه "ش" دے. پښ دے وو او وی به. د ايو خان لږه غږ دے. نه چې هسې منلې شوې نڅبنه. يو Jvular غږ Retroflex شو.

که شونډې پرانستې وی او غاښونه بند وی نو ق. پښ. خ. راوځي او قاغ، قغ يا لکه د خوب بڼر بڼر غږ راخېژي. که غاښونه بند وی او شرنډې سپرډې وی نو "ش" نه جوړېږي.

که شونډې بېرته وی او غاښونه بند وی نو ق. پښ. ادا کېدے شی کله چې په "ق" زور زېر، غږ ونډے وی نو شونډې پکښې برخه نه اخلي. که په "ق" پېښ وی نو شونډې ورسره لږې راغونډې شي.

د پښتونخوا نه لوېديز ته "ق" او ختيز ته "ق" يا X شته خو پښتونخوا کښې نشته.

پښتانه ته پښتانه نه ونييل يا نه گڼل هغوی خپل سپکاوے گڼي که هر گږ دود لری. شياخ دواړه ځان پخپل ځاي او چت پښتون گڼي. ځان د چاد سند مواتار نه گڼي. پښتون بل څوک خپله ټولنه کښې نه نويسته شي او نه ئې ايسته شي. زرگونه کلونه وشو چې د بيل گږ دود د پاسه هم يوې يا بلې قبيلې يوډيا بله د پښتونولي نه خارج نه کړے شوه. دغه تاريخي اوږدوالی

هم د دوی د پووالی دلیل دے۔

خان جهان لودی بیټنی وو دریا خان د اودزنی سر بنی وو
 خو هېڅ گړې دود هغوی بېل نه کړل۔ د پښتو سیمې لکه کنجکې
 یو بل کښې ننوتې دی۔ که دا بېلې بېلې ژبې یا اولسونه وی نو
 داسې به گرانه وه۔ د خان علین مکان خوشحال خان خټک وېنا
 ده:

په یوه ژبه ونیل سره پښتو کړو
 ولې هېڅ نه شوله یو بل خبردار
 یوه ژبه ونیل څه معنی لری!

د هغه نزدې ملگرو ایمل خان مومند او دریا خان افریدی
 کښې یو هم "ش" نه ونیلو۔ هغه یوسفزیو سره په دښنه او دوستي
 دواړه پاتې وو خو هغوی نې د خپله قامه بېل نه وو گڼلې۔ دا هم
 وائی: پښتو ژبه مې خوښه هر څوک خپل گڼی بناغله
 دا هم وائی: په پښتو ژبه مې حق دی بې حساب
 دا هم وائی: بیا دواړه پښتو ژبې په دښال

ما بیا بیا "دا هم وائی" ولیکل مطلب دا چې پښتون قام
 ته د ژبې په حواله وېنا شوې ده۔ هغه په یوه نکته زور اچولولره
 "پښتو ژبې" استعمالوی۔ دغه وېناوال که حکیم ملت نه هم شی
 نو وېنا تې لا ډېر ارزښت لری۔ د اولسی ناروغیو طبیب که څه
 نسخه وړاندې کړی نو نړیوال پوهان پکښې ډېرې ناوړه خبرې په
 گوته کولې شی۔ ولې د عام غړی وېنا کښې رښتیا ډېر زیات وی۔ د

پښتو ژبې پخپله د هغوی وپنا عمومیت لری۔

خوشحال بابا د افغان او پښتون توری په ایکې یوه معنی کښې دومره پریمانہ راوړی دی چې نورې څیرنې ورکښې هېڅ ځای نه لری۔ زمونږ ټول پښتو ادب د دغه توریو د یو مانیزه راوړلو نه ډک دی۔ څوک چې پښتون تورے او افغان تورے بېلا بېلو معنو کښې اخلی هغوی جاهلان پساتیان دی۔ دا خبره چې د افغانستان وسپدونکے افغان دے۔ د حماقت انتها ده۔ د افغانستان وسپدونکے افغانستانی دے۔ نه چې افغان افغانستان یو هېواد دے۔ د مزکې یوه ټوټه ده۔ هر کله چې افغان بنیاد دے۔ خاوره خزله نه ده، پښتون ژوندے شے دے، کانی گټه خو نه ده، ملکونه بدلیری، قامونه نه بدلیری، بخښنه غواړم۔ د یو قام گڼ نومونه دنیا کښې شته۔

ډېره ترسکونه وه قیصی لږه اوږده شوه رانه

د "ق" مخرج د مخارج حروف ۵ نمبر لری۔ یعنی د ژبې جړه چې تالوسره و جنگیری نو "ق" راوځی (الشرف علی نهنوی: جمال القرآن)

"پ" دا غږ غبرگ شونډیز، ناغږن دے، (Bi-Labial) دواړه شونډې یو ځای شی۔ د هوایو کالم د شونډو نه تر غږ تارونو بند شی۔ د شونډو تر مېنځه یو سورے وشی۔ شونډې بېرته شی او هواد غږ تارونو څخه وړاندې حرکت کولو سره پ غږ راوباسی۔

"پښتو" کښې پ داسې غږ ورکوی لکه: Push, Pull, Put ځنې خلک "پ" باندې زور راوولی چې ښه نه کوی۔ زمونږ "پ" نورو

ژبو ته په "ف" "ب" اوږی۔ لکه د ګریم دستور۔

"بنس"

- د ډاکټر مجاور احمد زیار د لیک سره سم "بنس" په بېلا بېلو ګرې دوونو کې په بېلا بېلو ډولونو سره وئیل کېږي:
- (۱) په سویل لویدیزه پښتو کې یو سائیز "مختالوئیز" ګبرګ ژبیز، ناغرن منبلی بېواک دے چې S دے۔
  - (۲) سویل ختیزه پښتو کې "ش" وئیل کېږي۔
  - (۳) قطب ختیزه پښتو کې د "خ" غوندې وئیل کېږي۔
  - (۴) په مېنځنۍ پښتو کې یو وروستی تالوئیز بېواک X/ د وینګ پر وخت ئې د ژبې وروستی برخه د تالو د وروستی سره نښلی۔

د پوهاند زیار مرحوم په وېناد "بنس" بره څلور اد اګانې دي۔ د پښتنو شجرې هم څلور دي۔ (د نعمت الله هروی)۔ ز مونږ غچې تاریخی نسلی سرچینې هم څلور یادېږي۔ لکه ساکا، پارتیان، کوشان، ایتالیان۔ د ساکا پاتې یو ټکه سکه او ناسکه دے۔ سخاکوټ هم ساکا یادوی۔ پارتیان مونږ ته پراته یادیشین ټکی یادوی۔ کوشنی، کوچنی، کوچندی مونږ ته د کوشان څخه پاتې دي۔ دا هم څرګندېږي چې "ش" اوچ "ch" یو تر بله اوږی ایتالی څخه اتل تورے او بې شمېره یادونه پاتې دي چې ډېر زیات خواږه دي۔

”تون“ ځانځاني مخارج المروف -

د ايوو ”بېواکوپړی“ يا Consonant Cluster دے - تون سره دواړه شوندي راغوندي شي - لکه د گڼل و غورپړی - د ژبې شوکه تر دغه د مخامخ برنی غاښونو د شاسره اړمه وی - بېلېدو سره وړاندې و خوځی او مخامخ هوا کښې غږ راوځی - پښتو ژبه کښې تون پسوند د پراځی لکه بېلتون، بنتون کونډ تون، مېرېتون، شتون، کړتون، پوهنتون - مونږ د پښتون ”تون“ داسې راوړو لکه Soon, Noon, Moon -

پښتو کښې ”بن“ د نورو ژبو د ”ق“ یولړ پوست شکل دے - د پوست نه مراد د Uvula د برنی خوزون کمزوری ده - د قرآن پاک تورے بقعة د پښتون د غږ سره نژدېواله لری، سپوانی د ق نه - د پکھت تورے هم زمونږ د ق = بن درېځ ته مرسته ورکوی د فینيقا ”ق“ په ”بن“ داسې اوړی لکه فینینسيا - په Phoenicia کښې Cia غږ لره په لاندینی توریو غور بنائی -

Paramecia ۲

۲

Acacia ۱

۱

Alopecia ۴

۴

Gynecia ۳

۳

Enunciate ۶

۶

Scleromalacia ۵

۵

تر ټولو غټه خبره د اده چې د پښتو د قطبی ختیز او سهیلی لوېدیځ وېنا کښې د رغونې توپیر په نشت شمېر دی - توپیرې تش تر غږه دے -

مونږ بیا لږ ساعت لره ژبپوهنې ته راځو - د کره پښتو ۳۶ گونو غږیزه د شلمې پېړۍ د شلمو کال نه رامېنځ ته شوم او په

* شمېر المروف

۱۹۲۲ کښې د افغانستان د ژبپوهې په کار لوېدلې ده. گڼې اوسنۍ باکټريايژبې يوشانې ۱ تالونيز غږ لري. لکه د پښتو سهيل لوېديز وېنا او ورسره پاميری ژبې. د ډېرو گڼو پوهانو فکر داده چې "دا غږونه د اينډو ايراني نه ميراث کښې پاتې نه دي خو داده دغه ژبې خانگړی پر مختگ کښې وروستور اختلی دی. " مارگن سټيزن ۱۹۲۷ (۷۹-۱۹۷۷) او گيگر ۱۸۹۴ ليکی چې پښتو کښې يو ناغږن غبرگږيز غږ دے. (دواړو بناغلو هغه S کښلی دی) چې د اوستاد Sr غونډې دے لکه پښتو کښې Sa =good= ښه اوستا کښې Srao =ښه. د غسې پښتو کښې Sna =hipbone= د اوستا Sraoni په معنی د کوناتي. سکجیرو منی چې پښتو کښې غبرگږيز ډېر وروستو ښکاره شوی دی. (۱۹۸۹ء) سر اولف کيروه هم ښه او good يوشان ثابتوی.

Post-palatal

اينډو ايراني اولرغوي اينډو ايراني اول د بوي سل ډولونه وو

T-A-Hall ټی. اے. هال ليکی: زمونږ د "ښ" ټوله غوته

دوی سپړدلي ده. (دروېش)

"زه باس کوم چې د سنسکرت S او اينډو ايراني S په

راختلو کښې ترون لري. د اينډو اروپائی K چې ورپسې نه وو.

د سنسکرت S ته واوړېد. Burrow 1955 وائی چې د سيم

ټولو ژبو يو نامښلی وخت تېر کړے دے. بروگمان گڼي چې اينډو

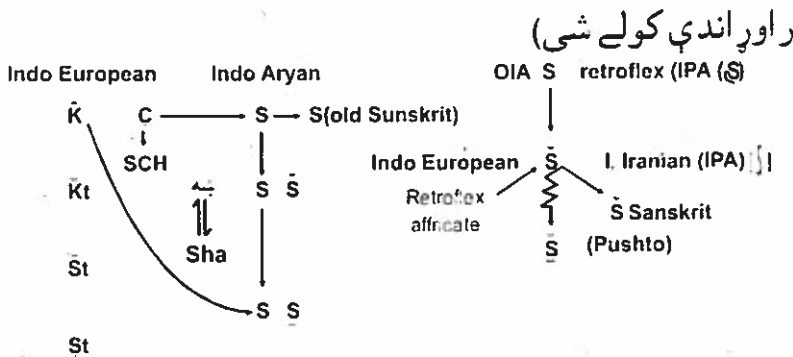
اروپائی K̂ نېغ په نېغه د سنسکرت S̄ کنبې بدل شو۔ لکه
سنسکرت Visa = اوستا Vish یا SÚSKA = HÚSKA د اوستاد
اوستا سنسکرت
"ر، یو، ک، آئی" نه وروستو S په S̄ یعنی د IPA په [ʃ] کنبې
(i, k, u, r) سویلی ختیز = سنسکرت = آدوپائی
واوپرېدلو۔

دا هم کېدے شي چې اینډو اروپائی K̂ په Ć کنبې بدل
شوی وی او بیاد سنسکرت S̄ ته اوپرېدلے وی تاسو دا ملازه
کری:

Cosa → Cos → Chose → Cheez → Seez → Shai → Sheez
پښتو عربی پښتو پښتو فرانسیسی اسپانوی تالوی

د غسې د سنسکرت St د اوستا St کنبې واوپرېدلو۔
داسې وگنې چې د سنسکرت "شټ" د اوستا په "ښت" کنبې
واوپرېدلو۔

غربه ئې SHt او KHt وی۔ (لوستونکی د پښتو "ښ")

د S̄ نه په اینډو آریائی ژبو کنبې راوتے دے۔

د k نه s ته بدلون د غږ له مخه زیاته مرسته مومی -

د s → s او s → k بدلون د ایندو ایرانی ژبې نه ډیر

وړاندې وو. ځکه چې د اسلاوی ژبه هم لری. که چېرې د s نه
اخستې شوی وی نو دا به د رگ ویدانه وړاندې پښنه وی (رگ
ویداد ۲۰۰ ق. م نه تر ۱۷۰۰ ق. م وخت لری)

[بابل په ۵۳۹ ق. م کښې دا خامنشیانو په لاس ږنگ شو
وو. اخامنشی د ذاته پارتيان وو. د هغوی نه وړاندې ساکا په
پښتونخوا کښې څرگند وو. که د تاریخی پښو په اټکل حساب
وښی نو تر ساکانو ۸۰۰ ق. م نه وړاندې خبره درومی. د "بن"
تنازه هم دغه هله گوله کښې مینځ ته راغله. یعنی د "بن" غږ
هم دغه بابلی هنګامه کښې زرغون شو.

د "بن" دپاره څه خلک /s/ یا /c/ یا /x/ راوړی.

د مینځنۍ پښتو "بن" غوره او کره گڼلې کېږی. د
جرمنی c هم درې وینګه لری او کت مت لکه د پښتو "بن" ی
وائی.

یواځې غږونه بدلون نه خوری. کله ځینې غږونه ورک
شی. سره نزدې غږونه اړولې شی. سره هور ته غږونه هم اوړی.
د توری منځ کښې غږ هم اوړی. کله د یو توری سر کښې غږ زیات
شی. د بلې ژبې توری ځانګړی ډول سره غږ اوړی. د غسې بدلون
ډیر وخت اخلی. ټولنیز بدلون، ډیره گڼه کو چیدل، جنګونه او نور
ژبې په ځای نه پرېږدی.

د ژبو ادلون بدلون کښې دوه غټ دستوره لوبیږی۔

(۱) د ویونکو گڼه

(۲) د زیات قدرتی پرمختګ لاره

د لیک نخښې سرې غلطوی، غږونه غلطی نه ورکوی۔

کله چې مونږ د "ک" او د "ش" غږ لرونکی بیلابیل تکی ملازه

کړو نو څرګندیږی چې "ک" مشر او "ش" کشر دے۔

مونږ یو تکه د غښې وړاندې کوو۔

غږی ښو ښووی ښوی ښوی

Caro : Caro : Cher : Akhtar (۸ تری او غږ خوښ)

کښی

ښی

ښوی

کښی

Khee = Shee = Khayee = Khwash

ک = ش = ښ = ښو = ښوی = کښی = کښی

د اسی وشی چې وروستی "اول" ډیر ځله پریوځی۔ د

واوونو تر مینځه ناغږن غږونه غږن شی۔ ودرید نه منبلی شی۔ د

توری پای کښې بیواک بې غږه شی۔ بل تکه څیر کړی۔

خوښ خوښ = Shee

پښتو کښې ژبې ته ژبه وائی - که انگلیسی کښې ئې اولیکو نو داسې به وی Jeba. Jwa - ژبه گج. ج. ی. بدلیدې شی او "ب" په "و" پ. ۱۱ بدلیږی - ژبه = ژوه = gue - د نړۍ د هرې ژبې پای کښې gue راځی -

(۱) Bhasha : (Bhova = gue) (۲) Tongue (انگلیسی) (۳) gue = ژبه (۴)

(هندی - بنگالی - اوغور خولې شوه)

(۵) Huzwa = zwa = gue (وسا) (۶) Lingua : Dinjwa (لاطینی)

(۷) Zuba = Zba (فارسی) z = g (۸) Jibwa (سنسکرت)

(۹) Glossa (یونانی) Glo = throat Ossa = oza = oja = gue = j = g

اول: غږ

(۱۰) Gue : jar (گوجری) = gjuhe = gue

(۱۱) Gothic : tongo = gue

(۱۲) Tonge = gue (ترس)

پښتو ژبه کښې پریښودلی شوی څو توری دادی: تنگه.

توره، سکه، ترو، سخ، چنی، ارتینه، جمدر، اش، غوبل، پالکوری، یوم، کته، پیارمه، تانگ، بتک: توری چې نوی راغلی دی، دا دی: اورلگیت، پوهنتون، ښونځای، لویدیز، ختیز، توغندی، الوتکه، خپلواک، کړنومی، پسوند، پیشوند، مخنیوی او نور ډیر -

زمونږ وخت کښې پختو، پشتو او سره تړلی غږونه د

کشالې سبب مگر خوله شی چې ناروا گته ترلاسه کړی - مونږ بره

لیک کښې د هر اړخ نه کلکه کړه چې خ-ش او ښ څنگه وجود

کښې راغلل - پښتانه بختور دی چې هغوی رښتیا یوې گډې

نسوچه سر چینی څخه راوتی دی -

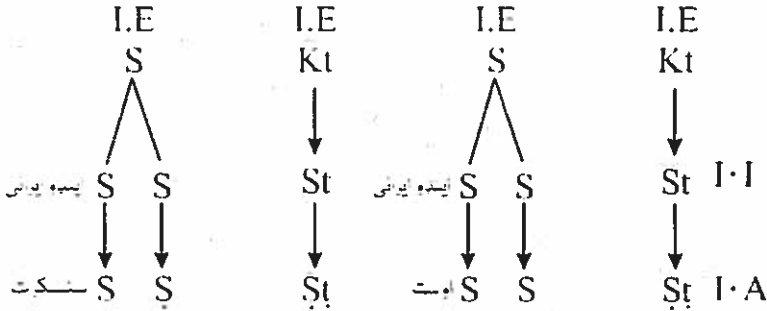
مونږ نن سبا Puxtoon, Pashtoon, Pushtoom. لیک سره مخامخ یو. د "ق" Puqtoon او Pakhtoon, Pukshtoon په حواله وروستی. اضافه په کښې ما وکړه. قطبی ختیزه او سنهیلی لویدیزه پښتو کښې د رغونې توپیر په نشت شمیر دے. بیایادولولره په ایندو آریه کښې تالو اوریز S په غبرگ ژبیز اورى تالوئیز S. کښې د غږی بدلون نه بغیر (Context free sound change) واوریدو.

اینډو ایرانی S (یعنی ش) پخپله د اینډو اروپائی S نه زیریدلې وو.

$$\begin{array}{c} S \longrightarrow S \longrightarrow S \\ \text{II} \quad \quad \text{II} \quad \quad \text{IA} \end{array}$$

سببې دا وو چې د غږی بدعت نه د ژغورنی د پاره د اندمال ډول تر لاسه شی. د هندی غیر آریه خلکو سره د نزدیولی په سبب داسې وشو. غږی بدعت په فطری ژبو کښې سند نه لری. کله چې د غږی او شونو وریسې اوریز تالوئیزت، ت، د، ډ، راتلل. د سنسکرت پخپله اندرونی بدلون هم کار کولو د S نه وړاندې S موجود وو.

د اینډو اروپائی S او K سمدلاسه په اینډو ایرانی S کښې د سنسکرت په S بدلون نه وړاندی شو.

S → Ṣ ڀينٽو بدلون ڇڪه راغلو چي دوايه متضاد

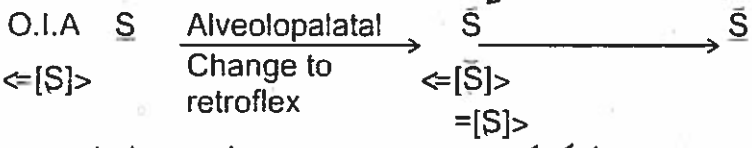
وو-(Convert)

ٽول نالو اوريز په غبرگ ڙبيز ڪنڀي واوريدل ڇڪه چي خپل منڃي توپير مخالفت وو پڪنڀي-

د "ڀن" د پاره منڃني ڀينٽو وينگ غوره او ڪره گنڀي شي-
 شه التباس نه لري- غريز توپيرونه ڏيرو ڙبو ڪنڀي شته لکه د
 جرمني /Ch/ هم دوې وينگه لري- د منڃني ڀينٽو "ڀن" ڪٽ مت
 هغي غوندي دے-

مونڙ چي د O.I.A او I.I نومونه اخلو او باس دي ڪوو نو په
 دي سبب چي ڀينٽو سره ي نڙدي ترون دے- ڀينٽو ڪنڀي "ڀن"
 خپله تنيي- پر مختگ دے خو مثالونه ي گاونڊ ڪنڀي وو چي
 زمونڙ ارتقا هم خواوشا په هغه سمی تللي شوه-
 بيا وايو چي جرمني /Ch/ دري وينگه لري او چورلٽ د
 "ڀن" غوندي ي وائي-

(Oldsanskrit)

په دي ليڪ ڪنڀي مونڙ د ڀينٽو غرونه په لاندي ڏول راوري دي-

Pharyngeal ستونیز	Uvular رَب تالونیز	Post Palatal پوسټ تالونیز	Palato alveolar تالونیز	Retroflex غبرگ ژبیز	Alveolo- palatal اووریز	Alveolar غانبیز	Bi-Labial شونډیز
		ک k		ټ t		ت t	b+
		گ g		ډ d		د d	p-
ه h	غ ɣ	ڼ ɣ̃	ژ z	ڼ z̄	ز z		ف v ف p
	خ x	ڼس ɣ̃s	ش s	ڼس s̄	س s		-
			ج j		ج j		+
	ق q		چ c		خ c		-
			ر r		ر r		+
					ل l		-
							m+
				ڼ n		ن n	-

د اټکی مونږ پورلي دي: ص-ض-ط-ظ-ث-ق-ف-ح-ع-ء-ذ
 (۱) (۲) دا غبرونه مونږ په قطب ختيز او قطب کښې وئيلي نه شو
 د اليک د خليل مومند داود زنی، مهمن زنی، مومند، یوسفزی،
 سالار، ماموند، اتمان خیل، ترکانی، ترخیر آباډه، سیند غاړې خټک، افریدی،
 شینواری، صافی، ننگر هاری پښتور انغاری-
 پورلی غبرونه مونږ داسې وایو

ص	=	س	=	ض	=	ز، د
ث	=	س	=	ط	=	ت
ح	=	ا	=	ظ	=	ز، ذ
ع	=	ا	=	ق	=	ک، گ، ښ
ء	=	ا	=	ف	=	پ

د بدلون ډولونه مونږ پخپله راوړستی دی چې د غږ بدلون په لویه پیمانه په کښې لیدلې او پرې پوهیدلې شي او دغه د نړیوال دستور سره په سمون دي. ما د نړیوال دستور I.P.A سره په سمون کړی دی چرته چې زه نه پوهېدم، هغه مې د غږې پرېښودلې دی. کلک پام لرم چې هر غږ په مزغو کښې ځانلره گڼی ځای لري او د وېنا سره په بېلا بېلو لارو Nerve Paths تگ راتگ کوي ښه به وي چې ژبپوهنه د خپلو ټولو اړخونو سره د ادیبانو څخه واخستی شي او ډاکټرانو ته دې وسپارلی شي.

د لیک راغونډولو په خاطر پښتو کښې دا خبرې غور

غواړی.

(۱) دادعوه چې پښتو توری کښې دننه "ش" ځانلره غږ دے.

(۲) دادعوه چې پښتو کښې دننه "خ" ځانلره غږ دے.

(۳) ۲+۱ دا ونیل چې د بیلتون لري کولو لره زموږ پخوانو

پوهانو صلا وکړه چې "ش" او "خ" به نه لیکو خو د هغې په ځای

به "ښ" لیکو.

داسې تش تور تصور هم د خندا وړ دے. آخر ولې ئې

داسې کول؟ څه زور ووپیری؟ چا ورته وې چې داسې وکړی؟ څه

توقې وشتې خونې دی؟

اختلاف ئې زیاتولو وُلې نه؛ یقینا خبره دغه نه ده چې دوه بیل ژبې، بیل ذاته اولسونه پخپله خوښه سره یو شو. نه وینه توې شوه، نه سروونه مات شو، نه اورونه بل شو. د یو غلی اوږد ټولنیز تاریخي عمل داسې نتیجه هم د قیاس نه ډیره بیرته ده. حقیقت دا ده چې پښتو کښې "بن" بذات خود یو غږ ده. زما په ذاتي خیال دغه "بن" د "ق" خای نیولو لره راوټه ده. کله چې پښتون "ق" وائی نو د "بن" غږ راوځي. مونږه خپل "ق" نه لرو. داسې پښتانه چې د پوهنتون باد پرې لگیدلې نه وی او د عربي پارسی "ق" سره بلد نه وی، که هغوی ته په وړومبی ځل "ق" لرونکی توری وړاندې کړې شی نو ثابت به شی چې هغوی ټول به د "بن" غږ راوباسی، نه چې "خ" یا "شین". زموږ ژبه زموږ تاریخ ده. ژبپوهان وائی "یو تورے چې د ایندو اروپائی ونې په دوه درې بره خانگو کښې بیل بیل یوشانو الے لری نو ډیر کلکه ده چې هغه به د وړاندینې ژبې وی".

دا خبره غلطه ده چې پښتو د عربي، فارسی، د دروند اثر نه ټیټه ده. د پښتو ژبې د پیو د پاسه درش څه ډیره پورتنی برخه عربي پارسی ده. نور ټول رش او ترې لاندې ټول ټکی سوچه پښتو ده. دغه سوچه پښتو د ایندو آریائی او ایندو اروپائی ونې ټولو خانگو سره دومره یوشانو الے لری چې سرے په دې لیک مجبور کړی "پښتو د مزکې په مخ د نړۍ د ټولو ژبو ستر میوزیم

دے (حبیبی صیب)

زه په ډیر ډاډه زړه لیکم چې دغه ستر میوزیم د ټول
انسانیت شریکه زیرمه ده۔

اختر

پښتو کښې اختر بنادى، خوشالى، خوبى ته وايي.

عام پام کښې اختر په هر يو کال کښې هغه دود ورځو ته وائي په کومو کښې چې ټول اولس په يو ځاى، يوه خله، يوه غونډه د خوبى، نمازځنه کوي. دا يو اسلامي دستور دى. په عمومي ډول دا په نړۍ کښې په شريکه ايکې يو ورځ نمازځلى شي. نن نه خو لسيزې وړاندې به د ورځو اختلاف ځکه وو چې يوتربله د پيوستون لارې چارې لنډې او په نشت شمېر وې. نن صبا دا اختلاف د سياسي، ذاتي او مسلکي توپير په سبب دى.

دغه دوو ورځو کښې يو ته وړوکى اختر يا کم اختر وائي او بل ته لوى اختر وائي. وړوکى اختر د اسلامي کال د روژې د مياشت نه پس سمدستي د بلې مياشت په ورومې ورځ وي چې د وړوکي اختر مياشت بللى شي. لوى اختر د اسلامي کال د وروستۍ مياشت په لسمه ورځ وي او د دين اسلام د يو غټ رکن "حج" په اختتام نمازځلى شي. د لوى اختر په سحر د نمازځنه نه وروستو خلق د څاروؤ قرباني ورکوي، غوښې خوري او په خلقو ئې خوروي.

دواړو اخرونو باندې خلق يو بل ته مبارکي ورکوي، روغې جوړې کوي، يوتر بله غاړه وځي، يو بل کره تگ راتگ ټوله ورځ

کوي، یو تر بله خوراکونه وېشي، د خپلو خپلوانو، مشرانو، خوښندو، لونیو تپوسونه کېږي او یو بل ته ډالی. سره ورکوي. ټول خلق په خصوصي ډول نوې جامې او نوي پېزار اخلي. د کلو وارډه زلمي نوې رنگ په رنگ زونډوالې توبی. په دې ورځ په سروې. سترگې تورې کړي او د سر وېښتو باندې تېل او عطرونه پورې کړي، لاسونو کېږي رنگین رومالونه ورسره وي، سحر وختي د سحر نمازڅه لره خلق چې راوځي نو د اختر تیاري ئې کړې وي ځکه ئې د سحر چاڼی پراتې د نور کله نه بدل وي او د وړاندې شپې نه ئې تر جامو پېزار هر څه تیار ایښي وي. د اختر د څښت د نمازڅه سره خلق په جومات کېږي دننه یو بل ته داسې تر غاړه وځي چې لوی امیر چمبر جوړ شي. د قربانی. وغېره نه وروستو خلق د خپلوانو په کورونو ورمات شي. هلته هم ښه خوراکونه خوري. که د اختر مبارکي یو بل ته ورته کړي نو ډېرې گېلې پېدا شي او کله کله خویو تر بله غم ښادی. باندې هم اثر غورزوي. خلق نورو کلو ته خپلو خپلوانو کره مبارکي. لره ځي. مشرانو، استاذانو او خانانو لره حجرو ته خصوصاً خلق ورځي او د تېرو غمونو مړو د عاگانې هم تازه کېږي. کلي کېږي او ښاریو کېږي نندارې، تماشې او مېلې جوړې وي او خلق ورته گڼ شمېر کېږي ځي. بازارونو کېږي رونق وي او هر څه ډېر تېروي. مطلب دا چې اخترونه په لویه اولسي پېمانه په ډېر درناوي نمازځلی شي.

په قرآن پاک کېږي د اختر د ورځ د پاره عید توری راوړی شوی

دی ﴿عِيدًا لَّاؤَلْنَا وَاٰخِرِنَا﴾ (المائدہ: ۱۱۴).

قرآن پاک کښې د عید توری د اختر د پاره راځي.

اختر توری قرآن پاک کښې څو ځایه راغلی دی لکه:

﴿وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى﴾ (طه: ۱۳)

﴿وَلَقَدْ اخْتَرْنَا عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ (الذخاڼ: ۲۳)

دلته د اختر معنی ده خوښول، یعنی دلته ئې هم معنی خوښي ده، خوښول ده خو د خوښي د دستور د پاره نه بلکې هسې خوښي.

دلته زموږ خبره حل شوه چې پښتو دا ټکی د عربي څخه نه دی اخستی. که د عربي څخه ئې اخستی وی نو پکار وو چې د "عید" توری ئې اخستی وی. اختر داسې توری دی چې پښتو ژبه کښې د وړاندې نه موجوده او پښتون اولس به دا د خپل اولسي خاص دستور نمانځلو لره استعمالولو.

اختر فارسی کښې ستوري ته وائي. پخواني پارسیان چې مجوس هم بللی شي، د فلکیاتو پوهنه کښې وړاندې وو. زما په نزد د پښتو اختر د مجوسیانو د "سدي" سره تړون لري. د مجوسیانو یا زرتشتي پارسیانو یو ډېر عام اولسي مذهبي رسم "سده" وه چې هر کال به کېدلو. دا لکه د هندوانو دیوالي وه. امام غزالي وائي چې سده ټکی په ژبه اخستل هم کفر دی. معلومېږي چې د غزالي تر وخته د پارسیانو اثر لا ډېر زیات پاتې وه ځکه ئې هغه ته مخالفت

ضرورت پېښ شو -

د کمال خبره ده چې سده د پښتو ژبې یو ډېر عام ټکی او ډېر عام خپور وور دستور دی -

د ودونو، کوپړدنو، سنتونو په موقعه یو بل ته دعوت یا بلنه ورکول سده بللی شي، هم دغه ئې تلفظ دی -

کله چې سده کښې "د" په "ت" بدل شي نو "ست" ترې جوړ شي - "ست" یوې بلنې یا دعوت ته وائي - "ست" د "سده" لازمي جز دی - چاته چې ست نه وي شوی هغه "سده" کښې گډون نه کوي -

★ بې سته مېلمه

★ دسترگوست

★ په دروغه ست

★ مونږ ځکه نه ووتلي چې ست ئې راته نه وو کړی -

★ څوک چې چاته ست ونه کړي نو هغه بل ورته انتقاماً ست نه

کوي، بدل ترې اخلي - چاته ست نه کول سپکاوی او بې عزتي گڼلی شي -

په سده نمانځنه به هم داسې پېښې راتللې چې یو بل ته د گډون نه وېنا به بې عزتي وه -

د پښتو، پارسی، عربی، توري چې هندوستانی ژبو ته اړي راوړني نو "س" په "ه"، "او" "ه" په "ا" بدلون خوري -

سده = هند

سبت = هفت (ب = ف یا پ)

(ف = پ = و، لکه هفت اووۀ)

دغسې که مونږ بښده توری خبرو نو دې به د "هده = اده" شکل اخستی وی. آخري "ه" حذف شوه او د "الف" لاندې زور په زېر بدل شو نو "اید" او "ا = ع" نو عید ترې جوړ شو. مطلب داشو چې عید د سده نه معرب شو.

دا تاریخي رښتیا دي چې هندوان او د هندوستان خلق عموماً چاته ست نه کوي ځکه چې هندوانو سده نه منله. د هغوي ځانلره رسمونه وو. لکه دیوالي، ولې د "ستی" د رسم موجودگي ئې د زرتشتوسره څه ناڅه تړون خامخا څرگندوي.

چې بې سته مېلمه کېږي هغه زه یم

که اشنا مې د هندو غونډې ست نه زده

خوشحال د هند څخه د پښتون تاریخي امتیاز ته گوته نیسي:

هسې د ښکلو په دیدن خوښ یم

لکه په خوارو باندي اختر راشي

اختر یعنی عامه ښادي راتلل چې ټولني به خپل ټول غړي ښادول.

څه غم د نعمتونو چې اختر راغی دروېشه

په طمع په امېد اوسه د هرغني له وېشه

دلته هم که په ژور نظر څېر شي نو اختر هغه توری دی چې د

عید د پاره د سده متبادل شوی دی.

نۀ مې زکوٰۃ شته نۀ سرسايه لرم

نۀ مې اختر شته نۀ مې قربان دی

خوشحال دلته خپل معاشي احوال بنائي۔ ضروري نۀ وه چې هغه ډاخر نوم اخستی وی، ولې معلومېږي چې ډاخر ډ پاره نور خلق په بنادۍ کښې شريکول هم ډ دغه دستور برخه وه۔ دغسې ئې سده سره تړون جوتهېږي۔

سده او اختر په پښتونخوا کښې ډ ژبې په لحاظ ترننه موجود دی، عام موجود دی۔ معنی او مطلب ئې هم یو دی نو ډ عربی۔ ډ ”خوبښې“ سره نزدېوالی ئې زمونږ ډ درېزمرسته کوي چې دا توری زمونږ ډ پښتونخوا نه لوېدیځ ته ډېر پخوا تللی دی۔
که چېرې عید ډ میعاد سره وگڼو نو مطلب به ئې یوه ټاکلې ورځ وي۔ سده ډ پښتونخوا ډ ډېرو کلوپه نومونو کې هم راځي۔

۱: چار سده

دا ډاشنغر نوم گټلی کلی دی ”په ښکلاوتي“ یا ”پشکلاوتي“ ورته هم وایي دلته خلق ډېر ښکلي وو۔ اوس هم هغسې ښکلي دي۔
دلته به څلور سدهې نمانځلی شوې۔ ښکاري چې دا سیمه ډ آتش پرستود ډېر اثر لاندې وه۔

ډ دوي اوسني نومونه هم ”ډ اور بندگی“ یاد تازه کوي لکه اسفندیار، پروین، سهراب او نور۔ ډ بلخ مشهوره آتش کده هم په دې ځاؤره ”اور بندو“ دلیل دی۔

ځینې تاریخیان وائي چې پښتانه په درې مذهبه وېش وو. یوه برخه ئې بودیان، بله هندوان او بله مجوسیان وو.

کله چې مونږ ومنله چې ست، سده د پښتنو او پښتوسره ډېر ژور تړون لري نومونږ اومنله چې هم دغه اصلي مجوسیان وو. هم دغه د پښتونخوا لرغوني اوسېدونکي وو. د سیمې ورومبې ژبه هم پښتو وه.

۲: پیرسده.

تخت بائي سره نزدې يو کلی دی چې اهم محل وقوع لري.

۳: نې سده = نې سته

لکه مونږ وینو چې "د" په "ت" بدلېږي

دا کلی

۴: سده باجوړ کښې يو کلی دی

۵: سده په کر مه کښې ډېر اهم ځای دی.

۶: سده تېمرگرې سره نزدې د غر په لمن کښې يو ښکلی کلی

دی.

۷: سودم: سدوم

رستم سودم د یوسفزیو یوه غټه تپه ده. د خوشحال خان

ختک سخرگنی دلته وه. حمزه خان او جمال خان د دغه ځای سرداران

وو. جمال گرهي کلی او حمزه خان کلی او گدر حمزه خان اوس هم

که لوستونکي دا نقشه ښه وڅيري نو پوهه به شي چې دا د
 سطنت دارائے اعظم پوه کلکه پخه قلا وه. سکندر څکه دلته ډېر
 وخت لره ډېر زبات خلک ووژ. قېديانو لره ي په مری چارۍ رانښکه.
 ځناور يې هم وسپزل او سالمې ودانې. ته يې اور ورته کړو. د چنگېز او
 انگرېز غونډې سکندر دومره قتل عام وکړو چې څه لږ کسان په
 غرونو، غارونو، ځنگلونو کې تر عمرونو پټ شو. د يوناني باختري
 ټولواکه ظالمانو دا پاچائي دوه سوه کلونه جاري وه خو ډېر زر سليو
 کس هندي چندراگپتا ته د خپلې لور سره داسيمه په داچ کې ورکړه.
 داشوکا راتگ سره ددې سيمې خلک هسې هم د Monks نه بتر وو
 وږو تېرو بربندو بودائي کشکول داشوکا نه واخستلو بودائي دين دلته
 زرغون شو. د آتش پرستي. نمر تر تله پريوتو دا پېښه د سنکدر
 يرغلگر په ۳۳۱ ق م کې وه. د "اشيماني" دور دا زرغونه سيمه په
 ۵۵۰ ق م کې د سائرس سره جوړه شوې وه دا پښتانه وو. پښتو ژبه ئې
 وئيله لکه د سنده، ست، چارسده، نيسده، پيرسده، سوډم زمونږ
 ژوندي توري دي. اورنوس، اورا، مساگا او ايگونډ هم د اور رينښه
 لري. دغه پښتنو به په داسيمه د ۵۵۰ ق م نه وړاندې څومره وخت
 تېر کړي وي او د خپل مدنيت په روښانتيا باندې به ئې څومره پېرې
 اخستې وي. لوستونکي ئې په خپله اټکل کولې شي. رگ ويداد
 ۶۰۰ نه ۱۵۰۰ ق م وخت لري. اوستا هم خواوشا ۱۵۰۰ ق م نېټه
 لري. زرتشت هم دلته څرگند شوی وو دا د هغوي يو ديني مملکت وو

که دغه بره کلونه د ۳۳۱ او ۵۵۰ ق. م تاریخي حقیقت وي نو پښتو ژبه او پښتون قام هم ورسره سم دغلته موجود وو. باجوړ سره نزدې کونړ او اخوا ترې بدخشان پروت دی. د بدخشان نه بلخ ډېر هورته نه دی. د ستر بريالي سکندر بتره کارنامه ارمان دا دی چې یو پښتون یاغبر پښتون مورخ هم دغه ریاست، دغه ژوندي نومونو او ددغه ظلم و بربریت انجام کې د بودائي دین نال ته پام گرځولی نه دی. د ستر پښتون غټه بد مرغی.

***

EARTH: ارض

ورومبې توری عربي دی. قرآن پاک کښې ډېر راغلی دی. دویم توری انگرېزي دی.

پښتو کښې ارت په معنی د خپور وور، وسیع راځي. ارت بېرت یا ارته بېرته هم دغه معنی لري. که غږ وشي نو دابه داسې وي لکه ارته، بې ارته، هغه څه یا هغه چاته وائي چې ارت نه لري. ارت نه لرونکي بې ارته شو. ورته هم داسې ټکی دی. د دغه سره سره مونږ د قرآن پاک یو توری حرث څېرو.

﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾

(البقره: ۲۲۳)

﴿وَيُهْلِكُ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾

(البقره: ۲۰۵)

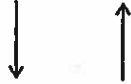
نو حرث شو مساوي د ارت

لکه مونږ راروانو پانو کښې ثاقب = تیکاو = th-e.kao کښې
 ث = ت = th اوداسې نور ټکي راوړي دي نودلته هم حرث = ارت شو او
 ارت = ارته شو - دغه ارته Earth شو -

د حرث معنی پټی دی او پټی ته مونږ مزکه هم وایو - داز مونږ
 مزکه ده، داز مونږ پټی دی نومزکه او پټی حرث شو او هغه ارض
 Earth او ارت شو -

(Arabic) ارض ← ارت (پښتو)

(Arabic) حرث Earth (انګرېزي)

ارت هغه ځای وه چرته چې آریه وسېدل -

هېلمند = ایرمن   هرات = ایرات

بونېر = بونار   مانېری = مانار

کرمار = کرماریا کرمارغاړ   دمغار = دمغ ایرامغ نکرغواړی

کونړ = کونار

”ار“ معنی د اصیل لري - پښتو هم اصیل معنی لري -

حسیبې صېب لیکي چې بره توریو کښې د ”ار“ رېښه آریه ته

رجوع لري - د آریه ټاټوبي ته ”اریه ورته“ وئیلی شي - دغه آریه ورته

په ”آریه ارته“ او وروستو ”اریه ارض“ یعنی ”د آریه وطن“ کښې بدل

شو -

”اریه ورته“ ځینو په ”اریه ورشو“ بللي ده - ”ورشو“ د خرځای

معنی ورکوي چې هغه هم پټی یا ارض وي. مونږ وئیلی شو چې ارض هم د پښتو د اړت نه اخستی شوی دی.

ځینې د آریه اصلي ټاټوبي ته "آریه وېجه" وائي. که وېجه د "جه" رېښه لري خو پرې د پاسه چې کله آریه وېجه په لنډه ډول او وئیلی شي نو ارض ترې جوړېږي لکه "ج، ه" په "ض" راوړي او "د" حذف شي.

آری یو ډېر نوم گټلی قام وو. ارض آریه یا آریه ارض هم ټوله دنیا کښې پېژندی شوه نو هرې ژبې ته دغه ټکی لارلو چې اصل کښې اړت، ورته، ورشو، وېجو دی او دغه اصل د پښتو ژبې دی.

"ارته، بېرته، ورته، چرته، ارته چینگه، ارته ویته" داسې توري دي چې ترېښه اړخ، لوری، جانب، طرف برېښي او دغه معنی ئې د هېواد، وطن سره نژدېوالی څرگندوي.

***

اگی EGG

د پښتو ژبې دا یو توری دومره عجیبه دی چې بېن الاقوامي درجه ئې موندلې ده. اگی یو اړخ ته د خوړلو د موندنې ډېر په اسانه لاس ته راتلونکې ذریعه وه بل خوا دا د تولید او د خوړنې د شیانو د ډېرولو ذریعه وه. بنیاد ته ئې قدر د لرغون نه ښکاره وو.

اگی اسم تصغیر دی اصل به ئې "اگ" یا صرف "ا" وي.

* انگرېزي کښې ورته "Egg" وائي

* فارسی کښې "هاگ" بللی شي

* اوستا کښې "AHIGA" یادېږي

مونږ لاندې یوه سلسله جوړوؤ چې د دې توري نړیواله خپلوي ښکاره کوي.

اگی

۱- هاگی

۲- هایه: (خایه هم ورته وائي "خویه" خوته هم بللی شي)

مردراکیر و خایه بایدولس (سعدی)

۳- ها: (متل دی "یوه ها وه هغه هم سخاوه")

- په وجود کښې لکه هاله وینستو خلاصه

(خوشحال)

هندوستانیان چې خه ته هانډي وائي داد "ها" خخه اخستی

شوی دی. په ډېره اسانه لاس ته راتلونکی ښه خوراک هم دغه وو. هم

دغه هانډي په انډه بدله شوه.

۳: ها ← انډه ← هانډي ← انډيوال

پرې مې سلام دی جرگې چې پناوې شي

زړه مې هورې وي هوري چې هنيوې شي

(خوشحال)

۴- هوپه:

چې مګان ئې ناپېدانېسان ئې نشته
 شوک به خه غواړي د سپینو بازو ویه

(خوشحال)

په شعر کېنې به ئې غږ ها = هو به = ویه وي، نور نه شي کېدی۔

تالی چرګه نرنښځی دی په دیدن کېنې
 لوی چارخویل لکه د چرګ په هو یو کړنګه

(خوشحال)

۵۔ بیه:

۵۔ هووا:

مونږ چې بیسه یا وي یه خپرو نو بیه نه بیج او بیج نه بیجه
 جوړېږي۔ ”ې“ په ”ج“ بدلېږي لکه ”یروشلم = جیروسلم، جوگ =
 یوگ، جغ = Yoke“ د پښتو مشهور توری پجه د بیج او بیجه مأخذ
 دی۔ بیج تخم ته وائي، بېجه مزغو ته وائي۔

د چرګې پجه هغه اندام ته وائي چرته چې اګی۔ جوړېږي۔
 دغلته اګی۔ د وړو وړو دانو پشان وي چې په وار وار غټېږي او د غټېدو
 سره ښکته راځي تر دې چې بهر راشي۔ بنیاد مو کېنې هم پجه وي چې
 یوه یوه هر اړخ ته وي۔ هر ځناور او هر ژوندی خیز پجه لري۔ ژوندي
 شيانو کېنې برتي هم راځي۔ د لوبو پجه هم وي۔

د اګیوال سره توکری کېنې د ډېرو اګو مجموعې ته پجه

وائي۔ کله کله دغه توکری ته هم پجه وائي۔

:OVARY _V

په بنيادم اوڻاور ڪنبي ڏاڳو دغه پڄي ته Ovary وائي چي د هووارينبه پڪنبي ڊپره بنڪاره ده۔ يوي اڳي۔ ته Ovum او ڊپرو ته ova وئيلي شي پڄه پخپله ڏببضه ماخذ دي چي ببخي جوته ده۔ بيه يا ويه هم ڏببضه ماخذ دي۔ پڄي ته ovary وائي۔

۸۔ ببضه:

ببضه عربى۔ ڪنبي اڳي۔ ته وائي۔

﴿كَأَنَّهُنَّ يَبِضُّنَّ مَكْنُونٌ﴾ (الصف: ۴۹)

ببضه په حواله سپين رنگ ببضا بللى شي۔ ابيض هم دغسي دي۔

﴿فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِ﴾ (الاعراف: ۱۰۸)

ڪامل صبب ڏببضا معني نمر ڪنبي ده۔

۹: ببضوي شڪل ته oval وائي چي ova پڪنبي څرگنده ده۔

Oval home is similar

Egg انگرېزي

Hawg فارسي

AHIGA اوستا

اڳي، هاڳي پڻتو

(Indian) هانڊوي، انڊه هندي

ها: هايه انڊيوال۔ ملگري

ova(Latin)

هویه: خایه بیجه، بیج (هندوستانی)

ویه

بیه بیضه (Arabic)

Ovary(Latin)

پجه (ب=پ او ی=ج)

اگی. د دنیا په اووه ژبو کې

(Egg=Agai in seven languages of the world)

***

ار UR

دا د ابراهیم علیه السلام د زېږون ځای وو. د ایونبار وو چرته چې د نارنمرو د پېښه شوې وه. ur د کلدیانو ښار وه. UR په پنتو ژبه کې اور ته وائي.

ممکنه ده چې دا وړوي لکه وړ کلی، بر کلی، لر کلی، هورې کلی، ورې کلی، پنتو کې داسې عام نومونه دي نو کلی، بار کلی، کوز کلی.

د نمرود باچائي په بابل، ایرج، اکاد او کلنه کې شروع شوه. وائي چې بابل د مزکې په مخ ورومبې ښار وه. د غلته د بنیاد موږه یوه وه. ټولو بنیادمو یوه ژبه لرله، داسې ممکنه نه ده.

په ار کې آتش پرستي او بت پرستي دواړه جاري وو. د غلته

داسې خلق هم وو چې د فلکیاتو لکه نمر، سپوږمۍ، ستورو ماهران وو۔

اوري، سوري، سور، سُورج د نمر معنی لري۔

سورج = سور + آگ

د نمر رب النوع سُوره بللی شو۔ سُوره یا اوره د UR رېښه لري۔ سور، سوري، سورياني یوه پښتو کلمه ده۔

مونږ که د UR یا اور تړون عربي۔ سره راولو نو داسې کېږي:

سعیر یو عربي توری دی۔ د غرونو د بدلون د لار مطابق سعیر مساوي راځي د "اعیر"۔ چونکې "الف" او "عین" او "یا" یو شان نزدې اواز لري (vowels) واول دي نو ارتري جوړ شو۔ عذاب السعیر، اصحاب السعیر او دغه شان الفاظ قرآن پاک کېږي ډېر راځي چرته چې سعیر د دوزخ معنی لري۔ (القرآن ۱۲ پاره)

تائن بي ليکي چې: "سومیریان، اور اوروک، اريدو، دولس زره کلونه وړاندې د "اورسي" نه "بين النهرين" ته تللي وو۔ دا خلق عرب نه وو۔ ژبه ئې سنسکرت ته نزدې وه"۔

پښتو کېږي اور اورکی، اورپښتی، اوریلکی دغه معنی کېږي راځي۔ مطلب دا چې د ابراهیم د UR مطلب هم د پښتو اور دی۔ د ابراهیم د قام د فلکیاتو مهارت د هغه پېښې نه معلومېږي چې هغې کېږي د خلیل علیه السلام د نمر، سپوږمۍ او ستورو مطالعې ته قرآن پاک کېږي اشاره شوې ده او هغه آیت کېږي هم صفاده چې مونږ

ابراهیم ته د ﴿مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ پوهنه ورکړه. که چېرې دا رښتیا وي چې بابل کښې د ټولو بنیادمو ژبه یوه وه او دغه په مزکه د بنیادمو وپرومبی ښار وه نو مونږ وئیلی شو چې ښار هله جوړېږي چې د اړخونو خلق ورته راشي. اطراف وړاندې آبادېږي، ښار وروستو وي، د بابل نه دېخوا کابل، زابل وو چرته چې پښتانه د پښتو ژبې سره وسېدل.

د Genesis لیک کښې په دې حقله تسلسل نشته. معلومه نه ده چې کوم نمرود، د بابل ښار یا چا یادېږي هغه هم دغه سړی دی او که د دوو کسانو بېله بېله پېښه ده. بابل د vowel او "وئیل" سره سمی خوري. ورکلی. برکلی، لړکلی، نوی کلی، زور کلی، وریاکلی، ورې کلی زموږ د پښتو انداز دی. ښارونوی نوزی کلی. اورکزئی او اورمې کښې د UR او URUK رښې زموږ وړاندې دي. دا د سومیریانو لوی کلی وو. پښتو سره تړون ئې سوال دی.

***

اشر

د زموږ د پښتو ژبې یو ډېر عام توری دی. ټولنه کښې د بدلون سره دا ټکی ډېر متاثر شوی دی خو دا د ژبې یوه برخه گرځېدلې ده.

په ګډه، شریکه، یو بل سره بې اجرته کار کولو ته اشر وائي. دا

عموماً په بدل کېږي خو ضروري نه ده چې بدل کېښي ئې اشرته ورشي بلکې د هغې په ځای څه بله مرسته یا نېکي هم کېدی شي. د فصل رېبلو وخت کېښي چې د نمر تاؤ غنم خرابوي، د باد باران وېره وي، د غوبل وخت کېښي د کار د زیاتي په وجه یا بل څه مصروفیت په وجه د کارزر ختمولو لره د زلمیو یوې گڼې ته بلنه ورکړي شي چې په فلانۍ ورځ به مونږ سره اشر لره ځی. زمونږ اشر گندی به وي. یوه شپه یا مخکېښي خبر ضروري وي. لس شل کم وزیات زلمي سحر وختي په متعلقه کار په یو ځای لاس پورې کړي اوتر نما سپښینه یا نماز دیگړه ئې هغه کار سرته رسولي وي. په دې دستور کېښي د غږو شمېر هر څومره کېدی شي. ضروري خبره نه ده چې لس تنه به وي. لږ لره اشر غوښتی شي، غوبل لره اشر غوښتی شي، د پټي یوې کولو او کر، نال لره اشر غوښتی شي. لختي کنستلو لره، د کوتې دېوالونو جوړولو، تپولو لره اشر غوښتی شي.

اشر گوندوته خصوصي خوراک څښاک ورکولی کېږي. چې اشر سره د گوندي تکی یو ځای شي نو مطلب ئې واضح شي چې دغه تن د هغه ډلې غړی و. اشر گنی او اشر گندی او اشر گوندي یو تکی دی. (اشر درباندي واچؤم، اشر درله راغواړم، هغه خو اشری ده، دا زمونږ ژبه کېښي عام راځي).

عربی کېښي او قرآن پاک کېښي عشر د لسو معنی کېښي

راځي.

﴿تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ (البقره: ۱۹۶)

﴿وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ﴾ (الاعراف: ۴۸)

لس به مله سره ونه وني په ننگ کښي
که درست ملک سره پره کړي تر تور سنگه

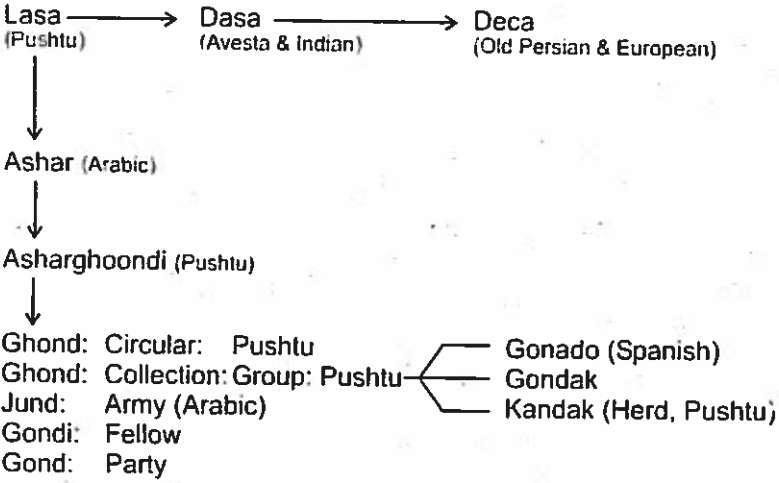
(خوشحال)

د تور سنگ مطلب کوه سپاه ضلع هزاره ده. تور غر هم نومېږي. نن سبا دغه سيمه ضلع تور غر او ډويزن اباسين ونوملي شو. تورسنگ ئي سوچه نوم دی، مرئي توب مونږ نه نومونه وشو کول.

عشر د بنياد خپله کليزه گټه کښي اسلامي حکومت ته يوه خاص برخه ورکول وي. د عربي. د احد تجزيه بناغلي غور يا خپل کړي، هلته ئي وگورئ:

عشريوه پيمانه ده. د پيماني په مطلب دا د لس د هندسي په ځاي په ډيکاگرام، ډېسي گرام، ډېسي ميټر، ډيکامټر کښي راځي. دغه ډيکا، ډېسي د "دس" يا لس نه وتي دي. دې څخه علاوه مونږ د لس گون، لس گوند، شلگون، سلگون، زرگونه ټکي شمېر کښي راولو دغسي برغون يا غبرگون دي. خو گونه... معلومېږي چې چند گنا، دوگنا، تگنا، چوگنا، پنج گنا هم دې نه اخستې شوي دي خو مونږ د عشر او گوندي نه سترگي پټولي نه شو. کېدی شي دواړه يو بنياد لري.

یقین سره وئیلی شو چې د گاونډي ټکی د گونډي او دغسي د
 "جند" سره تړون لري. د کنډک توری هم دغسي د گونډک ترکیب
 لري. کنډک د گډو بیزو یا نورو څاروؤ یوې غونډې یا مجموعې ته
 وائي. رمه هم ورته وائي.

- ★ د گونډک = کنډک په حواله هسپانوي ټکی Gonado دی.
  - ★ د بنیادم د ټولنیز جېټ پته به ئې د څاروؤ سره لگېده.
  - ★ لرغونی پهلوی کښې ورته "دیکا" وائي.
  - ★ اوستا کښې ورته "دسه" وائي.
  - ★ یورپي ژبو کښې "دیکا" توری عام دی.
- د لسو هندسه د بنیادم د گوتو د شمېر نه اخستی شوې ده او د
 یو هندسه د گوتې د نېغ شکل نه.

اوبه (oobeah) :

داتپکی پښتونخوا کښې ډېر عام دی. اوبه په ټوله نړۍ کښې ډېرې او عام دي. دا د بنیادم د ژوندون د پاره لازمي خیز دی. اوبه د لرغون څخه تر ننه د بنیادم ارتقاء کښې ډېر لوی کردار لري. دا د هرې ژبې څېړنه کښې ډېر جوت توری دی.

* آب ورته ایرانی وائي

* وُب او وُبر = بحر

د اوبو روانگی ته بهیر وائي. وُب بهیر = بحیره چې د عربی توری دی. د قرآن پاک توری "اکواب" د اوبو رېښه لري. صحیح بخاري کتاب التفسیر د اکواب معنی لیکي "داسې کوزې چې سوځی نه لري چې د هرې غاړې ئې څښکی شي".

د قرآن پاک توری "ینبوعا" کښې د اوبو رېښه موجوده ده.

ینبوع معنی چینه لري.

د قرآن پاک توری "وابل" د اوبو رېښه لري معنی ئې عکرمة د.

زوره وړ باران کوي (بخاري کتاب التفسیر).

* جبه : جوئ آب د عربی. ایرانی توری دی

* نم : نو : ناب : نوآب

پښتو کښې د وُب رېښه لرونکي د څو ځایونو او کلیو نومونه

داسې دي.

* صوابی : سوئ آب : د اباسین په غاړه د یوسفزیو یوه لویه

درنه سیمه ده.

★ زروبی: زر + اوبه یا زر = جر: داهم د صوابی. په سیمه یو کلی دی.

★ سروبی: سر + اوبه یا سره + اوبه، دامپلې په خله کښې یو کلی دی. سروبی افغان کښې د سیند په غاړه یو ځای دی.

★ خخوبی: خاخي اوبه

★ یعقوبي: (یاکوبي: یخ وبي / یخې اوبه. ورسره نزدې سره چینه ده)

★ تخت بی: تخت بانی

★ جلی: جل + اوبه، جل په معنی د ځای یا ځلند یا تری، چې چرته اوبه لږې وي)

★ سوارۍ: بونهر کښې یوه وړه ښاریه ده.

★ دوواوه: دوآبه، د داؤدزیو پښتنو سیمه ده.

★ سرکاوی

★ سرخابی

★ سروبی

★ خړوبه: خړوبول. او خړوب زمونږ د ژبې عام ټکی دی.

★ ترناؤ: په دې نوم بې شمېره کلي دي.

★ گنداؤ: مشهور ځای دی چرته چې اېمل خان مومند مغل

فوجونه تباہ کړي وو.

* ارغنداو

* کوبها : ښۀ اوبۀ، ښکلې اوبۀ. د کابل سیند زور نوم دی.

* کوبامعنی د کوکو : کوب : خوب

پښتو کښې کوکو ښکلې ته او ښو ته وائي. کوکو اصل کښې

”ښۀ ووښۀ وو“ دی. دغسې کهویا اصل کښې ”ښۀ ووښۀ“ ”کوکو

اوبۀ“ دی. ځینې کورپامه دغه سیند د چترال د نوم سره تړي. هرکله

چې د دغه سیند نوم پینځۀ زرد کلونه وړاندې هم د کابل سیند وۀ.

د کابل د ښار نوم شننه هم مونږ د ښو اوبو په نسبت کولی

شو. هغه ښار چې د ښو اوبو په غاړه وۀ یا هغه کلی چې د ښو خوږو

اوبو په غاړه وۀ. کوفین = کوکو + پاني (اوبۀ).

د زابل شننه به بیا داسې وي چې چرته اوبۀ خوږې نه وي،

تروې، ترخې وي. ”زا“ مونږ په زیم، سبب، زه، بدلولی شو. په هر حال

زه ”کابل = کلی بل“ او ”زابل = ځای بل“ ته ترجیح ورکوم.

د مالم جبه سره مونږ دا لاندې ټکې څپرلی شو.

* کالام = کاله + وام (ووم)

* کېدام = کېد + وام (ووم)

* بشام = بهیس + وام (ووم)

* مالم = مل + وام (ووم)

د ”وام“ توری د کلي معنی کښې په ټوله پښتونخوا کښې

ژوندی دی.

”دخایونو نومونه د یوې ژبې د قدامت پابنه د لیلونه دي۔ دا

زمونږ د ژبې د تاریخي اصالت ټینګ اسناد دي“ (حبیبی صېب)

★ کوبا = گوبا = جوبه = جبه

★ اباسین = اوب سین = ocean = اوقیانوس = اوشنوز

★ سېب = سیاہ آب = سیم

★ جبه = جائ آب

باره کښې ”با“ د اوبو رېښه ده۔ د پېښور نوم ”بره شاپارده“ نه

اخستې شوی دی۔ رګ وید کښې اوبو ته APAS وائي چې P ”ب“

شي نو اوبه ترې جوړې شي۔ رګ وید په A. ا ژبه کښې دی۔ اوستا سره

ډېر جوښت دی۔

★ ترخوبه: کامل صېب لیکي چې ترخوبه د آني خېلو وزیرو په

حد کښې د یو کلي نوم دی۔

نور شراب ورته اوبه د ترخوبې دي

(خوشحال)

★ تارو جبه = تر، جبه د پېښور نه ښکته په لویه لاریو کلي دی۔

★ مالم جبه = معلم جبه یا معلومه جبه یا ماء لم جبه

مال وزم = معنی کلي

★ زوه = زهوب = وینه زوه = PUS

★ چینه = چناب ، چینه + آب

★ جړوبی = عبدالستار عارف خټک د پښتو ښکلي شاعر د دې

کلي وو۔

* دويان

* يعقوبي = يخ + اوبه

* سېلاؤ = سېلاب

* باريکاؤ = باريکاب = باريک آب

* خوشاب

- تر خوشابه پورې ملک کره شنه ډډوزه

(خوشحال)

* موب کلی

* گرياله = غرويهاله - (گرهه + ويهاله)

ويهاله ته اوستا کښې vana وائي وېنې، ئې پښتو ده۔

* جهلم = گجل + يم، "گجل" په معنی د خټه او "يم" په معنی د

سېلاب۔

* راوي: د پښتو ژبې روي دی RAWAY

* بياس: دلته "بيا" د اوبو رېښه ده۔ بهېدل، بشېدل۔ "س" د

سیند لنډيز دی او د "س" = سین يعنی "س" د سیند رېښه

ده۔

* ستلج: ستوی لږ، چې ستوې د توې رېښه ده۔

* چناب: چينه + آب، ټانکواڼي: که تهنډه کوهي وران وي خو

بيا هم "واڼي" د اوبو رېښه ده۔

داڅه سیندونه د اوسنۍ پښتونخوا نه بهر دي ولې دامطلب
 ئې دی چې پښتانه د خپل ټاټوبي نه ختیز ته وخوځېدل او د ځان سره
 ئې خپله خوږه ژبه پښتو یوړله او هم دغه ژبه کښې ئې هغلته په
 هرڅه نومونه کښېخودل. که ختیز ته په پنجاب او نور هند ورختلی
 دي او که لوېدیځ ته په عربستان مینځنۍ آسیا او وړاندې په اروپا
 ورغلي دي. د اوبو ټکی ئې ځان سره وړی دی او دغسې د اباسین نه
 ocean اوقیانوس په یورپې او عربې ژبو کښې ورننوتی دی.

بنګالي ژبه کښې اوبو ته جُول = جاوُل وائي. غالباً هندي هم
 دغه توری لري. په جُول = جاوُل کښې د اوبو رېښه موندل گران نه
 دي.

* جُو = جوې = جوئ آب = جبه، بنورواته هم جاوُل وائي.

بنګال او قطبي هند د پښتون قام د زبردست فشار لاندې څه
 خواوښایو زرکلونه زمونږ د سترگو وړاندې د محمود غزنوي او د ستر
 امزري محمد غوري د کلکې افغاني ارادې نه د حافظ رحمت خان تر
 وروستۍ سلگۍ پورې پاتې شو. یقین سره وئیلی شو چې د دغه نه
 وړاندې تاریخ به هم دغسې د ځان تسلسل وو. ممکنه ده چې د غوري
 د مستقل راست اقدام نه وړاندې به هم پښتانه په څه ناڅه شکل
 کښې تللي وي. شاید د وړاندینيو تړون د اسلام سره نه وو، ولې پښتو
 ژبه خو ئې خامخا وئيله او د پښتون قام نامه پرې پورې وه. دغسې
 پښتو ژبه پرله پسې هند لورې ته، ایران لورې ته اولوېدیځ ته کوچېدله

او خپلې نخښې ئې هلته پرېښودلې دي چې د خپرنوالو د خپرنو
موتازه دي۔

Sea = Seend = Ob seen = Abaseen = (Indus River) = Seen
(English) (Pushku) (Pushku) (Pushku) (Pushku)

↓
= Ocean (English)

Oceanos (اوقیانوس) ("او" داوبو رېښه ده)
(Greek)

↓
(Arabic)

***

آفتاب

دا ټکی د ایران دی

په لاطینی، یوناني او انگریزي ژبو کېښې د یو ټکي مخالف

ټکی هغې سره د a، زیاتولو سره جوړېږي لکه:

Zoospermia = Azoospermia

Asthenia, Aesthetic, Aplasia, Anorexia, Tone:Atonic,

Abduct, Atresia, Cellular:Acellular, Aphakia etc.

دغسې د "آفتاب" اپوټه "فتاب" شو چې هغه پیتاؤ شو۔

مونږ وئیلی شو چې د پیتاؤ نه آفتاب جوړ شوی دی یعنی:

پیتاؤ : ایتاؤ : تاب : تاو   پ = ب، ف = پ

بونږ کېښې سیوري امازنی او پیتاؤ امازنی نوم گټلی کلی

دی، سیوری او پیتاؤ نورو کلیو کېښې هم شته۔ پیتاؤ د پښتو عام ټکی

دی محاوره کېښې هم راځي دغسې هم۔

***

. هوا

اوا

ایوا = eve = حوا

avian , aves :- د زوالوجي دالتونکو ځناورو یو فائلم دی.

قرآن پاک کښې د هوا توری ډېر راځي - زیاتره په معنی د هوا، باد، خواهش، غوښتنه، هوس راځي - پښتو ژبه کښې هم هوا دغسې مطلبونه لري.

دالتونکو کي معنی لري، که دالت نه ال حذف شي نو د "وت" ترون د vian سره جوړېږي.

هوا، ایو، ایوې، اوا د یو توري مختلف غږونه دي - avian د زوالوژي په هغې vertebrata کښې راځي کوم چې الوځي - Eve بي بي حوا علیها السلام ته وائي -

لاطیني Avian → Ave → اوا (پښتو)

ایراني هوا ← هوا (عربي)
ریژویدا کښې هوا ته VAYA یا VATA وایي -

***

"افواه"، "افواههم" دا د عربي لفظ دی معنی ئې ده په خله

خبره، دروغ خبره، هسې هوائی خبره -

اف هم قرآن کښې په هغه مطلب کښې راځي کوم مطلب ئې

چې پښتو کښې دی، معنی ئې غږ، ډېر په ورو خبره، د ناخوالې خبره -
داسې یو غږ یا خبره چې بل پرې خفه، حېران، زهیر شي -

۱: ﴿أَفِ وَلَا تَنْهَرُهُمَا﴾

۲: ﴿أَفِ لَكُمْ﴾

۳: ﴿قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾

***

ایسک - اسک

دا د پښتو ژبې توری دی، معنی ئې ده قرعه اندازي -
پچه - پوچه - حصه: ایسه، هسک هم ورته وایي په خه خیز، برخه،
پټي، د قربانی، غوښه او نور دغسې یو دستور دی په جولی - کښې یو
تن یو وړوکی غونډ خېز واچوي چې هغه د یو خاص سړي نخښه وي،
نورې نخښې د نورو سړیو ورسره کړي او جولی - کښې ئې وخوزوي
راوخوزوي یو ماشوم یا لوی په پټو سترگو د هغه جولی - نه یوه نخښه
راوباسي چې هغه نخښه د چاوي نو مخامخ پراته خیزونو کښې په یو
لاس ایښی د هغه شي - دغسې دا گردانېږي - کله د قربانی - غوښه په
اووه یا کم زیات توپکو کښې اووېشي یو تن مخ بل خوا واپروي او بل
تن ورته وایي چې دا د چا؟ او دغه وخت ئې لاس په یو توپکي ایښی
وي -

حصه: ایسه او ایسک د هغې تصغیري اسمونه دي -

مونږ اسک یا هسک داسې هم لیکلی شولکه

هسک: حيصك خصص د عربي. توري دي قرآن کښې موجود دي. دا ټکي د خپل ټول گرائمر سره د پښتو نه عربي ته اوږدلي دي. "پوچ" د سپک معنی لري. "پوچ" د هندي تپوس ته وائي. "پچه" د گډو چپلو Feces ته وائي. د نظام انهضام آخري نتیجه دغه وي. گډه وائي پی. به درکړم خو د پچو سره. "پچه په کښې شوې ده" مغرور ته وائي. پوچه په پوچه هم لیکلی شي. "پچه" د ورومبي زور سره د ټوکړسې معنی لري. "پچه" یا "پچی"، "پوچانې"، "پوچانانې"، پيخانې" لږ مقدار ته وائي، وړوکی قد لرونکو ته وائي.

***

AURICAL: اورپدل : Aurical د اورپدو بهرنۍ حصه:

د غوږ څرگنده برخه.

Aura - Auri cular هغه موضوعي غږونو وغږه ته وایي

چې د غوتې Fits راتلو څخه وړاندې اورپدی شي.

Auriculo-tympamic

Tympanum: تمپیل: طبل، د غوږ د باندینۍ پردې شکل

لکه د تمپیل وي.

اوقیانوس

په دې ټکي کښې او، د اوبو ریښه ده. "ق: بن" اخري "س" د

لاطیني طریقې سره بدلون دی. ق = بن په دې کتاب کښې زمونږ د

دریز مرسته ده.

(خوشحال خټک)

کھویامونږ ته اوس هم ډېر گران دی خو په ۲۸ - ۲۹ جولایي
 ۲۰۱۰ء کښې کھوبا کښې یو ستر سېلاؤ ټول مهمنزی او ټول نوبنار تر
 تاروجې پورې مزکې سره اوار کړل.

لنډی ورته ځکه وایې چې ډېر اوږد نه دی یا دا چې د "لوندې"
 ټکی وړان شوی دی.

خوب آب : ښکلي اوبه : خوږې اوبه، خوب آب بل
 :کوبا : کابل سیند

"کو" هم پښتو کښې د خوږ او ښکلي دپاره لکه کوکو ماما، د
 "کوبا" توری اولني وېد کښې راغلی دی چې ورسره د گومل (گومتي
 یا گوم توې) کورمه، سو هتوپوتو (سوات توې) پښتانه نومونه هم
 راغلي دي.

زم زم = زیم زیم = ځای یم، د اوبو رینه لري.

ارواښاد حبیبی صېب د کابل د توري څېړنه کښې زیات زور په
 "کاو" اچولی دی زما په خیال د "کھوبا" ډرگ وېد موجودگی کښې
 ښه څېړنه د "ښکلواوبو" ده.

***

اسری

۱: ﴿مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ نَسْرٌ﴾ (انفال: ۶۷)

۲: ﴿قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَنْسَارِ﴾ (انفال: ۷۰)

(الاحزاب: ۲۶)

۳: ﴿وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾

اسیر په معنی د گېر شوي، بنديوان، مقید راځي.
ایسار هم د غسې معنو کښې راځي. هغه د دښمنانو مینځ
کښې ایسار شوی دی.

ایسار پر د مه، په تادی، راکه، دلته ئې مطلب اټالېدنه شوه
خو هره معنی کښې ئې د بندېز سره څه ناڅه تړون موجود وي.
زلفې دې زنجیر دی پکښې ډېر زړونه اسیر دي
څوک په داتدبېردی چې خوشحال آزاد لره
پښتو کښې اسره په معنی د هیلې، امېد هم راځي.

۴: ﴿لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾ (بنی اسرائیل: ۸)

دلته حصیر معنی د "قېدخانه" ورکوي

ایل - یاغي

ایل په معنی د مطیع، بنده، محکوم رات شوي (رعیت شوي)
راځي، غلام ته هم وايي.

یاغي د باغي، آزاد، خپلواک معنی لري چې د چا د حکم او
حکومت لاندې نه وي او د حکومت د نظام په ضد ولاړ وي سرکښ.

یاغي بازونه یو یو بازدار نیسي

څه چرگې نه دي چې ئې هر خوار نیسي

(خوشحال)

پښتنو سره که شته څه عقل پوهه

ایل یاغي دي ځنې کاندې اوس حذر

(خوشحال خټک)

رعیت لکه عیال ساته خوشحالیه

په یاغي باندي مهم کاندې بادشاه

(خوشحال خټک)

په لیدلودي خوبتي درسره راوړي

لکه تللی یاغي باز راغلی بیایي

(خوشحال)

چې دیوې یاغوبل وخت کښې غوښي ته چوکه ورکوي نو د

ایل شه غږ ورسره کوي کله کله یواځې "ایل ایل" وایي

څپاند سیندني هم له ډاره ایلاني که

(بنکارندوی)

ایل د خبر غوښتو غږ ته هم وایي

هله یو فقیر ورته ایل ورکړو نور یې درنگه

د ایل رینه د قرآن پاک لاندې لفظونو کښې راځي:

۱ : جبرائیل : ۲ : میکائیل

۳ : اسرافیل : ۴ : اسماعیل

۵ : عزرائیل : ۶ : عزرائیل

۷ : انجیل : ۷ : خلیل

۸: الیاس : ۹: الیسع

۱۰: اسرائیل د یعقوب د وېه نوم دی (۱۱ بني اسرائيل)

یله کول یا ایله کول پښتو کښې د پربښودلو، آزادولو معنی لري.

”زۀ لا ایلسه نسه یم وار وکسره“

ایل -- الله ته وایي -- ایل د اهل و عیال مطلب هم ورکوي.

په نوې لوظنامه کښې د ایل لاحقه ډېره راغلې ده لکه حز کائیل،

داني ایل، عمانو ایل، غالباً عبرانی. کښې دا توری ډېر راتللو. د یعقوب

بېت ایل یقیناً زمونږ خانه کعبه نه ده لکه زور کتاب چې لیکي:

ایل: ایل د پښتو د عربی د هل مطلب کښې هم راځي. لکه

اشر غوبل کښې چې چغه شي هلا. هلا (الله الله) ایل ایل چې غوښي

ته چوکه ورکوي نو د ایل خۀ غږ ورسره کوي. عربیان هل دخبرداري

دپاره وایي:

ع: ایل یاغي دي ځني کاندې اوس حذر

(خوشحال خټک)

”ایله پرې مه کړه“ دلته ”ایله پرې مه کړه“ د سرېې معنی

لري. ”هغه ایله راغلي وه چې“ نو ایله د ډېر لږ وخت معنی ورکوي.

ایل نرایلی. ترته هم وایي.

د عیسیانو زور کتاب کښې ایل پسوند ډېر راځي.

ایل معنی د الله لري.

”هله هله“ د ”زر، بیرې، تادی“ معنی هم لري.

***

الوان

“الوان” رنگونو ته وايي. که “ال” ترې لرې شي نو
 “وان” به پاتې شي.

۱: ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ (النحل: ۱۳)

۲: ﴿وَاخْتَلَفُ السِّنْتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ﴾ (الروم: ۲۲)

۳: ﴿وَالْأَنْعَامُ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ﴾ (فاطر: ۲۸)

پارسی کښې هم ورته الوان وائي. دا ټکی پښتو کښې ډېر
 لیکلی وئیلی شي:

لون لون کالی بینا پیري خواجه شو
 چې خوشحال دیار دمخ په بازار راغی

(خوشحال خټک)

په باغ چې گله شي که ترې وتونې وې
 که لون لون مېوې خوړونې وې

(خوشحال خټک)

زه خبر ورغښي نه شوم بهار تېر شو
 د گلونو لون وارده په بل پېر شو

(خوشحال خټک)

***

اخذ

دا ټکی هم زموږ په خیال سوچه پښتو اصل لري. قرآن پاک کښې دا ټکی بې شمېره ځایه راغلی دی.

۱ : ﴿أَخَذَ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾

۲ : ﴿إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ﴾ (یونس ۲۴)

۳ : ﴿وَلَا يَأْخُذُوا مِنْهَا عَدْلٌ﴾ (البقرة)

۴ : ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ (البقرة)

د پښتو اخستل زموږ څرگند ټکي دي.

دا مصدر دی او ډېر مشتقات لري. ماخذ او اخذ پارسی. کښې هم ډېر عام دي. اخستل په اغستل هم وئیلی شي.

اخله، ماخله، واخله، راخله د پښتو بې کچه بنيادي ټکي دي او موږ پرې ډېره کلکه دعوه لرلی شو. اخذ نه اخستل د ژبو یو تریله د بدلون د قاعدې سره سم دي. $S=Z$

عربی. کښې د "نیولو" معنی هم لري ولې پښتو کښې د "نیولو" معنی نه ورکوي. اغستل، واغستل. دا کښې به اغستل لرغوني وي. که اخستل، اغستل، اغبتل شي نو "س" مشر دی، ورپسې "ش" دی او "نښ" د ټولو کشر دی.

***

امپل: امبېله: امپېل، حمائل، مالاکنډ، ملکند، حمائل کنډ
د امپل او امبېله د پرانستي نه وړاندې لیکم چې توریبله، ځاله بېله، گل بېله، بېله اریاب، خان بېله، گمبېلا او دغسې توري

پښتو کښې ډېر دي۔

که دې توان رسي په لوی درياب کښې گرځه
په بېله کښې دې اجل وينم نهنګه

(خوشحال)

بېرې گرځي په بېله کښې
په قلمزم گرځي جهاز

(خوشحال)

دواړه شعرونو کښې د بېلې معنی د يو وړوکي سيند گوتې
وځي۔ امېل او امېل او مالا يوشان مطلب بندي۔

“مالا” پښتونه ده بلکې هندي ده او د سنسکرت نتيجه ده۔

حمائل هم چې په لنډيز بدلون وئيلي شي نو امېل ترې
جوړېږي۔ حمائل هغه څه ته وايي چې بنيادم (لوی يا وړوکي) ئې غاړه
کښې اچوي۔

حمائل شريف قرآن پاک ته هم وايي، تعويد ته هم وايي۔

امېله او ملاکنډ د غرونو يوه سلسله ده چې د اباسين نه
لوېديز ته د پښتونخوا قطبي سيمه کښې پېښه ده۔ داسلسله لکه
لرې يعنې امېل دغلته د دې وطن په غاړه ده ځکه ورته امېله وايي۔

لوی نهنګ لره عمان او قلمزم بويه

په بېله کښې ئې تمام شي اوبه خور

(خوشحال)

د ملاکنډ یوه شرحه داسې هم کېدی شي چې دا د هند د وطن سره تړلې سیمه وه. که د هند زور والی مونږ د سکندر یوناني سره یوځای وگڼو (گو چې دا ډېر مخکښې دی) نو لږ نه لږ تر دغه وخته دلته د پښتون وجود موجود بنکاري. انډ مونږ غاړې ته هم وایو. انډ په زور او زېر دواړو وئیلی شي. د اباسین یو نوم دغه هم دی. یقیناً لرغوني هندوستان (india) د هند د گودر نه اخواوو چې اوس هم دي. په څاروي چې بار پروت وي، د هغې یو اړخ ته انډ وایي.

کنډاو او کنډ یوبل ته ورته مطلب لري. ورسره مل، مله، مالا د امېل یادغرونو سلسله معنی هم بنډلی شي. کنډاو د زخم یا دوه توتې کېدلو معنی لري. کنډ سخت ته وایي. کنډ تپې ته هم وایي. روھیل کنډ، بونډیل کنډ، گولکنډه بنائي چې کنډه به وطن ته وایي.

خدای دې نه کړه چې زموږ نه یو کنډوشي

بیابه هله په چاچور د مغل بوشي

(خوشحال)

کېدی شي چې هماليه هم دغه دامېل رېښه لري. که داسې وگڼو چې مالا تکی سنسکرت ته نژدې دی نویو نتهجه به دا وې چې دا تکی اصېل پښتو دی او ختېز لوېدیږ دواړه لوریه ئې هجرت کړې

دی (Eastern Aryan / Western Aryan).

هماليه: اماليه: اماله = امپليه = امپله نزدې نزدې غږونه دي.
 امپله د مردان او بونېر تر مېنځه هغه دره ده چرته چې پښتنو د
 فېرنګيانو مخ نيوي کړې وۀ او چرته چې د مغليه باچا اکبر ډېر فوځيان
 تباہ شوي وو. هم دلته د سکندر مخ نيوي شوي وۀ.

په دالار د شهبوارانو ختل گران دي

گوډه خوبه باندي خپږي ملاکندي

(خوشحال)

د امپل يا حمائل سره مونږ نور غږونه هم لرو لکه کړاکړ، کړه
 مار، کړپه، کړي. د لاس پښې نه تاؤ شوي کالي وي (هتکړي).
 کړاکړ = کړي. کړي. (کړه کړه سلسلې ته وايي)
 د کونړ په غږ کښې هم کوه او اړيښې دغه اصل لري. اړ د
 خنډ معنی هم لري او د ترون په مطلب کښې هم راځي. کړپه توري
 پښتو کښې عام دی.

د خېبر دره ئې سره کړله په وېنو

په کړپه ئې هم روان کړو دندوکار

(خوشحال)

د تاتري د کړپې نه علاوه د شکر درې کړپه، د امپلې کړپه
 يادېږي. شاهد وړې وړې کړپې ډېرې زياتې دي. کړپ يو خصوصي غږ
 دی. کړپه کښې د کړ جز د "کړه" يا سلسله سره ترون لري. دلرگي د
 پانزار غږ ته کړپ وايي. کړپ، خړپ، شړپ غږونه دي.

گمبېلا نومي یو بل توری هم مونږ لرو. دریای گمبېلا او سرای گمبېلا ز مونږ سهېلې سیمه کښې دي. د سلسلې اود ملاکنډو برنې وضاحت دامطلب لري چې پښتانه دلته ډېر د پخوانه آباداروان دي. د گڼو ډېر لیکنو د لوستو ځنې هم دغه نتیجه را اوځي. داسې حال کښې ز مونږ د یوسفزو هجرت او سردوباره آبادي تاریخي سوال دی.

د حمائل معنی کامل صېب داسې لیکې ”هر هغه څېز چې تر غاړې څوړند وي، لکه د توري تسمه، هار یا تعوبذ او د وړکوټې تقطیع د کلام الله نسخې ته هم وایي“.

د کره مار باره کښې لاندینی خبرې به هم بې ځایه نه وي.

۱- کره مار: ولاړ، سخت مار، د مارونو سلسله.

۲- کرم غر: کنډوم غر

۳- کره مار: کرما غر (د عمل یا نجات غر)

۴- کرم آر: د آریاگانو کرما

د بېلې په اساس د Bay نور لیک وړاندې راځي.

دا خبره چې کنډیا کنډی په رښتیا غر ته وائي، مونږ د

خوشحال دا شعر گورو:

زلزله په جهان گډه شوه خوشحاله

د آسمان له شدتونو کنډی رغړي

سبکتگین چې کله د شاه جیپال سره په صحرائي کنډي

کښې مخامخ شو نو مات ئې کړو. کندی اوس هم د جلال آباد نه لوبدیز ته پروت دی.

چې یو غاښ ئې نه وي ورته کندی وائي. چې یو ښکر ئې مات وي کندی بللی شي. غاښی د غر څوکې، خانگې یا ټول غر ته هم وائي. دغه غاښی کندی یا کنډاؤ هم بللی شي.

د ماترې غاښې ښخ درومي آسمان ته
په ختو ختو لنډېرې باندي سپینې

(خوشحال)

کندی یو محلي ته وائي چې نزدې خپلوان یا د یو نیکه اولاد پکښې اوسي. لکه هوتي کښې کندی اله داد خپل، گمبت کښې کندی جونه خپل.

کندی د کنده جمع ده چې ژور ځای ته وائي. خوړونو ته هم کنده وئیلی شي. دارا کنده آدینه خخه راروانه ده او نوم ئې دارای اعظم سره تړلی دی. کنده کنستلو ته وائي. مونږ د کانډې راؤ نوم د نوم د محمد غوري مقابله کښې اورېدلی دی. کانډې هغه ته وائي چې غاښونه ئې کډوي وي. تندي ئې کلک وي، نروي، زړه وروي. چې ښکر ئې مات وي هم کندی بللی شي.

ع: لا جینوتې سر کونډی چې پرده نه کاله پلاره

(خوشحال)

دلته سر کونډی په سر لږو وېښتو ته وائي. کونډی د پښو د

تر ټولو ستر جوړ Kneejoint ته وائي. د کونډی هډ ته Patella وائي. یونانی کښې کنډاؤ ته Knuckle=Condylus وائي. لکه د S او کله چې اغستل شي نو "س=س" اغبتل او غوښتل یو نه دي خو یو شان لري. دلته کښې د "س"، "ش" او "ښ" ارتقا مینځ ته راځي. داسې چې "س" مشر دی ورپسې "ش" کشر دی او "ښ" تر ټولو کشر دی. اینډو اروپایي "س" په اینډو ایراني "ش" کې واؤرېدلو او ورپسې "ښ" زمونږ خپله دننی ارتقا ده.

***

اولس

دا د پښتو ژبې یو ډېر عام توری دی. وپنا به ئې داسې وي چې "الف" او "واؤ" دواړو باندې شریک پېښ اولگي او یا "الف" لرې شي او دوه واؤونه شي. انگرېزي کښې به ئې داسې لیکو oolus چې ا به سپک غوندې غږ ورکوي کوم چې به a نه وي خو ورته ورته ورتیت به وي.

معنی ئې عام وگړي Common People یا Masses دی. په لاطینی کښې ورته Vulgus وایي.

د دې نه ستاینوم Vulgar دی. اپوته ئې Verra یا "وره" ده.

درېغه اشرف خان دستیاری هو نبره قوت

درست اولس په لاس کښې هېڅ در او نه شو جرأت

(خوشحال خټک)

اولسونه چې سند وبله وکا

بادشاهان ورته سجدو کاندې اختیار

(خوشحال خټک)

د خوشحال وېنا کښې د اولس نه مراد هسې ډېر خلق هم

راځي-

کیرولیکي چې پښتو کښې "اولس" د "ساکا" قبیلې څخه

پاتې دی چې هغه ئې سپینو هونانو کښې راوولي- هغه لیکي چې

پارتیان، ساکا، کشان، او ایتالي د یوې ونې څانگې دي او د پښتو ژبې

بنياد کښې لویه ونډه لري-

لکه مونږ ولیکل چې لاطیني هم د وولس سره نزدی غږ

لرونکی ټکی Vulgus لري- که "وو"، "لس" بېل بېل جزونه شي او

لس د شمېر ټکی وگڼو نو هم ئې مطلب گڼه ده.

لس به مله سره ونه ویني په څنگ کښې

که درست ملک سره پره کړې تر تور سنگه

(خوشحال خټک)

دې شعر کښې د لس مطلب ډېر، گڼه، زیات ووځي- مونږ د

لس مطلب په اثر کښې او په deca کښې دې کتاب کښې ښه څېړلی

دی-

أَبْرُو EYEBROW

اوره (Avesta) تش "ب" په "و" لارډ

Sanskrit : ابهرو

وروخه : Pushtu الف حذف شوې دی.

Wroozga د پښتو غږنې د ز، ج او گ ترمېنځه دی

***

ایمان

په ایمان کښې د مننې رېښه ډېره جوته ده. منل

﴿وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ﴾ (القصص ۵)

***

اهيأ اشراهيأ

دا د الله پاک نومونه دي. وايي چې دا د سُراني ژبې توري دي. په دې کښې اهيا د ياحي په ځای دی او اشراهيأ د يا قيوم په ځای دی. دلته هم د ش اوق بدلون څرگند دی خو دا د Assyran ژبې سره دي. که چېرې دا پښتو کښې راتلی شوې نو بن يا خ به وې خو پښتو کښې دا زمونږ په لاس نه راځي دومره ده چې زمونږ د بدلون د طريقې مرسته کوي.

باس: باس :

باس په پښتو ژبه کښې يو توری دی مونږ ټول ئې ډېر وایو خو چېرې پرې چاهم غور کړې نه دی چې معنی او اصل ئې څه

دی یو متل څه داسې دی "چې غلې غلې باسې هغه تل کانې پرېباسې". "هلاکه ماسره ډېر باسونه مه کوډ".

پنتو وپناکښې ب ا = با دی او په "ا" باندې څه نخښه

نشته

ارواښاد حبیبی صېب د باس په سپړدنه کې تور باس، تور د باس، توره باس خان مثالونه راوړي دي او باس ئې د منشیانو غلطې د "عباس" گڼلې ده. ورسره ئې د پیرروښان د خبرالبیان نه "تور کښ" دلیل وړاندې کړی دی. هغوي لیکي چې د هندوانو فرقه کهشترې د "کښ تورې" نه اخستې شوې اصطلاح ده. اصل کې داسې ده چې د دغه آریاو خپله ژبه پنتو وه او تور کښ یا تور کېښ او کښ تورې ئې ځان سره وړې وو، وروستو د هغوي ژبه سنسکرت وگرځېده چې د پنتو یوه لور وه.

تور بېښ یو جنگېدونکې کیفیت کېښې دوه په دوه مقابلې ته وایي. غصه ناک ته هم وایي. په تور بېښ ناسته، په تور بېښ گرځېدل، دلته د ترپور، ترپگنی لفظ هم کار کوي.

ترپور بېښ چې په لنډیز اولسي ډول ووئیلې شي نو تور بېښ یا تور بېښ ترې جوړېږي.

تور بېښ چې توره ورته وړاندې کړې شي.

تېرکش = ترکښ ته تیردان هم وایي. په دغه نسبت تور کښ

او کښ تورې هم راځي.

- په بانه په سترگوسهم وتبرکنې پي

(خوشحال)

چې ئې بیاترکش ترمیان کړو

چې ئې عزم دمېدان کړو

(خوشحال)

ترنځه د ترکان یوه آله وي چې لرگې پرې توگي. تبرکنې ته

درسته هم وائي. هغه پټه چې غشي پکښې پراته وي، درسته بللی

شي.

”که مې کتل تور برېښ کېده“ تاریخ (مرصع)

کش یو غږ دی : د قلم کښ : د تورې کښ : کش کړپ : د پرتوگ

کښ (غښې خان). دافعل هم لري. لکه کښل، وکښل، وکښه، کښه،

وکښې. که چرې کهشترې په لساني اصولو بدلېږي نو خترې،

خښترې پکار دي. دلساني اصولو کلکوالی واضحه نه دی. د

تورکښ غوندې یو څو ټکي دادي

۱: زیارکښ ۲: سرکښ ۳: خوارېکښ

۴: خودکښ ۵: تبرکښ ۶: مخکښ

۷: پېشکښ ۸: زرکښ

۹: کښې (هدیرې ساتونکی، د فصل، ورشو څوکیدار، داعي، بلونکی)

۱۰: بیلکښ (بیلک وړونکی)

۱۱: رسکښ (سرغنه)

۱۲: پیکښ: پښو کښې رانکلی شوی

۱۳: ساکښ: کښ په معنی د ست، سلا، بلنه کامه کښې

ژوندی کلمه ده.

زمونږ د وخت یو شاعر لیکي:

ستاسپینې لېچې د قدرت د نعمتونو برخه
تورولستونو کښې به څنگه ښکارېدې ورکېدې

لکه دوه تورې د تور زونو د تور بښن په موقعه
یا په ازل کښې ورځې شپې وې جوړېدې ورکېدې

زیارگال: زیار باسل

وُباسل د بهر اېستلو معنی لري، بهر اېستل هم زور غواړي.

ما د کاره مه وُباسه، هغوې زړینې وُباسلې یا پښې ئې او وېستلې.

وُباسل، باسل، کښې باسل، ننه باسل، دننه باسل، ورننه باسل،

پرې باسل، تېر باسل، جار باسل، دا ټول مصدرونه هغه مطلب ورکوي

څه چې د عربی د باس مطلب دی خو پښتو کښې په الف باندې

سکون یا همزانشته.

۱: وُباسل - چې به بل تر تار تېر کړم

دا وېې له زړه وُباسه

(خوشحال)

سړی وُباسی دکاره

پکارنه دی دېر خبر بنست

(خوشحال)

دلته د وېاسې مطلب دی د یو شي د یو ځای نه بل ځای ته وپل
یا اړول یا منتقل کول. خو چې غور پرې وشي نو د زور عنصر لري.
یعني په زوره --- یو څېز د یو حالت نه بل ته بوتلل.

۲: باسل

همت ناک باسل بازل وو

په هر کار کېښي صادقان

(خوشحال)

دلته د باسل معنی جنگجو، جنگیالی، مېرني راځي يعني
ددغه تور و مصدر دی.

غټه خبره داده چې باسل او بازل دواړه مصدرې شکل کېښي
راوړي شوی دی.

۳: پرې باسل

دلازا کې جوته پټ سپایان پرې باسي

چې په قهر غصه راشي قهر ژني

(خوشحال)

پرېباسل کښې هم د زور اثر پټ دی
داغیارو مخکښې خاڼده
په خوشحال تندر پرېباسه

(خوشحال)

دلته هم د زور کیفیت لري. پرېباسل، پرېوتل، پرې غورز بدل،
ور غورزول، ور پرېوتل نزدې نزدې مطلب ورکوي.

۴: ننباسل

د بڼگښ بخره د پالې د چوکې ده
نور دې ننباسې توره په نیام

(خوشحال)

توره چې تېکې ته دننه کوي نو د زور خه عنصر لري.

۵: باسونه

چې تر تانه په قوت د متوزیات وې
له هغه سره حجت مه کره باسونه

(خوشحال)

دلته ما باسونه د کلیات د مروجہ لیک مطابق لیکلی نه دی.
ما د خپل فکري محور لار خوښه کړه. بخښنه غواړم که یوتکي
پکښې نه هم وې نو زموږ مضمون پرې خه خرابېږي نه.

٦: پرې اېستل (پرېباسل)

دلته هم ما د خوشحال په مروجہ شعر کښې گوټې وهلې دي
خو دا راته د اوسنې ليک په رڼا کښې ډېر بې ځايه نه لگې. ځکه چې
دا هر څه د ډېرو کتابانو د لاسه وتې دي.

کوم ياغيان هو ډيان دي پرې اېستل له هو ډه
چې دا دومره ډېر دماغ لري خټکه

(خوشحال)

پرې اېستل د پرېباسلو معنی لري.

پرې اېستل او پرېباسل يو تریله ډېر بدلېږي "هغه ئې د ملکه
او وېستلو" "هغه ئې د جوماته وېاسلو" "هغوې د دښمن وېخ
ووېستو" "ټول ډکې ئې وېستل" "ټولې ونې ئې وېاسلې" "هغه
ئې د برمه پرېباسلو".

٧: تېرېاسل :

تېرېستل يا تېروېستل د چا بې لارې کولو، گمراه
کولو، غلطولو ته وايي. د اوبو نه پورې اېستو ته هم وايي. تېروتل
او تېرېاسل د ځناورو جنسې فعل ته هم وايي. تېروتل فرېب خوړلو ته
هم وايي. د جار باسلو معنی کښې هم راځي.

٨: پورې باسل

٩: جار باسل :

سلام جار یاسل، د لارې جار اېستل یا جاروتل، جارواته. د یوشي یو خو ابل خوا خوزون دغه تورو کښې راځي.

۱۰: کښېباسل:

”ټول دښمنان ئې کښېباسل“ دې ټکې کښې د باس سوچه معنی خوندي ده. د خوشحال شعرونو کښې د باسل تورې د عربی د باس معنی کښې راغلی دی. د باس په مېنځ کښې چې کوم الف دی دا اصل کښې همزادی داپه حروف هوائیه (د تجوید) کښې راځي.

متقدیمېن همزاته الف هم وایي. (کما فی الفتح الباری)

متاخرېن ئې الف نه بېل گڼي.

د باس ټکی قرآن پاک کښې ډېر او بې شماره ځایونو کښې

راځي زه به ترې څو لنډې حوالې ورکړم.

۱: ﴿وَالضَّبْرَيْنَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحَيْنَ الْبَأْسِ﴾

(البقره: ۱۷۷)

۲: ﴿بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ﴾

(الحشر: ۱۴)

۳: ﴿أُولُو الْبَأْسِ وَالْأَبْصَارِ﴾

۴: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾

(الحديد: ۱۵)

۵: ﴿يُذِيقُ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾

(انعام: ۶۵)

۶: ﴿إِلَى قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾

(الفتح: ۱۶)

۷: ﴿أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا﴾

(الاعراف: ۹۸)

- ۸: ﴿أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ﴾ (الاعراف: ۹۴)
 ۹: ﴿وَسَرَّائِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ﴾ (النمل: ۸۱)
 ۱۰: ﴿فَأَخَذْنَهُمْ بِالْأَسَاءِ﴾ (انعام: ۴۲)

شاید زما حوالې زیاتې دي بخښنه غواړم.

لکه مونږ ټول خبریو پر بیاسل، کښ بیاسل، جارياسل، تېریاسل، ننباسل، ویاسل او یواځې باسل د پښتو ژبې بېخي خپل اصلي اوسوچه ټکی دی نو د عربی ژبې سره تړون ئې دا مطلب ورکوي چې دا دلرغونې دور اخستې شوې رېښه ده. دا ټکې په کومه کومه لارې معرّب شو او د پښتونخوانه ترمکې معظمې څنگه څنگه لارل. نوره تشریح ئې د خله خالي نه ده. ز مونږ المیه داده چې باس مو د بحث نه ماخوډ گڼلې دی. دا خبره غلط العام ده چې د بحث د تورې لنډېز باس دی. پښتانه د بحثونو سره نه بلکې د باسونو سره بلد خلق دي. بې سواده خلق بحثونه نه کوي، باسونه کوي.

زه د یوبل پل اخستلو جسارت کوم.

باسل او یازل یوبل ته نزدې مطلبونه لري، خوشحال لیکې

- چې فلک سره سرباسې

په همت کښې هغه زه یم

(خوشحال)

په تېرو سلو کلونو کښې چاتپوس نه دی کړې چې "سرباسې"

څه معنی لري. مونږ نن څېړنه کوو. خوشحال وایي:

ع: سربازې یا د عاشق یا د پتنگ ده

باسل او بازل لکه مصدر راغلي دي.

تاسو وکتل چې سربازې اوسرباسې یوه معنی کښې راځې. نو
تورباس او تر باز هم یوشان دي. د حبیبې صېب د تبصرې څه جواب
پرې کېږي چې ټوله غلطې د منشیانو نه ده څه غلطې زموږ هم ده.

***

بنسټ: بُنیاد

حدیث شریف دی: "بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ-----"

قرآن پاک کښې راغلي دي

۱: ﴿أَقَمْنَ بُنْيَانَهُ-----﴾ (التوبه: ۱۰۹)

۲: ﴿لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا فِي رِيبَةٍ﴾ (التوبه: ۱۱۰)

خوشحال خان خټک وايي:

په وکښلوه نې څوک وې چې بد وایي

دگڼه پرونه که څېرې تر بنسټه

(خوشحال)

د عربی بنې په پهلوی کښې بن او اوستا کښې بُناده

(BUNA). دا تورې هم څرگنده پښتو رېښه لري.

***

بَخْسًا دَرَكَا

د پښتو تورې دی: بخشکی: خښی

خس: بکس

بکسکی: یو بڅری: لږ غونډې

قرآن پاک کښې راځي:

۱: ﴿لَا تُخَافُ دَرَكَاوَةَ لَاتَخْشَى﴾

(نه ئې وېره وه د درک اونه د ډوبېدو)

۲: ﴿قَالَ أَخْسُوا فِيهَا﴾ (المومنون ۱۰۸)

(وايي به خوار وسېزئ په دې کښې)

۳: ﴿وَلَا يُبْخُسُونَ﴾

۴: ﴿فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا﴾

۵: ﴿وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَ هُمْ﴾ (الشعرا ۶۲۱)

نور و حربه فانو واړه ډکې پيالې نوش کړې

ښه چې دخوشحال پياله ئې ډکه په بکس کړه

(خوشحال)

بکس معنی د بڅس، بڅسکې، لږ کوتې لري.

﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسًا دَرَاهِمَ﴾ (اليوسف)

د قرآن پاک په بره حواله کښې دوه ټکې زمونږ زړه راکاږي.

يو بڅس دی چې معنی ئې بکسکې يا پېسانې ده. دوېم ټکی ثمن

دی. داتوری مونږ داسې څېرو

ثمن = Thaman

ث = th لکه ثاقب او ثانی او حرث او هېثم چې مونږ دې پانو

کښې کړې دي. دغه thaman څخه تو من راوځي.

***

مینځ:

بین = میان : مینځ : منځ : مخیره : مدهیا = mid
 ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓
 (عربي) (فارسي) (پښتو) (اوستا) (مدهجا) (انگلش)
 (مخای را) (سنسکرت): midpoint نې معنی ده.

***

بُورا

﴿وُكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾

(اوتاسوتباه شوې قام نې)

بوره د پښتو ژبې عام ټکې دی "موردرباندي بُوره شه"

چې بادشاهانوته واخلي تورې

د دوي خبرې شي په ملکونو مشهورې

که بيا اتبارکړه په بادشاهانو

په ځان به خپلې مياندي کړه بورې

(خوشحال)

موردې نه شي باندي بُوره

چې مرونه دکار زاردي

(خوشحال)

بوره هغه بنسټې ته وايي چې بچی ئې مړشي، ډېرزيات غم پرې راشي. چې يواډلاندې مړشي هغې ته هم بوره وايي که ټول مړه شي نو هم بوره ده. دڅاروې لکه غوا، مېښې بچې چې مړه شي نو هم ورته بوره وايي. "گوجر له بوره ښه ده" - قرآن پاک کښې دارالبوار (ابراهيم: ۲۸) په معنی د تباهی د کور راځي.

***

بِرئ

بريال: گټه ور، آزاد، خلاص

: ۱ ﴿إِنِّي بِرئِ مَنْكَ﴾

: ۲ ﴿أَنْتُمْ بِرئِ وَمَا تُشْرِكُونَ﴾

: ۳ ﴿مَا أَبْرئِ نَفْسِي﴾ (يوسف)

بريد په معنی د حد اود پرغل دغه سرچينه لري.

راشه گوره نامردان بلاوهلي

د بري مېدان پرېردي لري ته زغلي

(خوشحال)

پَدَل : فضل :

دوست شينواری ليکي چې دا د عربي د فضل نه مفعن دی.

نه ئې قدرشته نه پدل

ډېر تر مور او تر جرادي

(خوشحال)

که چرې پدل مفعن وې نو خوشحال به خامخا فضل لیکلی وه
 خوشحال د عربي د ډېر اثر د لاندې وه. شک نشته چې د پښتو لهجه
 کښې فضل هم په پدل ترننه ډېر زیات دی. "هڅې بې پدله" "هغه خه
 بې پدله سرې دی" ډېره اغلبه ده چې پدل سوچه پښتو ده. دا د
 پښتونخواه عربستان ته تللی ټکی دی او هلته په فضل بدل شوی دی.

***

پلار

- = Petra (لاطیني)
- = Father (انګرېزي)
- = Vater (ډچ) = Plar = Pushtu اب (Arabic)
- = Fader (Gothic)
- = Vater (جرمني)
- = Pitar (سنسکرت)
- = Pedar (پارسي)
- = Peidra (Spanish)

برج

برج: د محل معنی لري، بورجل هم ورته وايي.

برج

یو پوخ کور چې د خښتو، سیمتو، چوڼې ځنې جوړې او څو چتونه لري، برج یا بنګله یا محل نومېږي چې د حفاظت د پاره پرې د څوکی انتظام هم داسې شوې وي چې دننه ناست کسان محفوظ طریقې سره د بهرني حمله اورمقابله کولی شي.

عموماً په برني چت گوتونو ته داسې ځایونه جوړ شوي وي چې پکښې د تماشې دپاره او د توپک شپېلۍ لږه سوري موجود وي. دوکړې هم بللی شي. پېښور کښې سېد خان برج مشهور ځای دی. د پښت د خانانو محل گڼې دوکړې لري.

سېد خان برج باندې سیکانو قبضه کړې وه بیا فرنگیانو دغه ځای په گرجا کښې بدل کړو ترننه دغه د چوارپانو عبادت گاه ده. سېد خان څوک دراني خان وه. برج مرکب ټکی دی دوه برخې لري.

۱: بُور

۲: وُج

د بُور مطلب بره او وُج مطلب د ځای لري یعنې بره ځای، خرگند، په سپینه، جل منډاو ته وايي. بُورجی د عمارت ټینګولوستن ته وايي. بُورجی د ختوهم وي، دلرگوهم او پخې هم وي.

د بُورجل پشان ټکې غواجل او سجنجل هم دي. غواجل یا غوجل هغه کوټه وي چې څاروي پکښې تړلې وي خصوصاً د شپې دپاره، یعنې د څاروو ځای. حبیبی صاحب "ل" د ظرفیت نخښه گڼي.

غوا + ج = گاؤ + جا = گاؤ معنی غوا

سجنجل په معنی د آښې = سجن جل یعنی د یار ځای
د کوتې بلی هم دغه اصل لري. د ورنه بهر د کوتې په وړ بره
ځای ته ور بل وایي.

بورجی، برج، برجونه ز مونږ د اوسنی پښتو عام ټکي دي.
بور په معنی د بره او جی په معنی د اړخ یا طرف دی. دغسې داسوچه
پښتوده. د بُور تلفظ ځنې قبیلې اوس هم برکوي. "هغه د لار په جی
تللو".

جل : ځای: جاله یا ځاله هم دې سره تړون لري.

جاله د الوتونکیو مرغو کور یا استوګنه وې.

جالا یا جاله په اوبو د پورې کېدلو یوه کشتی. یا بېړی، وې چې په

یو پېرې روانه وې. جاله وان او جاله ډوب دواړه سره تعلق لري.

جلاله د مردان ملاکنډ په لاره یو کلی دی. غالباً د جلال الدین

روښاني په سبب نوملې شوې دی. ممکنه ده چې انګرېزې ټکې

Bridge هم دغه ریښه لري.

حد د چادی چې دې پل رډي په بورجل څوک

که زه نه وې تابه ځان لره بلل څوک

(خوشحال)

عاقبت به آفت ځان لره پیدا کړه

چې جاروزې د بوتانو په بورجل زړه

(خوشحال)

د جیم د پاسه زور نه بلکې غړوندی راځي

قرآن پاک کښې الله فرمایي:

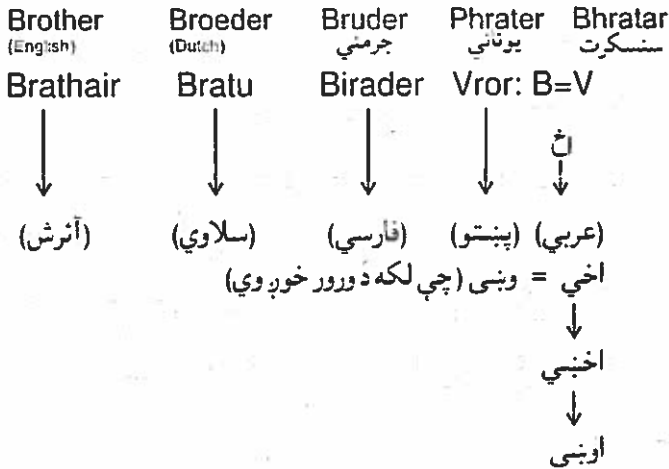
۱: ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ (النساء: ۷۸)

۲: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ (بروج: ۱)

(قسم دی په اسمان چې خاوند د بروجنو دی)

ارواښاد حبیبی صېب د بور جل معنی اقامتگاه، مسکن لیکلې ده (تاریخ جغرافیائی افغانستان)۔ همېش خپلې ئې کور، کوڅه معنی ښایي۔ په خوست کښې غوجل ته غیل وايي۔ څرې هم غوجل ته وايي۔

ورور Vrore:

بغ

د بغ معنی ده زیاتې، کښه، وړانې۔ لوی، غټ

بغ اوباغی یا بغی یوشان ټکي دي۔ مغلیه بېگ هم د Big

معنی لري. یاغې هم د باغې شان مطلب لري. معنی ئې ده پورته شوې، ږغل کروڼې. ﴿تَبَغَى﴾ (القرآن).

انگرېزی Big او پښتو بغ یوشان دي. په معنی د لویې (دوست شینواری) بېگ، بوگ، بغ د لویې معنی لري. د سره کوتل کتبه کښې کنشک د بگه شاه، شهنشاه په لقب یاد دي.

غالباً د مغلو الې یو پاتې ټکې بېگ هم دغه مطلب لري.

پگ، پگه، پټکې هم دغه مطلب لري.

ع: لارم تر مسجدده نمونځ مې وکړو پگه تر

(خوشحال)

قرآن پاک کښې راغلي دي:

﴿ذَالِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغِيهِمْ﴾ (انعام ۱۲۷)

په هجران ئې په سنگېر مېشته زما وې

په وصال دم هوشانو زړه باغې شي

(خوشحال)

په داهسې قباحت چې دې پیدا دی

دسرې نه به هم بل پیدا وې بوغ

(خوشحال)

تناوونه ئې د زلفو دې دازړه مې

لکه ملک دیاغې لاندې تر تخریب شي

(خوشحال)

د پېښور یوزور نوم بگرام = بڼغ گرام په مطلب دلوی کلي،
خدایې کلي، لوی ښار، د ټول یعنی دروند ښار یا مقدس ښار دی. بگرام
افغانستان کښې یوه هوایي اډه ده.

د بڼغ رېښه په بغلان کښې هم څرگنده ده. بغداد هم دغسې
دی. بڼغ یا ډېنگ مونږ یو مارغه ته وایو چې پښې ئې دنګې وې.
اوچت وې. غږانګه ئې لویه وې.

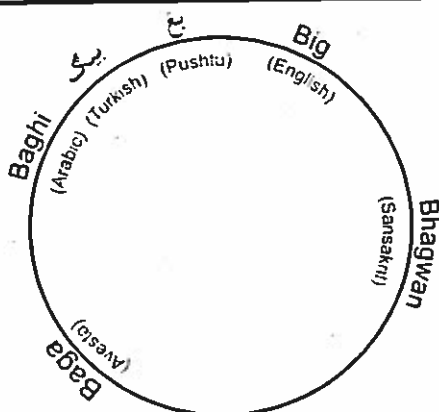
بوگ = بڼغ = بگ = بهاګه = بوغ = بیګ = باګ

کامل صېب لیکي بوغ د لرګي ښانګ یا پیالی. ته وائي. د قار
یا خفګانه مخ پر سپدلي ته وائي. بوغما د ډېر ګروم خفګان حالت ته
وائي. شلېدلو رېمنو جامو او غټې بدشکله ښځې ته هم وائي. بڼغ
ډینگ ته هم وائي. چې هندي کښې ورته بګلا وائي.

زیاتی، وړانی = بڼغ = عربي

زیات، لوی	=	Big	=	(انګرېزي)
خدای	=	Bagwan	=	(هندي)
امیر، خدای	=	Baga	=	(اوستا)
خان، امیر	=	Baig	=	(ترکی)
وړان، لوی	=	بڼغ	=	(پښتو)

بگ

د سره کوتل کتیبه په کوشانی پښتو کښې لیک ده او کنشک ته بغه شاه یعنی شهنشاه وائی۔ ساکا، پارتي او کوشان د پښتو ژبې بنیادونه دي۔ بغ یا دینګ مونږ یو مارغه ته وایو چې پښې ئې دنګې وي۔ اوچت وي، غرانګه ئې لویه وي۔

***

بیت

قرآن کښې بیت الله، بیت الحرام، بیت العنکبوت راځي۔

بیوت آباؤکم، بیئتکم ډېر راځي۔

پښتو ژبه کښې وتاک، اوتاګ راځي، شايد "ک" پکښې د

تصغیر نخښه وي او سوچه تکې اوتا، وتا، وت وي۔ وتکې زمونږ

کلو کښې خلق ډېر وایي۔ د بیت ب چې په و بدله شي نو وېت یا وت

ترې جوړشي۔

بیت هغه ځای وي چرته چې خلق پاتې کېږي، وسېږي۔

انگرېزي ژبه کښې د B نڅښه د کور د شکل نه اخستې شوې ده چې بېت ورته وايي او د بېت لحم برخه ده. دا فېنېشي اېجاد دی. بېت اصل کښې د عبراني، تورې دی. عربي، کښې ب د کور نڅښه ده. اوتاک د اوت تصغېر دی. زما په خیال زمونږ بېتک دغه بنیاد لري. که چرې تصغېر وې نوبیا خبره لا اسانه شي. کور د پښتو ټکي دی یوناني ورته Core وایي.

Coria; PolyCoria

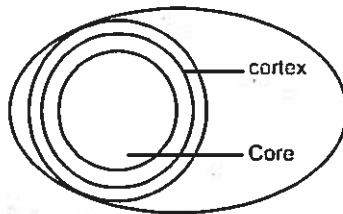
Leuco Coria

د "کوریا" نه کور یا کهر = گهر = گهرانه

↓
خرانه
↓

خانه ← خونه

CORE د یوشي مېنځنۍ حصې ته وايي. لکه د اوني د تنې مېنځ کښې برخه. د یو ملک خصوصي او عسکري اړخونه هم په کور بللی شي. په هر حالت کښې ترې مطلب د اوسېدو جوگه خوندي ځای راځي.

T.S of a plant showing Core

مونږ بېقېنا چې د بېره خبرونه دا مطلب اېستی شو چې د دې
تیکو سرچینه پښتو ژبه ده۔

او یعقوب د خدای د بنودلي ځای نوم بېت ال کښې خود۔ ”د
ايرث لار کښې بېت اللحم دی“۔ (Genesis 35/15-79)

***

بوټی

Boto او Botany د انگرېزی او لاطیني ټکي دي۔
هندوستانيان ورته جرې بوټي وايي۔ عربي ګڼې ورته نبات، نباتات
وايي۔

د نبات او بوټي تر مېنځه رشته څرګنده لېدی شي۔ په نبت
کښې ’ن‘ د غرې تقاضې په وجه دی۔ چې ’ن‘ ترې لرې شي نو بت
يا بوټي پاتې شي۔
قرآن پاک کښې راځي:

۱: ﴿لنُخْرِجْ بِهٖ حَبًا وَّ نَبَاتًا﴾ (الانبیاء، ورومبی، رکوع)

ترجمه: ”دې د پاره چې راوباسوپه دې دانې او ګیاګانې“

۲: ﴿كَمْثَل حَبَّتْ اَنْبَتَتْ﴾ (البقره)

۳: ﴿وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ (آل عمران: ۳۷)

۴: ﴿أَنْ تَنْبُتُوا شَجَرَهَا﴾

ترجمه: ”چې زرغونه کړې ونې د هغې“

Phyton (a plant) → پایتان → پائتان → فائتان → بوتی
 (Greek) Process of Change (Pushu)

↓
 Botany ← Boti ← نبات
 (Indian) (Arabic)

۵: ﴿فَأَنْبَتْنَاهُ حَدَائِقَ﴾ (النمل)

(بس زرغونه کړې دې مونږ په هغې باغونه)

***

بیگار

وزر = ب = و او گ = ز

په خوشحال باندې د بیکار هوا ژوندون دی

مړده ډله که په تاباندې بیگار دی

(خوشحال)

قرآن پاک وایي:

﴿وَلَا تَذَرُوا زُرًّا أُخْرَى﴾ (الانعام)

ژباړه: په هېچابه د بل بار یا پند (یا بیگار) نه شي غورزولی.

په بیگار کښې ب اوې په بې او بې دواړه ډوله وئیلې شي د

بگار معنی ده بې اجرت، په زور یا جبر یا مجبوری کار کول.

***

Bond

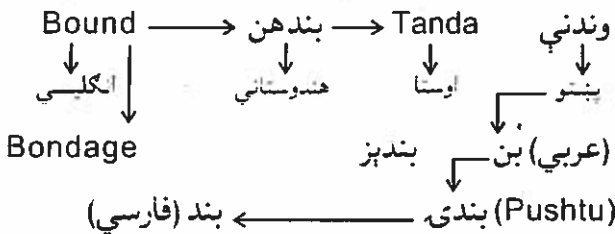
Bound/Bind

بانډ انگرېزي ژبه کښې یوتکی دی چې یوه معنی ئې تړل،

تړون، سېلوې، رشته، انځبستونکې کېږي. هندوستانی ژبو کېنې ورته بندهن وايي. ضمانت ورته هم وايي.

پښتو کېنې "بندی" هغه امېل ته وايي چې د ځناور و د غاړې نه چاپېره وي او یو جرس یا تینګ تینګی ورسره ټنګېدو لږه تړلی وي. پښتو کېنې وندنې یو ټکی هم شته چې هغه یو داسې څېز وي چې گېډۍ پرې تړلې شي.

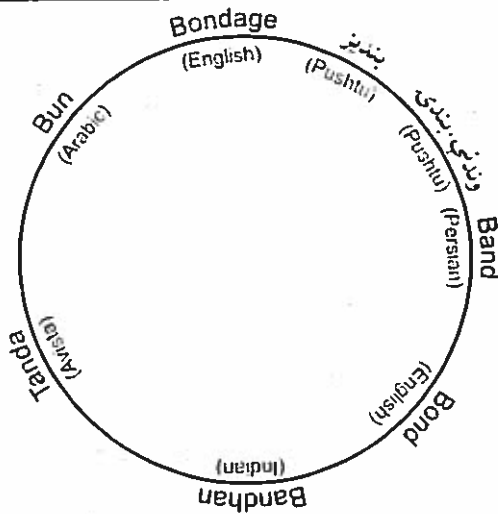
د عربي ټکې بڼې سره د دې تړون پټ نه دی

"بانندی" وینزې ته وايي، معنی ئې "تړلې" ده. هوتې سره نزدې "بانندی کلی" زور یا ډگار دی. مرهټې کلی او غلاما کلی هم دغسې یادېږي. "که په پردو آبادېدی نو غلاما به آباد وو". د بدمرغۍ نه دغه کلو کېنې اوس هم خلق قدیمې غلامان دي.

پښتو توری تانټه چې محاوره شي نو د اوستا Tanda معنی

ورکوي. دغسې Bondage او بندېز یوشانوالې لري.

کله کله بندۍ د ځناورو دغاړې جرس ته هم وايي. جرس زورند وې، یو وې او تنگېږي. بندۍ د څاروې مری سره کلکه تړلی وې او یوه نه بلکې گڼې اودې رنگ غټې مری پکښې پېرلې شوې وې.

د پښتو ونډ یعنی د زمکې محدوده توپه هم د Bound رېښه لري. که چېرې ونډ د بهندواړه سره رېښه ولري نو هم دغه ټول تورې سره نزدې نزدې مطلب لري.

***

بُکا

Buccal: Bucca: خله ور، خلی سره نسبت لرونکې.

Vocal: Voca: غږور (Pertaining to sound)

د بنیادم غږ چې د ستونې د کوم ځای نه راخپږي هغې ته Vocal

Cords وایي - voice box یا vocal box هم ورته وایي - بکه خلۀ د

وازي خلی معنی لري - بکه = چینګه وازه = پرانستي = ارته بېرته -

Bucca (Latin) → Baka (Pukhtu) → Buka (Arabic)

Voca (Latin) → ونیز (Pukhtu) → Awaz (Persian)

↓

Voice (Latin) → ونیز

بکه خلۀ داسې وې چې د دواړو شونډو تر مېنځه بېلتون زیات

او ډېر څرګندوي - د ژړا حالت ته هم بکه خلۀ وایي -

په بوکائي وژړل، په برکا ژړا هم شاید دغسې وې -

د بنیادم سره ځنې څېزونه ډېر اهمیت لري - لکه اوبه، هوا: هم

دغسې ده سره غږ ډېر ژور تړون لري - خصوصاً د ژبې په حواله غږونه

یو عالمګېر حبثیت لري - د بنیادم ژبه ټوله په حقیقت کښې د غږونو

مجموعه ده - دغه غږونو د پاره بنیادم د لیک نخښې وټاکلې او په

زرګونو زرګونو کلونو کښې دغه غږونه او د غږونو د پاره بېلې بېلې

نخښې د ارتقا د بې کچه کړې کچن منزلونو څخه د تېرېدونه پس د علم

وهنر او ښه ژوندون وسېله او ګرځېده - دغسې د بنیادم په مزغو کښې

تر ټولو مهم ځای غږ یعنی "وېنا" یا ژبې ونيولو - په مزغو کښې د دغه

خصوصې ځای څېړنه مونږ ته د اوسنو جهانې ژبو په حقله معلومات

راکولی شي -

د غږونو د پاره ټاکلو نخښو ته الفبېتي وایي - انګرېزي کښې

ورته الفابېت (Alphabet) وایي - فکر وکړئ چې الفابېت او الفبېتي په

غږي ډول یوبل ته خومره نزدې دې۔

بوک چرگ ته وایي چې هر وخت بانگونه وایي۔ د بُکا په وجه ورته بوک وایي۔

‘اوکې’ کول هم د voca او Bucca سره تړون لري۔ آه و بُکا ورته ابرانیان وایي۔

”په بوکاني وژړل“ ”برق برق ژرائي وکره“

”بې باکه“ دامطلب لري چې ژر غونې نه وې، وېره پروانه لري۔

بوغ ستونې، په ژړا بوغ شوې آواز، بغمه۔

د خوشحال بابا شعر دی:

ته په خوبې غمه خاندې خوشحالي کړې

زما غاړه په ژړا درېسي بوړه

د بوغ تورې بناغلي ظفر د ژړا معنی کښې راخستی دی۔

د بړه بحث رڼا کښې چې د vocal په حواله voice وڅېړلی

شي نو ‘وئيز’، ‘voice’ به ترې رابرسېره شي۔

voice = وئيز او دغه د آواز سرچينه معلومېږي د وائيس:

وئيز، وئې، وېنا، بيان، آواز په تړون سرې ښه ډاډه کېدی شي۔

اوکې يا اوکې چالونو يا قې ته وایي

((اُبْکُو تَبَاکُو)) (حدیث شریف)

((اُبْکُو فَا ن لَمْ تَبْکُو تَبَاکُو)) (حدیث شریف)

((فَلْيَبْکُو کَثِیرًا)) (القرآن)

”اَبْکُو کَثِیرا“

Bucca (Latin)	→	بُکِه (Pushtu)	→	بُکَا (Arabic)
Voice (Latin)	→	وئیز (Pushtu)	→	آواز (Persian+Pushtu)
Voice (Latin)			↓	آواز (Hindi etc)

خوشحال وایي:

لابه کله هغه گل په چمن راشي

د نرگس گلونه گورې سترگې بکې

(بوکې: کلیات)

دلته د بک معنی واز شوه. اکوبکو سندر بکو هم د بکو د

تورې پښتو کېدلو ته اشاره کوي. بکواس هم دغه رېښه لري.

***

بُقَعَة

﴿فِي الْبُقَعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾

ژباړه: ”هغه ټوټه د مزکې چې برکتناکه ده د ونې نه“

(القصص: ۳۰)

د بُقَعَه معنی شبیر احمد عثمانی تخته کړې ده.

(دارالتصنيف کراچی)

شاهد مطلب ئي ټوټه وي.

د پښتو د مشهور ټکي ”اورپښتي“ تړون هم دغه بقعه سره دی

اورپښتي مرکب تورې دی چې د اور جز ترې بېل شي نو دپښتي

معنی بیاخرگنده شي. یعنی اورپښتي = اور بقعتي = اور ټوټه.

اورپښتې ټکي مرزاخان انصاري ډېر راوړې دي۔

ق پسې ع پخپله حذف شي۔ مونږ اور اورکې ته اوربکې هم وایو چې څرگند دلېل دی د اور بکې = اور بقعی۔ اور پښتې ته جاوکی هم وائي۔

بُق = بُنکھ = بُنس (لکه برق = برېښنا وړاندې مونږ څېرلې ده)

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ

ژباړه: هغه ټوټه دمزکې چې برکتناکه ده د ونې نه

(القصص: ۳۰)

(ترجمه عبدالله فاني۔ معراج کتب خانه قصه خوانې)

بُقْت = پُکھت = پښت

دغسې د پښتون د نوم تړون دغه ټکي سره څرگند شو۔

د بُقْعَه معنی رڼا، نور، د رڼا یو جونپک وځي۔

جونپک = ضون بقع = زونپک = زونپک = خو په معنی د نور، رڼا۔

زومبک = جومبک = جونپک = د ستوریو یا رڼا یو غونډوسکی۔

ج = خ = ز = ج = ز

دغه ز مونږ د پښتو عام توري دي۔

د جمدر یا جودر بوتې په سر کښې وږې ته زومبکې یا ډومبکې وایي۔

بېله : Bay - la

په دا کښې بې د اویو رېښه لري۔

خلېج یا گلف ته بېله وایي

Gulf او Engulf ترستونې رانغړدلو ته وایي

د امېباد خوراک ډول داسې دی چې د خوراک د شي نه غېره

راتاوکړي او په خپل پروټوپلازم کېنې ئې ورننه باسې.

Gulf او خلیج او Bay د سمندر هغه حصې ته وایي چې هغه

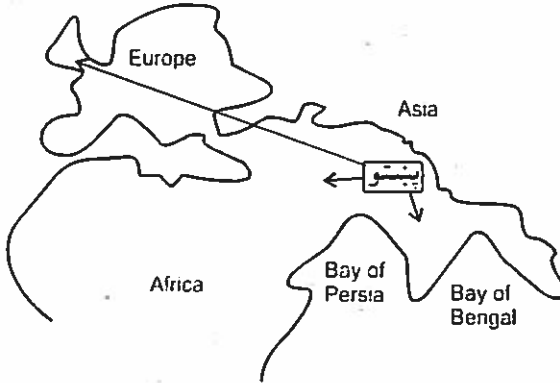
په وچه کېنې ورننوتې وې. داسې ښکاري لکه چې مزکې ورته خلۀ

وازه کړې وې او دغه اوبۀ ئې ستونې ته رسولې وې.

تاسو وگورئ Persian Bay 'Bay of Bengal

پخپله د بنگال تورې کېنې ب د اوپو رېښه ده او Bay - angal

هم ممکن دی

(۱) گل بېله، (۲) تور بېله، (۳) خاله بېله

(۴) گام بېله (۵) خان بېله

بېله د درياب يا سمندر هغه برخه وې چرته چې اوبۀ نسبتاً

لرې وې. د خوشحال د شعرونو سره دغه معنی جوته ده.

گڼتیا ناموبي زمونږ وخت کېنې د طالبانو د زندان په سبب

عالمې شهرت لري. هغه کښې هم Bay په بره معنی کښې راځي.
د جولائي ۲۸-۲۹ کال ۲۰۱۰ء سپلاډ د ډېرو بېلو نومونه
ورځپاڼو کښې څرگند کړل.

د بېله باره کښې لاندي خبرې د فېض الوهاب فېض دي.
"دا بېله دې د درياب نه وتې ماله، وله يا چره وگڼلې شي.
فرهنگ خوشحال کښې ئې هم معنی تاپو بنودلې ده.
قلندر صېب ئې په درياب لغت کښې دا معنی کړې ده
ناوه، ترناوه، ترنا، دلرگي، سيمتو يا وسپنې هغه لويه ناوه چې
په نهر يا ولې د پاسه د اوبو تېرولو د پاره اېښودې شوې وې."
"زماپه خيال که د درياب مقابله کښې بېله د ولې يا ناوې په
معنی واخستې شي نو د خوشحال د شعر مطلب به ښه وځي. تاپو د
درياب متضاد نه شي کېدی.

"ستاسو خيال د صوتي يوشانوالي ترحد خو صحيح کېدی شي"
قلندر صېب هم د بېله موندې هندي بنودلې دی خو Bay د
انگلش ټکی دی خو داسې معنی د دغه قياسو نو اجازت نه ورکوي
ځکه چې په Bay کښې د نهنګ اجل څه معنی نه ورکوي.
ستاسو خبره صحيح ده خو سل قياسونه د يو دلېل مقابله نه
شي کولی. قیاس هغه ځای ځای نېسې چې واضح دليل نه وي بيا
"فهم عام" هم وي چې د سړي رهنمائي کوي.
"تاسو ټپک واپی او د قیاس له دغه اهميته زه انکار نه کوم."

تاسو چې د بېله باره کښې کومه د قیاسونو مانۍ ودرولې

د

زما خبرې داسې وې

د لرغون تاریخ ډېره اډانه په قیاس ولاړه ده. د ژبو باره کښې خو

بېله لار نشته

بېله د خپل پلرني سیند نه د کمو اوبو لرونکې برخه وې. بېله

اصلا لرغونې پښتو تورې دی. تر سومېره او تر بابل ئې مختلفو ژبو

ته رښې لارلې.

ماد بېله باره کښې خومره لتون کړې دی او لکه د نورو ټکو

مې لکه تاسو هېله لرلې شی د بېقېن ممکن حد ته رسولې. گڼه هسې

لیکل خو فضول شی دی. تاسو وایې. د قیاسونو اجازه نشته. کله

چې قیاسونه ډېر شي اونور دلېلونه ئې په مرسته شي او گڼ شي نو

خاص حال کښې هغه د دلېل برابر شي. ټاپو ته خو نهنګ نه ورغې.

***

برق

برېښ: برېښنا ق = Kh یا Ksh = ښ

پښتو کښې پړق پړوق، پړک پړوک راغې.

برېښنده، برق انداز او پړقنده ټکې هم وئیلې کېږي. د

سپوږمۍ پړق مشهور دی. د خلا معنی کښې راغې.

د سترگو پړق هم وئیلې شي. په مخ پړق ته خپره وایې.

زما ډېر کلک بېقېن دی چې برېښنا ټکې پښتو دی او تر ټولو اورېجنل هم دی.

برېښ په معنی د درد هم راځي، لکه د برېښنا په تن کې زغلي، اوسنی مېډیکل پوهه هم درد او ورسره د عصبي برېښنا تائېد کوي.

۱: ﴿يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (الروم ۱۵)

۲: ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ﴾ (القيمه: ۷، ۸)

د خوشحال د زړه خوښي په هغه وخت وي چې برېښنا د سپینو تورو شي په زغرو

(خوشحال)

چې ويرېښي سپېنکې: د لنډيو پر هار شي

يو يو مرد بويه خوشحاله: چې په ځای باندې قرار شي

(خوشحال)

د احمد شاه بابا مشهور شعر دی:

په برېښنا د تورې ژوند کوه احمده!

د برې جولان په لور د هر ديار څه

د برق په مناسبت مونږ په دې کتاب کې قعر، بقعة، نقش،

قنډېل، وقود، ثاقب او نورق لرونکې ټکې څېرلې دي. خواشاني ټول د

يو اصول مطابق اوږدې دي او دغه زموږ نور ثبوت دی.

بکره

باکره: ابکار

قرآن پاک راوړې دې۔

۱: ﴿لَا فَاْرِضُ وَلَا بَكِرُ﴾ (البقره)

۲: ﴿فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُزُوبًا أَرْوَاحًا﴾ (الواقعه: ۲۶-۲۷)

ابکاره په معنی د پېغلې، ناواده جینې، نوې رارسېدلې نجل،
ابتکار دجدېد معنی ورکوي۔

بکره په معنی د پېغله، نوې، ناواده، تانده، سپینه، د لس کلن
نه شل کلن پورې۔

بکری۔ په معنی دیو سپین ځلېدونکې ښکلې کانې چې
یو تریل منبلو سره اور زېږوي۔

د خوشحال شعرونه دې:

چائي پلو د جمال وانسه خستو

پښتولاهغسي بکره پرته ده

(خوشحال)

شبستان مي د ابکارو معنو ځاي دي

تي ئي نمورم په غدواو په اصل

چې دې لاس په باکره برشي پرې ئي مه ږده

که دې ځايې شي په هغې جهان سقر

(خوشحال)

غُدُوْ وَالْأَصَال: سحر او نماښام

داسې هم وايي فلانې جينې. دومره ښکلې ده لکه سپينه بکری. د بکری توری سوچه پښتو دی.

الْأَبْكَارُ أَوَّلُ فَجْرِ (بخاري کتاب التفسیر)

ابکار د سحر وړومبې. برخې ته وايي

لاس په باکره برکېدل دا مطلب لري چې که چېرې وس دې ورسې. دوهمه مصرعه اصلاً دا مطلب لري چې که ډېره گرانه درپېښه شي نو هم. د سقر لفظ د اور په مناسبت د بکری. کاني په حواله راوړی شوی دی. د شعر مطلب قطعاً دا نه دی چې د گناه ارتکاب دې وشي. که ډېره زیاته گرانه او تکلف ده هم وې تکلف برداشت کړه. که مبالغه وې، بیا جائزه وه. ولي د شعر نه غلط مطلب اخستل غلط دې. تاسو د شېخ سعدي د بهارستان آخري برخه راوړاندې کړئ دا به درته هېڅ ښکاره شي.

شېخ سعدي وايي جينې. گاخره غواړې. غوښه نه غواړې. خوک چې پاسېدلو لره په همسانه شي پاسېدی، دهغه امسابه خه پاڅې.

”بطن وفرج توام اند“ سعدي

ولي بحملة اول عصائه شيخ بخفت
کمان کشيد و نزد هدف که نتوان د وخت
مگر بسوزن فولاد جامه هنگفت
تراکه دست بلرزد گهر چه رانی سفت

زور بایدنه زرکه بانورا
 گزره دوست ترنه ده من گوشت
 بوټی یوازدهن خو بروی
 مرد را کیر و خایه زینت و بس

(سعدی)

***

جینی:

”جینی ته پښتو کښې دا ټکی وئیلې شي “جینی، جله، جل،
 انجلی، نجل، انجل، ماشومه، ورده، سپی سره، کچنی،
 سرکونډې، جونه، زجونه، جن (Donna (italian) Domine (Latin)
 جندون = جمدون = ژوندون هم دغه حال لري. زنده اوزندگې هم دغه
 ربښې لري. د پښتو جونه = د اطالیه دونه.

د انجلی نه Angel وتې دی. جونه اونجونه او انجونه کښې
 هم دغه حال دی. اوستا کښې ورته Jaini وایي. د عربی جن او جان
 (جنات) هم دغه مطلب لري. عربی کښې جن او جان هغه څه ته وایي
 چې پت وې. په نظر نه راځي. پت ساتلی شي.

د لاطینی Gyne هم دغه مطلب ورکوي. لاطینی.

کښې Gymno، Gymnosperm، د پت معنی لري. په کرومو سومز
 کښې Genes پت وي. Genetics او Geneology دغه شان دي.

Genes خصوصیات وي.

د اشغفر جېنډې سین داسې دی. - جېنډې = جېن توې یعنی پټ
سین لکسه وزېرستان کښې شکتوې، دوه توې او د سوات
سیند، سوتو پوتوې.

جېنډې = Jintwe = jin-ti = Jindhi = Jendy

د جېنکو سین = وړوکی سین = جېنکو به ترې اوبه راوړې.
هغوی لره ټاکلې شوې وو. د سواته راروان دښاپېر یو سین، پټ سین،
یو کمزوری سین، یو داسې سین چې جېنکو لره د اوبو وړلو، زړوکو
وېنځلو، غونډېدلو، لامبلو دپاره یو وخت کښې مخصوص وو. مونږ د
گنگا دریا ب شننه هم دغسې کولی شو. گنگا = جن + جایی یعنی گنگا =
جینی + حای، گنگا د هندوانو د جېنکو د اشنان د پاره پېژندلی سین
دی. جمانهم دغسې توتې کېدلی شي دا دې یاده وې چې په اولنې
رگ وېدا کښې د گنگا جمانا تورې نشته بلکې د کوبها، سوتې پوتو،
گومتې، ترېن توې، وغېره نومونه ډېر زیات لري. مطلب دا چې د
رگ وېدا لیکونکې او ویونکې پښتونخوا کښې وو او چې هند ته تر
لري لري ورننوتل نو هم پرې لا د پښتو اثر پاتې وه ج = ز = گ = ژ = ږ =
د ج = ز = گ = د دارالسلام = جبروسلیم = پروشلم
زیات امکان دی چې پېغله د جل نه وتې ده. لکه پېغله:
پېغله: بېجله.

Genitalia او Gentals یوناني توري دي. د جینی رېښه
لري. Genotype او Genus په معنی د Race راځي. Gon یوناني

کښې جنرېشن ته وايي۔

کامل صېب ليکي: باري ته جهندي وايي۔ جهندي اوزيندي

يو دي۔

په انگرېزي، تورې Virgin کښې هم د جينې رېښه ده۔

Gender انگرېزي، کښې Sex يعنې مونث مذکر ته وايي چې Gen

پکښې د جينې رېښه ده۔ يوناني کښې چېن نوعې يا نسل ته وايي۔

چېن د جرثومه معنی هم لري۔ د جينې مقام تناسل ته

Vagina وايي چې د جينې رېښه لري۔ نسل يا نسلي شجره او تسلسل

هم د چېن رېښه لري۔ The book of Genesis د "زور کتاب" يوه

برخه ده۔ Generate معنی پيدا کول هم لري۔ د پارسي زن هم د پښتو

ژبې د جينې نه وتې دی چې ج = ز بدل شوې دي۔ Gender Bender

کاوڅه ته وايي چې جينې مخې وې (oxford) نه نروي نه نيڅه۔

Gyneacology يعنې د زنانو ناروغيو علم هم دغه رېښه

لري۔ لفظ زنا لکه ولا تقریباً الزنا هم د جينې نه وتې توری دی معنی به

ئې 'د جينکو کار' وې۔ د گلستان سعدي يو شارح د جينې۔

معنی ځوانې کښلې ده۔

د عباسي خليفه مامون الرشيد مور او د هارون رشيد کور ودانې

"جل" نامه تاريخونو راوړې ده۔ چې د پښتو تورې سره ئې په نسل

ونسب رڼاغورزېږي۔ دغسې مونږ د طاهر "خراساني" او ابو مسلم

"خراساني" پخپله هم فکر کولی شو۔ دامېن مور زېږده عربي وه اود

مامون مور پښتنه (عجمي) وه.

د منصور ابو مسلم، د هارون برمکیان: خالد او زامن ئي او دامون طاهر خراساني يوشان انجام لري. مرجبله = مور خلا = ام النور ام النور د هارون تېر وگرځېدو، دا دمشهور استاد سپس لور وه. سپس په پښتونخوا کښې تر خراسانه د عباسیه په ضد بغاوت کړې وه چې ووژلې شو او لادې بنديوان شو او لور ئې د هارون خوښه بې بې شوه. د پښتنو لونه مال غنیمت وې نن صباهم دغه لوبه وشوه. د سپس بغاوت د ابو مسلم او بیاد طاهر یوه کړې ده. ضروري نه ده چې مرجبله د ام النور متبادل وې. مریا مېر د نمر په ځای ډېر پښتانه وايي او بېن کېدی شي چې دا "نمر ځله" یا "نمرجله" وې.

د محکومانو لونه د حاکمانو مال غنیمت وي. د ثور بدلون نه وروستو بې شمېره پښتني جینکي عربیانو په مال غنیمت کښې وتښتولې. وزیرستان کښې پرې تر ننه پسات دوام لري. د عبد الله بن عامر کانی وشوې.

***

جُند:

جُند په معنی دلښکر قرآن پاک کښې راځي.

۱: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾ (جنود)

۲: ﴿وَ أَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا﴾ (التوبه: ۲۷)

۳: ﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الفتح: ۷، ۴)

(المدش)

۴: ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾

(الاحزاب)

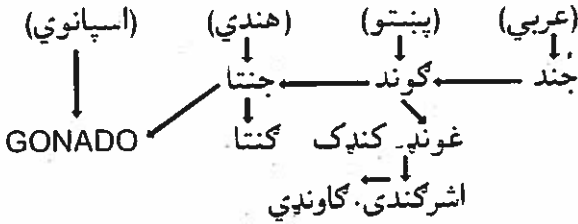
۵: ﴿جُنْدَمَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنْ﴾

۶: ﴿إِن جُنْدَنَا هُمُ الْغَلِيْبُونَ﴾

جند کښې چې ج په گ اووړې لکه اصول دی نو گوند ترې جوړ شي. گوند معنی د ډلې، پارټۍ، لښکر لري ج = گ = g = z جېنډې د یو گل نوم هم دی. گوندک د کنډک سره یوه معنی لري، کنډک هم لکه گوند د حیواناتو مجموعه وي. گاونډې هم د دغه نه مشتق دی.

غونډ او غونډه په معنی د رایو ځای گڼې هم زموږ تصدیق کوي. گوند یوې ډلې یا سیاسي پارټۍ ته هم وایي. د گوندک په حواله هسپانوي ټکی gonado هم دی چې هلته به د بنیاد د ټولنیز حبشیت پته د هغه د څاروونه لگېدله. GONADO "گووارد" معنی لري.

د څاروولولو په بنیاد امارت یا سرداري پښتنو کښې عامه ده. د بنگالی او هندي ژبو "جنتا" هم د پښتو د گوند نه وتی دی. گنتا کښې چې گ په ج او ت په د بدل شي نو گوند ترې جوړ شي. لس گون، شلگون، زرگون او دغسې برغون یا غبرگون هم د دي. چند گنا، دوگنا، پنج گنا هم دغه حساب کښې راځي. اشرگندي = عشر + گوندي هم دغې لور ته گوته نېسي.

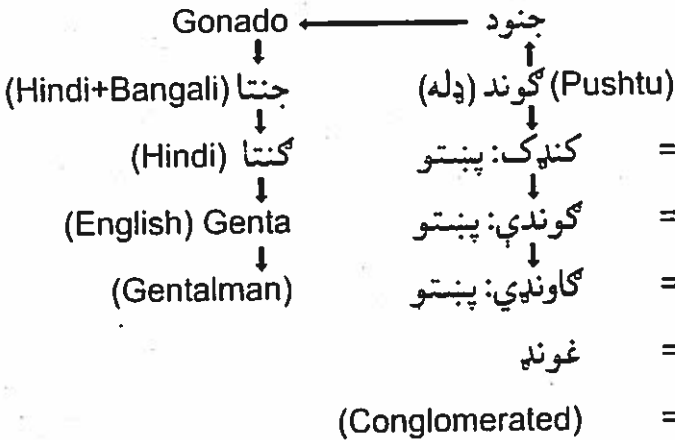
کنډیک د ډوډۍ تکرورته هم وايي. ببا په چراتولې شوې تکررې چې وي.

ع: په کچکول کېنې مې پراته دې شو کنډیکه

(خوشحال)

د هند په لرغونو قامونو کېنې یو گوند هم یادېږي. بېن سره دغه د پخوانیو پښتنو یوه ډله وه.

(Spanish) (Arabic) (عربي)

ټولنېز سرې، شائسته سرې، بنائسته غړۍ.

غونډ: پښتو ج = گ = ز = g

(Collection, conglomeration)

”جنتا“ اولس ته وايي.

جُنَاحُ، گناه:

داتېکی راته بښاغلي مشتاق مجروح يوسفزی ښودلی دی. د جناح تورې به خوشحال سره په لاس رانه شي خو دگناه يا د گوناوې توري د پښتو، فارسي، او هندوستانی ژبو عام ټکی دی. گ په ج او حا په ها بدلېدل عامه اورېدنه ده. قرآن پاک کښې جناح تورې ډېر ځايه راځي.

۱: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾

خوشحال وايي

په دا کلي کښې څوک نه لرم نېک خواه
که رښتيا وایم هم د لرم گناه

ج: گ: g

ح: ا

يو بانديځي پښتون به ئې "گونا" وايي.

***

جمدر:

جمدر په معنی د تبغ، تورې، چارۍ، يوه امساچې څوکه ئې تېرۍ وي. ج په گ او د په ت بدل شونو گېتري ترې جوړه شوه. د جمدر ټکي اصلاً لرغونې پښتو ده. سول هم ورته وايي چې دواړه غاړې ئې تېرې وي.

تسبې په لاس کښې په نظام پور کښې
ناست يم مسجد کښې جمدر تر څنگه

(خوشحال)

د گنتري، ټکي په جمدرد کښې بدل شو او نور وژبو ته لارو.

ج = گ = ل

د = ت = د = ت

گنتري لکه د کودالی، بېلچې یوه آله وي.

***

جېش:

په معنی د گواښ = گوښ = گښ جېش په معنی د لښکر، فوځ، د جنگي بنياد مو گڼه راځي. قرآن پاک کښې جېش العسرة راغلی دی. صحیح بخاري شريف کتاب المغاذه راوړې دې.

إذْهَبْ مَعَهُمْ فِي جَيْشِ الْعُسْرَةِ وَهِيَ غَزْوَةٌ تَبُوكَ.

گواښ او گښ په ډول د فعل او اسم صفت دواړه راځي. نن سبا پنجابي وړانکارو د جېش محمد، جېش صحابه په نوم ډېر گواښونه په پښتونخوا کړي دي. دې خلکو ټوله پښتونخوا وېجاړه کړه او لروبر ټول پښتانه ئې تباه برباد کړل. دوي اصل کښې د پنجاب بالادستي قائم ساتل غواړي. پاکستانې پوځ د دوي ملاتړ او کلک ملگري دي. جېش = زواښ او زېښ هم کېدی شي.

جېسي صېب او دوست شينواری د گواښ معنی سوله او له جنگ ژغورل ښائی. مردان کښې ئې مونږ د جنگ معنی کښې اخلو او دغه سره جېش گڼو.

به شر مگینی عثمان که جیش عسرت را
جهاز ساخت به بذل ذخائر اموال

(جامی)

***

جَلَوَى:

خلا: څلود ج په ځ واورېدلو او و+ د په الف واورېدل

(Old English)=Glow
↓
(Arabic): Jālwat
↓
ج = گ = z = z
(Persian): Jalwa
↓
(Pushtu): Zala
↓
(Hindi): Jalna. Jalo
↓
Indian: Jila جلا

په معنی د سکروټه، یوه لنډه اورپنه تماشه د Glow نه جلاو او

جلانا په اسانه اېستی شي. جلا (Pushtu): indian : جلا (Persain)

جلوه (Hindi)(Glow) جلنا = Bengali = جلا، څلنډه،

څلېده، جلن۔

ج = گ = ز

z = g = j

د بنگالیانو یوه غټه نارده "آگن جالو" وه. جالو پکښې څرگند دی۔

جدار:

جدار توری د قرآن پاک شپاړسمه سپاره کښې ورومبی.

رکوع کښې راځی. ج = گ = G

گدر لکه گدر، حمزه خان د مردان سره کلي دې د فاطمه یونېن کونسل سره دې. گودر هغه ځای بللی شي چې د اوبو په مېنځ کښې د پورې راپورې وتو تگ ځای وي. دغله د اوبو ژورتیا لږه وي. اوبه لږې ډونگی وي. په قلاړه وې تېزې نه وي. اړخونه به ئې په ختو کوزېدو اسان وي. دغله عام خلق پورې راپورې ځې راځې.

د څاروود اوبو څښکلو او پورې راپورې وتو ځای هم وي. د کلي تور سرې دغله جامې وېنځې او کورونو ته وړلو لږه منگې هم ډکوي. د غرمې وخت کښې نارېنه دغله نه ورځې. د چينې غاړې ته هم گودر وايي. گودر په خور، نالی، سیند گوتې یا لوی سین باندې وي. د سمندر په غاړه یو ځای هم گودر بللی شي لکه د بلوچو سهېل ته د سمندر غاړه چې Gawadar نومېږي او زمونږ زمانه کښې پرې پنجایانو + پناگزنو په زور قبضه وکړه چې ښه ډېر پسات پرې وشو. د هند گودر، د اټک گودر، پېهور گودر. د عرب جدار د پښتو گودر څخه وتې دی کله چې یو ټکی د یوې ژبې نه بلې ته واوړې نودغسې وي.

(پښتو) دېوال = (فارسي) دیوار

Wall (انگریزي) = دیوار (هندوستانی)

د غږې رنگارنگو سره جدار د دغه دېوال او گودر نه وتلې شوې

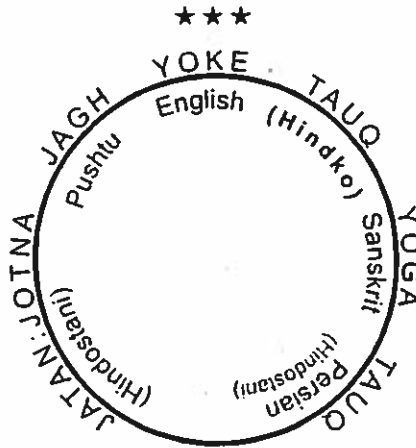

تورې دی. گدر حمزه خان د خوشحالیا تو سره ډېر نزدی تړون لري. حمزه خان د خوشحال خان اوښې د صدر خان ماما، د ملو خان یوسفزی زوی د یوسفزو سردار و، د رستم کلي (تپه سودم) وسېدونکی و، گدر حمزه خان سره نزدې جمالگرې هی. د هغه د زوی جمال خان یادگار دي.

د حمزه خان او جمال خان تعلق د خوشحال خان خټک سره څه د ستاښې وړ نه و، گو چې هغوی ئې مخالفت باندې څرگندېدل هم نه خوښول. حمزه خان او جمال خان د مغلیه صوبه دار په بیود مومندو خلاف د هغوی په علاقه ننوتې وو. شهنشاه ډهلی پرې د هغه محاسبه او مواخذه کړې و. خوشحال په یوسفزو کښې د خپلې ناکامۍ ذمه واری ترڅه حده په حمزه خان وراچوې. د خوشحالیا تونه څرگندېرې لکه حمزه خان د سمې سوات ټوله یوسفنامه کښې جوت حیثیت لرلو "الثالث بالخبر اصطلاح" ئې د حمزه خان د پاره راوړې ده. د ډېرو کلیو د نومونو سره د هغوی تړون هم دغه څرگندوي. ما چې پخپله د یوسفزو څه مشاهده کړې ده هغه د حمزه خان د څه والې نڅښه نه لري البته د خوشحال بابا کورنۍ ته پناه ورکولو کښې د یوسفزیو کردار کښې د حمزه د کورنۍ پټه پناه برخه ضرور و. چې زمونږ تاریخ لیکونکې ئې د نظره غورزوې. گدر، حمزه خان او جمالگرې هی. د هغه ځایونو سره ډېر نزدې دي چرته چې د خوشحال بابا بال بچ ډېره و. سېکری، سنگاهو او وړاندې کوښې او برمول چې دغه سیمه پرې د یو غر په ذریعه د بونېر نه بېلېرې. بونېر ته د خوشحال

ورتگ بنسکاره کوي- دغه د مورې غردی- دغه سیمه کښې لرغونې
بودائې اثار هم پرېمانه دې- خوشحال درستم نه هم په اسانه بونېرته
تلې شو او هلته ئې خلکو سره لېدل هم کړې وو-

برمول کښې نن هم وروږې ډېرې زیاتې وې اوبه پکښې ترننه
یواځې د آسمان نه راځې- وايي چې ډېر زړه یوه ویا له دمالاکنډ نه په
برمول راتېره شي

جغ: Jugh

YOKE (انگرېزي) په معنی Yoke: Slavery

یوغ (فارسي په معنی د جغ)

Vokten (پهلوي په معنی جغ)

که فکر وشي نو دلته هم د "ې" او "ج" یو تریله بدلون څرگند

دی- لکه جوړدن: اردن Jordan (دلته "ا" او "ې" برابر گڼلې شوې

دې)

طوق:

هندکو کښې جغ ته وايي چې عربي يا فارسي تورې دې-
 طوق غلامي- طوق: توک: چوک: جغ- په هندي ژبو کښې هم
 جوت تورې راځي دغه هم د پښتو د جغ يا جوغ نه اخستې شوې دې-
 جوتي څاروې هغه ته وايي چې د جغ سره بلد شوې وي، په
 يوې کولو يا نور کار عادت وي، بلد شوې وي او ورانې نه کوي، اېل
 شوې وي- د هندي ژبو جوتنا د پښتو د جغ نه وتې دی- د هندي ژبو
 جتن هم دغسې دی، دې کښې څه ټکې د محاورې په ځای راځي او
 څه په اصل معنی کښې- دواړو حالتونو کښې ئې مطلب څرگند دی-
 کامل صېب ليکې چې یوغ جغ ته وايي-

Yoke هم هغه شي ته وايي چې دوه څاروې پرې سره وتړي
 او په يوې ئې واچوي- يوې ته بوم وايي- ناجغه د وحشي، بدتهذيبه،
 آزاد، بېواکه معنی لري- سنسکرت کښې ورته يوگا وايي Yoga که
 غوروشي نو يوگا د پښتو جغ سره نژدې مطلب لري- يوگا عبادت کول
 يا Exercise کول وي- ناجوتي هغه څاروې ته وايي چې کار سره بلد نه
 وي او په کار کښې سخت ورانې کوي- تاسو فکر وکړئ توک، يوک،
 چوک سره نژدې پرېوزې- جوتي اونا جوتي کله کله بنيادم د پاره هم
 راځي- جوت په معنی د څرگند هم جغ سره نژدې تړون لري- جوتي د
 اسپو د پاره هم راځي، کله ورته دوچې يا دوشي هم وايي- په دوه جوتو
 هغه ته وايي چې لتې وهي يعني ناجغه وي-

د خوشحال شعر دی.

د دې دور یاران وارې منسافق دې
په خله تاسره هو هو کړه په زړه یوغ

(خوشحال)

Joke په معنی د توقی وشتې د هندي تورې جوک او یوک
سره نزدې معنی لري. جوکې، یوگې او Yoga دغسې ټکې دي. غټه
خبره داسې ده چې جوک = یوک او دغه یوک = توک او دغه
توک: توقی. آخرې e په توق کښې او دغه څرگنده "ې" شي
توک: توقی:

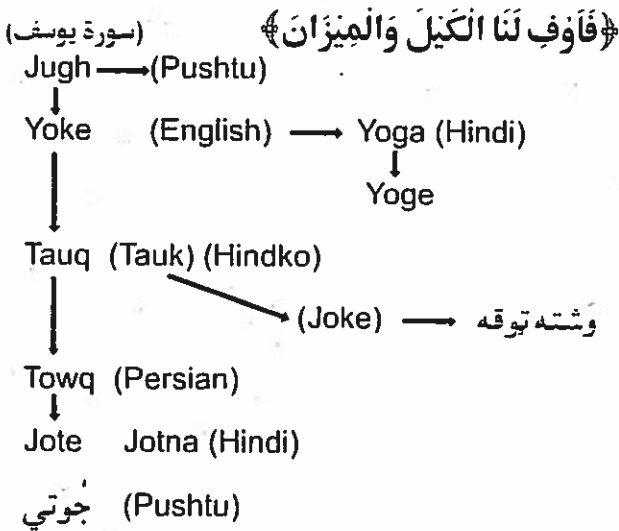
توک او توک د یوې توتې، حصې، برخې معنی هم لري او
دغې ته مونږ د تلې جوک وایو خو جوکه دې واچول؟ تلونکې چې په
تله (Scale) غنم تلې نو ورسره په زوره زوره وایي، دوه جوکه، دوه
جوکه، دوه جوکه. د دې د پاره چې هېر ترې نه شي.
د خوشحال بابا شعر دی

خوې د پلار دنېکه هېڅ ورسره نشته
په لیکه په جوکه تېر دې تر هندوانو

(خوشحال)

د "ج"، "ې" بدلون داسې وي لکه جېروسلم: پروسلم، جوړدن
= اردن، یعقوب = Jacob

تله یا Scale داسې ټکی دی چې "کیل" سره نزدې تړون لري.

د جغ د تورې سره تړلی تورې جغونډې هم دی۔ دا خبره جوته ده یا څرگنده ده۔ جوت مونږ زوت = تجوید سره هم څیرلی دی۔

***

جسم، جثه = جوته:

س اوښ یو تریبله واورېدل۔ دا هم ده چې جسم او جوته کښې اصل ټکې اڅه دې اڅه باندې لږ وضاحت به د لباس او کمېس سره وړاندې راشي۔ قرآن پاک راوړې دې

۱: ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ (البقره)

اڅه بدن ته وایي کلیات خوشحال کښې اڅه ما چرته لېدلی نه دی۔ مبالغه به نه وې چې د پښتو ټکې عربی۔ ته ورتلل یو مطلب لرلې شي چې د ژبو مور پښتو د بنیادم ورومبې ژبه وه چې د باختر نه کابل ته راغله د کابل نه مراد ټوله پښتونخوا ده۔

کله چې آل ابراهیم "وادغیر ذی زرع" ته وکو چېدل نو ځان سره ئې د هغه باختري (پښتو) ژبې ټکې یورل چې وروستو عربي شوه. د ابراهیم علیه السلام سفر تر مصر منلی شوی دی نو د ناهور اولاد تر کابل و لې نشي راتلی.

***

جذوة : جذوة من النار (القرآن)

جزوه : گزوه:

سترگو ته مې گزې مزې کېږي. د اور داسې ډېر وایي. د بارې مومند هم وایي. جذوه معنی د سکروټې ښندي. شاپد لښه ترې هم مراد وې. لښه د ورلو شی نه دی خو محاوراتي استعمال ئې ممکن دی.

یوهسې ستوری راوخوت په داتبره زمانه

چې گزې د لښې غوندي ترخلې ځې زبانه

(خوشحال)

په دې شعر کېسې که مونږ گزې په معنی د Yard وانخلو نو مطلب ئې جزوه ته نژدې کېږي. پخپله د Yard نه ئې هم اخستل اسان دي. دا خبره حرف آخر نه ده چې خوشحال گزې په هغه معنی کېسې راوړې دی کوم چې نن سبا اکثر خلق اخلې گزلکه او گزوه د تورې یاد تورې د خلې معنی هم لري.

اسماعیل غوندي به دې راته تسلیم و

که په حلق مې د نظام کېسوه گزلکه

(خوشحال)

جس

جست

انگرېزي کښې ورته Zinc وايي. ريزوېدا کښې د Ayas په نوم راځي. د Ay غږ په "ج" بدلېږي. دې کتاب کښې ئې ډېر مثالونه شته.

"گرېسن جست" ماتېدونکي "جس" ته وايي.

ريزوېدا کښې اسپې ته Ashva وايي چې څرگنده پښتو ده.

دغه کتاب کښې Ass ته خروايي چې سوچه پښتو ده. "مېښې" ته

Mahisa وايي. پارسي کښې ورته "ميش" وايي.

دا خبره يقيني ده چې ريزوېدا پښتونخوا کښې ليکلې شوی

دی. دا خبره چې اشلو کونه منزلونه ئې جوړ شوي، دلته وواو ليکنه

ئې پورې لري هند کښې وه، معتبره خبره نه ده.

***

دَرک:

اته پته، درځني تصغېر "کور، وړه دروازه، علم، پوهه، خبرقرآن

پاک راوړې دې

۱: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾

۲: ﴿بَلِ الدَّارُكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ (النمل: ۱۶)

۳: ﴿إِنْ أَدْرَى أَقْرَب﴾ (الجن: ۲۵)

خوشحال وايي:

چائې هېڅ درک رانه کړو چې د چادي
مونارې مې ډېرې ولېدې ولاړې

(خوشحال)

بقېن لرم چې درک سوچه لرغونې پښتو تورې دی.

***

هاستیل (Latin) = هستوگه = استوگنه : اوسېدلو سره هم

تړون لري.

هاستیل : اوستل : اوسېدل (ت : د) : د اوسېدو ځای هاستیل : اصطبل

(فارسي) : اس + تول (تول) : طوبله (فارسي ، هندي) د اسپو

ساتلو ځای

***

ول:

د یو نېغ شي په نېغ والې کښې خلل راتللو ته ول وايي. دغه

ول د غوتې شکل هم اختیارولې شي. ول پرې کښې وې تندې کښې

وې، د پټکې ول ځانلره وې. ول نې ورته ورکړو. چل ول کول محاوره

ده. ټولو کښې یوه معنی نغښتې ده چې د عربي. د ول سره نژدې ده.

قرآن پاک کښې راغلي دي

(البقره)

۱ : ﴿أَنْ تُولُوْا وُجُوْهُكُمْ﴾

چې تاسو مخونه وپړوئ

(الکېف: ۱۸)

۲ : ﴿لَوْلَيْتَ مِنْهُمْ فَرَارًا﴾

د هغوې ځنې شاتاو کړې وتښتې

۳: ﴿إِذَا وَلَوْ مَدَّ يَدَيْنِ﴾ (الروم: ۵۲)

۴: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (الممحنة)

“څوک چې تاوشو - شاته ئې ول وکړو (وتښتېد) نو الله بې
نیازه د ستاښې دى - “ول ته هندوستانې بل وايي “بیاسته وسود خو
ول پکښې پاتې شو - “

وخت سپزلی اېره کړې خو لا وتې ترېنه نه دى

زما ژوند کښې د جانان غم، داسې ښکارې د بون ول دى

۵: يُؤَلُّونَ الدُّبُرَ -

چې کونه تاو کړې، شاکرې، وروستو ول کړې -

۶: وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

ستون شو خپلو قامونو ته خبرونکې

خوشحال ليکي:

يو گلزار په يوه درنگ کښې شگفته شي

چې ئې زلفې په بار خو باندي ولول شي

(خوشحال)

۷: لَوُورُ رُؤْسِهِمْ:

(هغوې خپل سر واروې) د لَوُورَا معنى داده چې خپل سر ونه په

تېوبه خوزوې - ځنو لَوُورُ په تخفيف د واو لويت لوستلى دې يعنى سر

ئې بل خوا وارولو - (صحيح بخاري، كتاب التفسير)

په هر حال زموږ د اورېدو، تاوېدو او ول معنی هم دغسې ده.

هونبره د خوشحال خټک تقوی زهد پر هېز شته

ستا چې تورې زلفې په سپین مخ باندې ولول شي

(خوشحال)

۸: ﴿وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾ (بنی اسرائیل)

۹: ﴿وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤَمِّتْهُم دُبُرَهُ﴾ (الانفال: ۱۶)

او څوک چې وگرزوي دوي ته په دغه ورځ شا خپله

ع: د سر وېنسته ئې تور، نرۍ وړدې ولول ئې زلفې

(خوشال)

دور څو نومونه:

دا معلومه نه ده چې د ټولې نړۍ خلق د اوونې په حساب ولې

وختونه وېشي. ابن عباس وائي چې د ۷ هندسه د الله خوښه ده. د ۷

هندسه د فلکياتو مناسبت لري. اووه آسمانونه، سمندرونه او سياري.

د ۷ هندسه لکه لس خصوصيت نه لري. د ۷ هندسه څه ډېر خوند ته

لري. د سو ميريانو لرغونې کلنډر د اوونۍ د اووه ورځو په بنسټ وده.

دغه بابليانو د اوسني ۷ ميلونو هونبره يو ميل لرلو. د هغوي د

سپوږمۍ په بنياد دولس مياشتې کال گڼلو. د ستورپو پوهنه ئې هم

لرله. هغوي نه دغه خبرې يونان، هند، مصر، ساساني ايران، بازنطين

او د اسلامي دور سره اروپا ته لارلې هفت اقليم او دغسې روحاني

عالمونه هم دي. د اسرائيلو د "سبت" نه معلومېږي چې هغوي هم

دغسې حساب کولو. قرآن پاک کښې هم د تخلیق میاد ته اشارې شته. موسی علیه السلام د الله د غاړې اووئیل "تاسو به شپږ ورځې کار کوئ خو اوومه به د درناوې او قلاړې سبت وي" - "په دغه ورځ کار کونکی به وژلی شي" - "په دغه ورځ به کورونو کې اور نه بلېږي" -

Exodus 35:2,3

ښکاري چې ۷ ورځې، دېرش ورځې، میاشتې حساب د مصر نه اخستی شوی وو. معلومېږي چې د سبت یا خالي ورځ د چوتی په معنایو قسم اصلاحي قدم وه.

د خالي ورځ ورته ځکه وائي چې د هر کار نه خالي وه. دغه د هفتې یا سبتې ورځ د اوونۍ ورومبې. ورځ شوه او دغه د ټولنیزې چوتی یا د ناغې ورځ وټاکلې شوه. دغه د کاره خالي ورځ ته د پښتو "خالي" وائي او دا زموږ د ژبې د لرغونتوب پوخ دلیل دی. پښتو د هغه وخته دېر د وړاندې وه کله چې یهودیان د موسی علیه السلام د قابل قیادت باوجود د دغه ورځ د منلو نه بغاوت وکړو. د اسرائیل اولاد دغه وخت لا د طفولیت زمانه کښې وه ځکه چې د یعقوب او د موسی^۲ تر منځ دا زمانه دېر زیاته نه ده. که یواځې د خوشحال خټک "نظریه ناهور" ومانو نو هم پښتو د عبرانی نه مشر دده Saturday ورته د Saturn سیارې د عبادت په سبب وائي. Saturn درومیانو د یو بوت "درومیانو خدای" نوم وه. دخالي دغه د چوتی ورځ انگرېزی کښې Holiday شوه. بیاني مذهبي تقدس وموندلو Holy وگرځېده.

داوونې دویمه ورځ اتبار شوه چې څه ژبې ئې اتوار راخلي. بار او وار دواړه پښتو ژبه کې هم دغه مطلب کې ډېر راځي. لکه د پټو د اوبه خور وار چې څنگه وي. ایت د Heat سره نزدې دی او د نمر مطلب لري. لکه مونږ دې کتاب کې آفتاب څېړلی دی. انگرېزان ورته Sunday یا د نمر ورځ وائي. بنگالی. کښې "روبي بار" نومي او روبي نمر ته وائي. بار پسوند هندي او پارسي هم لري. نمر پرستو به په اتبار د نمر عبادت کولو. درېمه ورځ سوموار یا سومبار شوه چې د سوم معنا درېم لري. انگرېزان ئې Monday بللی په معنی سپوږمۍ. ورځ چې د عیسائیت نه وړاندې ددغه خلکو نیکونو به په دغه ورځ د سپوږمۍ عبادت کولو. مونږ ورته د گل ورځ وایو چې په دغه شپه به د "سوما" د گلونو لو کېدلو. رینه ئې سومبار کښې پاتې ده.

سپوږمیه گرنګ وهه راخېژد

یار مې د گلو لؤ کوي گوتې ریبینه

دا تپه هم د پښتو زوروالی ښائي. دا هم چې دغه د "سوما"

خلق په دې ژبه غږېدل او د پښتونخوا غرونو کې اوسېدل. "پیر" چې

ئې نومي نو هندوستانیانو ورته په مذهبي سترګه کتل د Day او دن تر منځ غږې یو شانوالی هم زړه ته پرېوځي.

څلورمه ورځ د نهې ده. منگلوار، منگل بار Tuesday ده.

څه پښتانه ورته پنځم وائي. لکه د جمعې نه ئې شمېري. شنبه کښې

”به“ د بار او وار رېښه ده.

پنځمه ورځ د شور وده - بد هوار، بد بار، پنج شنبه نومېږي
 Wednesday ورته ځکه وائي چې په دغه ورځ به ودونه کوژدې
 کېدلې. Wed او واده سره نژدې غږونه دي.
 شپږمه ورځ د زیارت ده Thursday.
 اوومه ورځ جومه ده. Friday عربستان کې داد غونډو ورځ وه
 اسلام ورته هغسې تقدس ورکړو.

***

د ”بښ“ ارتقائي لار و هڼه

مونږ یو څو مثالونه لاندې راوړو.

(۱) چرمخکی ← څرمخکی ← شرمخ (شرمښ)

Sh = Š ← s ← Ch (Lizard)

(۲) چک ← څک ← شوکه

Sh = Š ← s ← Ch

(۳) چنگ ← څنگل ← شکنجه

Sh = Š ← s ← Ch

(۴) کوچنی ← کڅه ← کوشنی

Sh = Š ← s ← Ch

(۵) کچکول ← کڅکول ← کشکول

Sh = Š ← s ← Ch

دې نه معلومېږي چې "Ch" او "Sh" او "S" څنګه پرمختګ وکړو.

ژبه ټوله خوځېدنه ده (Motor Paths). څه وئیل پکار دي؟ د یو ټپوس غونډې مزغونه لار شي. دغه تګ په حسي لارو کېږي خو بېرته جواب ئې په Motor ways رادرومي. د پوهانو پام دی چې د وېنا نظام په ټول Cortex کېږي دی.

ولجہ: اولجہ:

۱: ﴿يُولِجُ النَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي النَّيْلِ﴾

(لقمن: ۲۹. الحديد: ۶)

ژباړه:

"شپه په ورځ وڼاږي او ورځ په شپه کېږي"

"نښاسې شپه په ورځ کېږي----

دا آیت قرآن پاک کېږي بې شمېره ځایونو کېږي راځي

۲: ﴿وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَجْه﴾

"او سېواد مومنانو نه پټ راز باز"

پټ راز باز هم د ولج معنی لري

۳: ﴿حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾

تر دې چې اوبښ د ستنې سوم کېږي ننوزې (ترجمه د عثمانې)

خوشحال وايي

د تېراه اوبه دې وڅښکي خوې دې نور شو

اپرېدو غونډې خبرې د ولجو کړې

(خوشحال)

اپرېدو، شينو او زړه په ولجه بنه کړو
اهمل خان مومند په ننگ په ولجه دواړه

(خوشحال)

دهندي ژبو الجهن، الجهنایا ولجن دغه ماده لري. شاهد د
عربي. ولج د پښتو ولجه او هندي الجها د اوستاسره شریک تورې دې.

اوبن د باره سره کورته دی ورغلی
په ولجه د اوبن د غاړې د جرس دې

(خوشحال)

شاهد شعر کښې دا خیال هم وې چې اوبن په سوم کښې بیاني.

شپږ اوږه زره خټک وو په دا جنګ کښې
په ولجوسره خوشنودشو هر کډام

(خوشحال)

وَادِيًا:

۱: ﴿بَوَادٍ غَيْرِ ذِي دَرَعٍ﴾

۲: ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ (التوبه: ۱۲۱)

“او نه قطع کوي دوي يوه کنده”

پښتو کښې دا واد، د اېواد په معنی د وطن راځي. وادي هم

بللی شي خو کم. انگرېزي کښې VALLEY د پښتو دغه واد سره

نزدېکت لري. د واد ليو تر بله بدلېږي. وادي دلري وطن او دښت

معنی هم لري.

خو د زمکې د آسمان په منځ کې وت دې

(خوشحال)

وتکې یوې وړې درېچې ته وایي - سورې ته هم وایي - وت،
علاقه، حائ - بناغلي عبدالله ژباړن د واد معنی مېدان راوړې ده -
(ترجمه د قرآن)

﴿إِنَّكَ بِلِوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ (النزعت: ۱۶)

***

وحي:

قرآن پاک کښې داتورې ډېر راغلی دی

۱: ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾

۲: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ﴾

۳: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ (مریم: ۱۲)

۴: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ (الزمر: ۶۵)

په وحي کښې چې ح حذف شي لکه عام انساني عادت دی
الف غږ عموماً حذف کوي، لا چې کله ورسره ورسره وړاندې وروستو
الف نژدې غږونه وي. دغسې د وحي نه وي جوړېږي، چې هغه سوچه
پښتو ټکي دی.

داوټې زما د راز دی

دا بیا ن دور و دراز دی

(خوشحال)

د هجران له دوکه مرم هغه مې وژنې
چې به ما او تاجداله غېره راز وې

(خوشحال)

چې دچاسره عهد وکا
پخپل ونې وې استوار

(خوشحال)

زړه مې راته وايي چې وئېره او وئېره
وايه وايه وايه له وئيلو مه ډارېره

(خوشحال)

د وې سره وېنا، بيان، ويان، وئيل، وې نزدې نزدې تورې دې-

۵ : ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبِّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (الانفال: ۱۲)

***

ويژن - VISION - ويژيون:

پښتو وئېنه د فعل ټکې لري- وېنه: گوره- دغه په انگرېزي-
کښې Vision او Vista شي جرمني کښې Weissen شي- وژن معنی
لېدنه، دېدنه: دېدن-

د عيسايانو کتاب کښې Vision ډېر راځي چې عربي- کښې
ورته روي يا منام وايي، لاطېني- کښې Vaditi موجوده- د Vaditi نه
وېژن او وېدن په اسانه اوځي- Vision د خوب لېدو معنی کښې د
عيسايانو کتابونو راخستې دی-

د دانيال کتاب کښې Vision توري ډېر راځي- نن سبا Vision د يو قابل

ذهبن سرې او چت فکر ته وايي۔

***

وېنه:

دایو تورې دی چې پښتو ژبه کښې دوه غټ مطلبونه ورکوي۔
وارډ مطلبونه ئې هم شته۔

۱: وېنه د بدن په رگونو کښې هغه تور بهېدونکی شی دی چې
انگرېزي کښې ورته Blood وايي۔

۲: وېنه د کتلو، لېدلو د فعل نه مشتق دی۔

مثال ۱: "ته وېني که نه"، "شمکور په تته رڼا کښې څه نه وېني"۔

۲: د هغه د پهرنه ډېره وېنه تله شوه او مړ شو۔

پارسي ژبه کښې بين، بيند، بښي، بښم شته بېنېدن ئې مصدر
دی۔ "وېنل" زموږ سره څه مصدر نشته۔ لاطيني کښې ورته Viditi
وايي۔ انگرېزي کښې Vein تکې موجود دی چې د تورې وېني درگ
دپاره راځي۔ وېنس يوه سيارچه ده۔ ديو ديوتا نوم هم دی۔ که مونږ
د بدن مصدر وگڼو نو دغه ئې اسم صفت هم راځي۔

لېدن = لېدنه ترې وځي

وینه = پينه يو جام چې شراب پکښې څښکې شي۔

اوستاکښې ورته vohuni وايي که "خ" شي نو خون

جوړېږي۔ "ل" او "م" چې يوځای راشي نو د "و" غږ ورکوي۔

لکه لمر: نمر: نور N, war دغسې د م نه دمېن بيا لمېن بيا وېن جوړېږي۔

وژمکه:

اوج مخه: سپین مخه: وژمه: وژمی

سپونږمی: په دا کښې سپون معنی د سپین او می یې د مخ په ځای

راغلی دی. سپون: سپین، وژ: سپین مڼې: مخ (سپین مخ مبالغه)

داسې ښکارې لکه اوج: وژ معنی د سپین لري.

قرآن پاک وایي

مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ

او د موج شننه داسې ده. ماء او اوج. یعنی رڼې سپینې اوبه

خو اصلاً حاد اوبو سپینې چپې. چونکې دغه سپینې چپې اوچتې

هم وي نو ځکه موج کې اوج یعنی د عروج رینه لاره، هندي ژبو کې اوج،

اجلا، اجلن په معنی د سپین راځي. اجالا، اجیالا دا کې وژښتو دي.

د وژنه اوج وتې دی. وژلرغونې پښتو اصل لري چې څه برخه

ترې هند ته لارې او اجلن، اجالا وغېره شو او څه ترې عربستان ته لارې

اوج شو. وژمکه کښې دوهم توکې مکه د هندي ژبو مکه: مکهر ا

وگر څېدل او پښتو کښې مخ پاتې شو. مونږ دلته د سپونږمی،

وژمڼې، وژمکه، تروږمی، تېر د غونې او نور تکی راورل او ښه پرانستي

مو عربي او هندوستانی سره د هغې تړون څرگند کړو دا ډېر لوی

انکشاف دی او زموږ د مقصد لورې ته لارې ښايي.

تروږمی. --- دا تورې داسې دی: - تور+ وژ+ می

= تور سپین مخ

یعني داسې حالت چې د تور سپین گډون لري. نه ډېره رڼا ویاوه
نه ډېره تیاره. مونږ وژ او white نزدې نزدې گڼو.

وائت Waj = white = wite

یوسفزی ورته تېره غونې وایي. غونې به گونې یعنی 'لکه'
وي. تر وړمې هم وئیلې شي. ترک: د تېر گونې او مخ: می.
سپونږمې: سپین سپین مخ. داسې ښکارې چې اولنې تورې هم
سپونږمې. وه چې یو خو ئې مطلب مبالغه یعنی ډېر زیات سپین
راځې بله دا چې د ژبې ارتقائې سفر کښې وړومبې جز پرېوتلو او وړمې.
پاتې شو. سپون او سپین اوس هم مختلفې قبیلې دغسې وایي لکه
داوړ. د پښتو وژ د انگرېزي د white سره داسې یو کېږي:-

سفېد = سپېته

ف = پ

د = ت

کله چې سپین په معنی د وژ شو نو وژتا = وائت

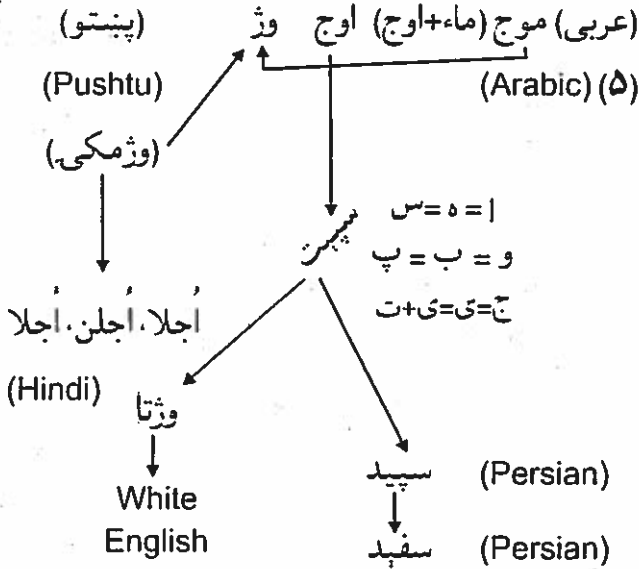
j=s white = wajta

سپین ته سپېته وایي چې فارسي کښې سفېد دی. هېردي
نه شي چې لکه په سفېد باندې زور، زېر دې دغسې په سپېته هم دې.
زرتشت ئې سپین تومان یا سپېتما باله. داسې سرې چې جوهر ئې
سپین سپېڅلی وه.

کوډ سفېد = سفېد سنگ = سفنج = سپین غر

سپین کانی:

سپین غر ته سپېته گوناگري يا سپين گونی غر وئیلی شوي دې-

چې کمال لري زوال ورسره تل وي
اوزمکی کله پوره کله نیمگري

(خوشحال)

د کابل نه هند لاهور ته د ورغلو باچایانو نومونو کښې د سپده
دم او سپده هورا راځي. دائي لقبونه دي. زما تر پامه سپده دم داسې
راځي لکه نوېد سحر او سپده هورا داسې راځي لکه د بنادی زېرې. ما
سپده په سپین گنېلې دی هر کله چې نورو دغه ټکی په اسپه گنېلې
دي. او د موج شننه داسې ده: ماء او اوج

يعني رڼې سپينې اوبه خو اصطلاحا د اوبو سپينې چينې

چونکې دغه سپینې چپې پزاوچتې هم وې نو ځکه موج کښې د اوج
یعني عروج رېښه لارېه. هندوستانې ژبو کښې اوج- اجلا، اجلن په
نزدې معنی د سپین راځې. اجالا: اجیالا دا توریو کښې اجلا د پښتو
ژبې وژدی ښکاره شوه چې دا تکې لرغونې پښتون اصل لري. څه
ترې هند ته لاړل او اجلا وغېره شو او څه حصه ترې عربستان ته لارېه
اوج ترې جوړ شو.

وژمکه کښې دویم توري خالص هندي آریاوسره لارل او د مخ
نه ئې مکھ او مکھرا جوړ کړل. دولت خان اجیالا هغه پی. مخې زلمی
وۀ چې شهنشاہ هندوستان اسلام شاه سوري پرې عاشق وۀ. د اسلام
شاه سوري په حقله د خوشحال خټک دا شعر د ډېر غور وړ دی.

بياله پسه سليم شاه وۀ د دۀ زويه

چې له پلاره نه هم زيات د دۀ هېبت وۀ

یعني د اسلام شاه هېبت د شېرشاه نه زيات وۀ. اسلام شاه ته

سليم شاه او اسليم شاه هم وايي چې پښتانه د غسې وئيل کوي.

(والله اعلم)

***

وقود:

وَقُودُ النَّارِ:

د سوزېدو مواد چې عربي ئې وقود بولې هغې ته کولېغه

وايي (زړه پانگه دوست شينواری) کوده يا قوده د غنمو يا شوتل دومره

برخې ته وايي چې یو لاس کښې راځي۔

ق = ښ، خ، ث

وقود = وښوت = واښه، خاشي پاشي، چڅې پڅې، تېلې مېلې،

توتنکې۔ خاشي پاشي، د اور بلولو، تازه کولو لره پرې واره واره اوچ شوي ډکې تېلې وراچول۔ معنی ئې شوه خشاک، انگرېزي کښې ورته WEED وئيلې شي۔ مونږ د برق، قندېل، قبيله، قعر، تخرق، بقعه،

ثاقب تورې هم په دغه اصول شنلې دې۔

وقود ← واښه ← Weed

(عربي) (پښتو) (انگرېزي)

***

وقت = وخت

***

وطن:

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ (توبه ۲۵)

وطن ته تون هم وايي

ښې دې تر منښكو د وطن خاورې

تو دې اوبه دې د وطن واورې

(خوشحال)

وطن د زمکې يو جغرافيايي، ټولنيز، نسلي، ژبه ايز، معاشي،

تاريخي وحدت وي۔ قام د وطن وي۔ وطن د قام وي۔ ديو قام ټاټوبې د

هغوي وطن بللی شي. د اوسني اروپا نه علاوه مزکه باندې سم وېش هم دغه بنياد لري. یو بنياد هم چې د مزکې کومه برخه کښې پېدا شي هلته د مور وپلار، وروڼو خوښو، ترونو، ماماگانو، سره یوځای ترشل کلن عمر ورسې نو دغه علاقه د هغه وطن شي که نه وې نو بیا نه.

وطن ښه دی که غمخور وې ښه یاران دې لور په لور وې
خو چې شته که هونبره نور وې، لا غریب یم په وطن کښې
(خوشحال)

وطن د غم ښادی، د ټولني سره تړلې دي.
ما دشل کلن عمر حد وليکلو ټولنه دغه مېعاد کښې خصوصاً وروستې دور کښې تصرف کولی شي. د وطن سره مېنه د جبلې اړخ نه علاوه ډېر کلک شعورې بنياد هم لري چې ترې انکار د یوسم بنياد سره نه ښايي.

دا وطن لاسرترپايه کفرستان دی
يامې ځای کړې غاړې غرونه يا غزاوې
وطن د خپل او پردې نه علاوه د مزکې يوې ټوټې ته هم وايي
چرته چې گني قامونه بېل يا سره وسپري.
اقبال ليکي.

سرود برسر منبر که ملت از وطن است
چه بي خبر ز مقام محمد عربي ست
د اقبال خپل خيال دی ز مونږ خپل خيال دی. د ډېن خبره ده نو

زۀ پرې څۀ بحث نه کوم. خلق سیاسي ضرورت او نظریاتي ضرورت هم جائز گڼي. هر کله چې مونږ مطلق قدرونه د اهمیت وړ گڼو.

په اسلامي تاریخ کښې مونږ ته گڼي او بېل وطنونه په نظر راځي د معاویه وطن د حکومت لاندې اهل شام بېل او د شېرعلي صېب اهل عراق بېل وو. بیا د سپین او عباسیه وطنونه بېل وو. د مصر بغداد، سپین وطنونه بېل وو او عملاً خو د عباسیانو آخري وخت کښې ټولو ولایتونو د وطن درجه لرله.

آخري وخت کښې د ترکان عثمانیه، ایران، هندوستانی مغل او تیموري ملکونه بېل بېل وو. خپل ذاتي فکر لرم چې قام د ژبې، نسل، گڼه مزکه، سره گڼه سود زیان سره وجود لري او د قام مزکه د قام وطن وي. که د خلکو د ژوند نظریه هم یوه وي نو لاینبه، گڼه یوه دېن سره گڼ ملکونه په قامي بنسټ څۀ بد نه لري. دا خرابه خبره نه ده چې د مسلمان قومونو دې گڼ وطنونه وي خو د گڼو قامونو یو وطن چې په استحصال ولاړ وي هېڅ جواز نه لري. استحصال که د دېن په نوم کېږي نو بد ترېنه غندنه غواړي.

وږمه:

ترېقبه قیاس دی چې وږمه هم وژمه ده لکه وړاندې تېر شو. دلته مه په ځای د مخ دې او وږ لکه وژیا اوج دی. دا توري محاوره شوی دی او اهل زبان پکښې تصرف کړی دی.

وږم = وگم = وجم

= بزم

= د خوشحالی غونډه

وږ = بوز = پوزه کښې د وږمه رعایات دي.

معنی د خوښ بوټي یا بنکلی محسنو سېدونکې بوټي لري.

کله د خراب بوټي د پارډ هم راځي قیاس دی چې وږمه هم

وږمه ده (مه = مخ)

سپینږمه: د پوزې سوری هم لکه د سپین مخ شننه لري.

***

زمزم:

ډاټکې د زمکې یا زمکې رینه لري او ورسره د نوژني، سپېژني

زمکې مطلب هم لري.

زم زم = زیم زیم

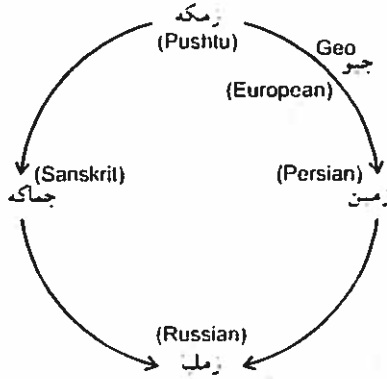
یا

زیم = جائ نم، لوند ځای، = ځای پم

***

زمکه:

زم + مخه

زم په معنی د سبب، نو، نم، نمې راځي، زم په معنی دتللو هم راځي، Geo هم مزکه ده. زمين توري دغه رينه لري يعني زم + اپن - Zemstvo د کروندگرو غونډه وه. لکه اوورېن، لونگېن، غمگېن وغېره.

Landtag: Zemlia: Russain

German

روس کې زمکې ته زمليه وائي. سنسکرت کې يې جماکه

بولي.

***

ژمې = زمهرېر:

د زمهرېر وروستی برخه حذف شوه او ژمې پاتې شو يعني زم

نه زمې او بيا ژمې شو. فارسي کې زمستان شو. اوستا کې Zim

شو. قرآن پاک وايي:

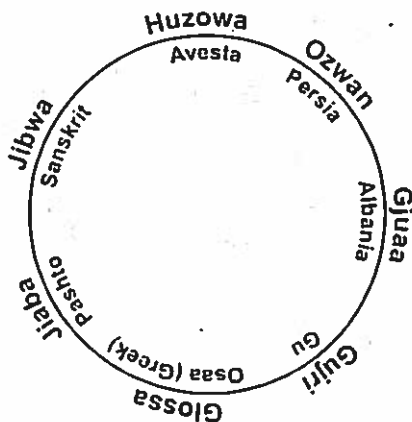
﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا﴾

د موج، فوج، وژمکه، زمکه، ژمې ټول ټکي دا بنائې چې پښتون قام دخپلې پښتو ژبې سره په اوسنۍ پښتونخوا کښې د ډېر لرغون نه موجود و. دا وطن زمونږ پخوانې اصلې ټاټوبې دى. دلته د شمس ټکې داسې مطلب کښې راځي لکه پښتو کښې وئيلې شي چې نمر کښې مۀ گرځه. غالبه دغه ده.

که چرې واقعي ترې نمر مراد وې نو هم ممکنه ده خو بيا د زمهرېر مطلب به په جمله کښې سره تړلى نه، بېل وې.

***

زبان:

- = ژبه (پښتو)
- = ازوان (پهلوي)
- = هزوا (اوستا)
- = جیوا (سنسکرت)

JIBWA

بهاشاد سنسکرت د JIBWA نه وتې دې - ال ترې حذف شوه او "بوا" پاتې شوه. دغه بوواشه او بهاشا شوه بها = به = بوا (غالباً بوا - به د "وا" وئيلو نه وتې دې -

بهاشا = ژبه بهاشا اوسني بهارت وبنگال کښې د ژبې په
معنی اړت بېرت خپور وور استعمال لري.

د لاطیني DINJWA = LINGUA چې دېن ترې حذف شي نو JWA
پاتې شي JWA په اسانه ژبه شوه. یعنی جود = جبه = ژبه بهاشا یا
بادشلمگي یو د وره ژبه چې د پښتونخوا د قطبې غرونو تر مېنځه یو د پېر د
ورد توتبه کښې نن هم وئیلی شي (چترال نه بره) د کالام خواوشا کښې
درنگ ساعت لره په شتو شته دا ټکي هم د باشا د برنې تحلیل سره
ژبې ته نزدې دي. پښتو کښې "بې ژبانه" هم راځي چې "ژ" ساکته
لري.

پښتو کې ژبې ته Jeba وائي. ژواکه انگرېزي کې لیکو نو

Gue راځي. د نړۍ هر د ژبه دغه Gue رېښه لري.

(i)	Pushto	→	Jwa	→	ژبه	→	Gue
(ii)	Pehlavi	→	ازوان	→	Uzwa	→	Gue
(iii)	سنسکرت	→	Jibwa	→	بوا = ب ج = ژ		
(iv)	اوستا	→	Uzwa	→			Gue
(v)	هندي		Bhhasha: "sha" is accessory: bha = gua				
(vi)	لاطيني	→	Lingua	→			Gue
(vii)	انگرېزي	→	Tongue	→			Gue
(viii)	انگرېزي	→	Language	→			Gue
(ix)	فارسي	→	Zuban	→			Gue (Z=G)
(x)	باشلمگي	→	Bhashalgai	→			Gue
(xi)	يونان		Glossa	→	glo: throat		

→ Ossa = oza → Awaz (Voice)

γλωσσα Oja = gue

- (xii) گوجري → Gue + jri
 (xiii) آئرش → Tongue → Ge = gue
 (xiv) البانيه → gjuha → gue
 (xv) گاتک → Tongo → gue

***

وَرَاءَ:

(۱) ﴿مِنْ وَّرَاءَ جُدْرٍ﴾ (حشر: ۱۴)

(۲) ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَّرَاءَ كُمْ﴾ (الحديد: ۱۲)

په معنی د هورې: ورې، ورته بېرته، ویرې، اورې، وریا، وریا-
 مبراء توری د ماوری نه جوړ دی۔

نۀ په باغ وي نۀ په راغ نۀ په بل لورې
 د خوشحال خاطر چې یار هورې هورې وي

(خوشحال)

دلاندې معنی هم غور غواړي۔

(۱) اورې: هورې: وریا په معنی د هلته، لري۔

(۲) اورې: گډورې

(۳) اورې: په معنی Gingiva

(۴) اورا: په معنی د وریخ، باران، وړېدنه، وړېدل

Wriz = Rid = Rida

(۵) اورا: په معنی د جنج

(۶) اورا: په معنی د اور اورکی

دا لاندې ټکي هم فکر غواړي-

- (i) Ora: Oral Cavity: Oral canal خله
- (ii) Ore: چپو
- (iii) Oar: درنگ: mine
- (iv) Oracal: کتاب، ژبني وېنا: کتاب
- (v) Ora Serrata سترگو کې یو ځایي

*****

زذت - زذنا - زیاده:

۱: ﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (القرآن)

۲: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾ (القرآن)

د پښتو تورې زیات ډېر عام دی-

مونږ په اوستا کې د تورې وېنو - بېنا دا د زردشت د بلخ نه

او د وېدونو د سندر په لار د پښتونخوا څخه تللي دي - عربي ته تلل

ئې د کابل، زابل، ارد آل ابراهیم سره شوې دي

کابل = بل کلې

زابل = بل ځایي

بابل = بل باب

پښتون د زمکې په مخ جغرافیه کې یو ډېر مهم ځای لرلو او

د بنياد مو د هر اړخيز خوزون اثرز مونږ نه بغير نه شو کېدی۔

***

زېغ:

۱: فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ

۲: اَزَاغٌ قُلُوبُهُمْ (۲۸ سپاره)

۳: مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ (توبه ۱۸۷)

ذېغ شک ته وايي (بخاري)

زېغ = زېگ، هغه چې نېغ، مهېن، اوار نه وي

سينې ډکې شوې همه له مکره زېغه

مهر، مېنه، محبت له زړونو لار شو

(خوشحال)

هېڅ مذکور ورسره نه بويه نه بنه دي

په نادان دي د دانش خبرې زوږ

(خوشحال)

وېنسته ئې د سر څږه، د تن هم څږه گرلنه بدرنگې۔

(خوشحال)

***

زوت:

دا د پښتو ټپکې دي زوتول يا زوتول عربي۔ کښې دا ټپکې د

جو د = تجويد دي ج = ز او د = ت علم تجويد ځانلره د يوې ځانگې

حېث نيولي دي۔

زبور:

د قرآن تورې دى. دا په پېغمبر داوود علیه السلام نازل شوى
 كتاب وه. په زبور كښې بنې اسرائيل ډېرې ګوتې وهلې دې، لكه چې
 ئې تورات كښې وهلې دې. د كتاب اصلي نسخه وركه ده. د
 عيسايانو غټ كتاب كښې ئې څه اړولې برخې راوړې دې چې په
 Psalms of David بللى شي.

۱: ﴿وَإِنَّا لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾ (الشعرا: ۱۹۶)

۲: ﴿وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (بنی اسرائیل: ۵۵)

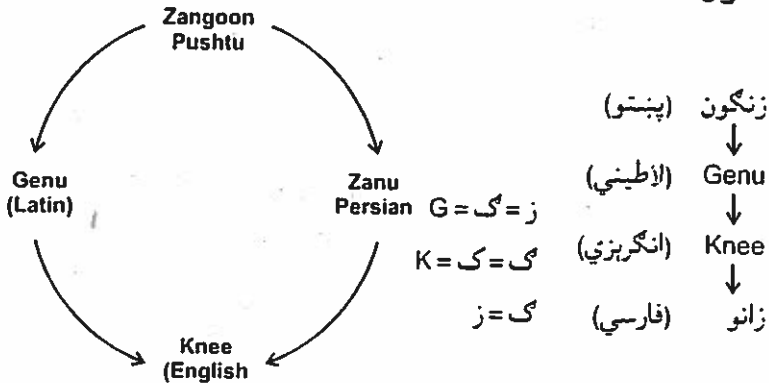
۳: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ﴾ (انبیاء: ۷)

زب وړد پښتو تګې ژب وړ = ژبه وړ نه ماخوډ دى او دا سوچه

پښتو تګې دې.

***

زنګون:

***

﴿حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾

چې ئې ته په گډه وخورې حبطه شي
دمجلس سره چې خور شي خوان هغه

(خوشحال)

حبطه ته په پښتو کښې ابته وايي. د حبطه نه ابته جوړېدل د غربي قانون مطابق ده. پښتو چرې هم غټه بالادسته ژبه نه ده پاتې شوې چې اثر ئې په اسانه په ډېره بالادسته ژبه پرېوزې. د عربي په مونږ بالادستې ډېره زياته وه خو د پښتنو په زرگونو کلونو بې سوادې او دهغوې ټولنې د بلې ژبې ټکو ته په اسانه ځای نه شو ورکولې. نېغ په نېغه نتېجه دا وځې چې دا تورې د لرغونې پښتو ځنې دغه ژبو سره تللې دي لکه څنگه چې دانگرېزي سره تللې دي.

***

زړه Zrh :

انگرېزي کې زړه ته Heart وائي. مونږ چې h په س بدل کړو نو دا به په sirt ارمني بدل شي. مونږ چې S په Z واړوو لکه جمع واحد کې Z = S نو sirt ، zirt او بيا دغه zirt = zrh شو. دغسې zirde = بلوچي Zareta = او ستا، Zar = کړدی. "زاره" ځيگرينې ته وائي لاطيني ئې Hepar دي چې په دې ډول بدلون مومي.

Hepar → Separ → Zepar → Zigar

"جي" د هندوستان دا احترام اولغت ټکي دی چې د سنسکرت نه وړپاتې دی سنسکرت کې جو معنی د بادار لري. د

ملاکنډ رانيزې هره خبره کې جو وائي دغه چې د Zigar اور Zrh رېښه ده. Zi او Zr، J=Z، ځيگر او زړه. Cardium يوناني کې زړه ته وائي S=C نو کارډيئم = سارټيم، کله چې Z=S شي نو Zartium = Sartium لکه بره دارمني ژبې زړه شو.

په لاطيني کې Cor زړه ته وائي C = S او Z = S نو "کور = زور" يعنې "زړه" ترې جوړ شو. "زرتشت" هم اصل کې "زړه تش = کامل زړه" دی.

***

زيارت

Zigurats د سوميريانو ۴۰۰۰ ق م زيارتونه دي.

*****

حافيه:

حافې: د پښتو بنايې: خاپ - خاپې

(النزعت: ۱۰)

﴿فِي الْحَافِرَةِ﴾

ژامه:

ژامنه، پمومره: Gnatha

د ژبې ژمنې سپره زمونږ وړاندې ژامه توری راځي. انگرېزي کې ورته "Jaw" وايي، هندوستاني کې "جبرا" بولي. "وازه خله" هم واژه وي. واژول، واژول کې مصدر دی. "ژا" ځانلره خصوصي

ریښه ده. یو خو توري کښل به بد نه وي.

ژامه، ژامنه، ژمنه، ژاؤره، ژاجوره، ژوره (Leech)، ژاغ (غږ)،
ژوره (Depth)، واژه، روژه، ژاوله، ژاله، ژاپه، ژپا، ژؤل، ژبی. کېدنه، ژبی،
ژرنده، ورسره که مونږ "اپه" لرونکي توري راوړو نو بې ځایه به نه وي.
داړه، ژاپه، چاپه، خاپه، باپه، داړه (Imbush)، زاپه، لاپه، ناپه. دا ټول
توري په څه نه څه ډول خلی سره تړون لري.

۱- ژوره (Leech) چې خلته ئې د وینو ډکه وي.

۲- ژور کوهی، ژور دنډ، د پښتونخوا ډېر کلي ژور ریښه لري.

۳- روژه: د خلی تړل

۴- واژه: دري کښې غږ ته وايي.

۵- Gnatha کښې د "ژ" ریښه ژامې ته گوته نیسي.

۶- ژواو Chew نزدې غږونه دي.

طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ:

﴿لَتَرَ كَيْبَنَ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ (الشقاق: ۱۹)

- درجه په درجه، ټپک نه ټپک، د یو حال نه بل حال کښې توپ

د پښتو ژبې ډېر خپور وور ټکې دی. توپ، توپ، غونډی، په توپونو
تلل، توپونه وهل.

- دروغژن تر توپه ورشي

د کابل کاندې مذکور

(خوشحال)

د دنیا گڼو ژبو کښې توپ د ځای معنی لري. توپ، توپ،

ټوپک، ټوپکي: ټاپه، ټپه۔

Topography, Utopia, Ectopia, Top, Topology

که چرې مونږ د ټوپ لرونکې ټکې راغونډ کړو نو د شپیتو نه زیاتېږي۔

Ectopic beats, Ectopia lentis, Ectopic pupils, Ectopic gestation (Oxford)۔

Suptopis: نیم بنار نیم کلی د دې نه پته لگې چې د ټوپي کلی د اباسین په غاړه نیم بنار دی۔ د جوارو توقه هم توبنه: کچه وږي یا غیر موزون وږي ته هم توکه یا توبنه وايي۔ توکه کؤل یا توبنه کؤل هم دغسې معنی ورکوي چې وږي څارو ته توکه کړې او د توکه کؤلو آله ئې ”ټوکا“ بللی شي۔ دلته مونږ طب = تو اوق = ک کړو خو که ق = بنر = Ksh نو دغه هم یو مطلب ورکوي۔ ټوکا کؤل یو فعل دی او ټوکا اسم دی۔ نن سبا دغه کار په لویو مشینونو کېږي۔

***

طوبی:

شاهد طوبی معنی د خوښې ځای لري۔ ښکلې ځای۔

ع: حریم سدره بود جا درخت طوبی را

(جامې)

طوبی، طوی د یو ځای یا سیمې نوم دی چرته چې موسې

عَلَيْهِ السَّلَام بېرته راتللو کښې د اور راوړلو د پاره پېښ شوې وو (د

شعبت نه بېرته راتللو کښې) قرآن پاک راوړې دې:

﴿إِنَّكَ بِالنُّوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ (النزعت: ۱۶)

هم دغه ځای ته تیه وئیلې شي. د بنو اسرائیل تیه هغه ځنگل دی چرته چې هغوی د موسی علیه السلام قیادت کښې بېرته د مصر نه څلورېست کلونه لږو پاگر ځېدل. دغلته به هغوی ته من و سلوې راتلل. تیه چې مونږ پښتو کښې گورو نو "دیه" ترې جوړېږي او دا د "دېهه" یا "کلی" مطلب ورکوي. دېهه بهادر یا بهادر کلی پېښور سره نزدې مشهور کلی دی چې د ستر شاعر عبدالرحمن بابا زېږون ځای یادېږي. "نوتیه" یا "نودیهه" پېښور صدر سره یوه علاقه ده. نوې کلی هم د پېښور هوایي اډې سره خوا کښې یو لوی کلی دی او تر ډېره وخته ورته "نودیهه" وئیلی کېدل. د نوې کلی نوم باندې پښتونخوا کښې بې شمېره کلی دي. تبه د بنې اسرائیل هغه ځنگل دی چې د علي هجوېرې د کشف المحجوب مطابق دغلته د ټولې نړې د اولیاء الله خصوصې غونډې کېږي او دوی د دنیا د هر گوت نه په هواد خپل کرامت په زور د سترگې رپ کښې ځې راځي او ځان سره بل تن هم بوتللی شي او غونډو مذاکرو کښې برخه اخلي.

احمد شاه بابا د توبې یا طوبې غرونو کښې آخرې عمر کښې

گوشه نشین شوی و. د کېرود "دې پتهانز" مطابق هغوی ته Basal

Cell Carcinoma یعنی په مخ د ناسور ننکی راختلې و.

- سرگشته د ضلالت تیه کې گرځي
چې د بنسټه ئې د سخرانو یا د زوم دي

(خوشحال)

***

یون:

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ (الحديد ۱۶)

- د مېرړيو غونډې يون دی ودانوته
چې وه ماوته عالم کره تله راتله

(خوشحال)

- زه ئې درست له هره حاله نه خبر کړم
چې د هند په لار مې يون شه بنه چې شه

(خوشحال)

ع: تر يانه ئې د ختن هوسې خجلې

(خوشحال)

اوستا کښې ورته يانه وايي، تگ رادار ورته هم وايي-

***

پيم

Old English	Gothic	Latin	Greek	Sanskrit	Pushtu	Persian
eom	im	sum	eimi	Asmi	im	Am

AM ې، اېم:

پښتو کښې زۀ یم وایي او زۀ اېم هم راځي د اتوري د انگرېزي د AM سره بېخي يوشان دی. عربي کښې د قرآن پاک ژبه کښې چې کومه 'ې' راځي لکه 'لې، عبدي، ارضي، جنتي دغه ي د پښتو "ما" او "یم" سره نژدې رسته لري ووم د پارسي او عربي هم دې وهم ظلمون د "ته" عربي ټکو کښې "تا" ډېر واضح راځي.

لکه انت، انتم، انما، قلت، قلتما

په دې ټکو کښې "تا" د پښتو رېښه ده. دغسې = Joo =

You تو = ته هم دې. جغ = یوک (Yoke) لکه پروشلم = جبرالسلام

= دارالسلام. هو او هو د هغه، هغه او اېغ سره نژدې تړون لري. یو بل

ټکي To دی لکه Peshawar to mardan دغه پښتو کښې "ته"

راځي پېښور نه مردان ته = ته = To. هندوستانې ئې تک وایي

گز = Yard = Jard:

گ = ج او ې = ج لکه پروشلم = جبروسلم، جغ = یوک دلته

RD = ز = یمه = جمشېد

برغ = جرگه

***

یرغ = جرغ = جرگه:

ې په ج بدله شوه او غ په گ بدل شو. پروشلم = جبروسلم لکه

(جغ = Yoke او یوگا، جوگې) د ېرغ معنی مصلحت، مشوره ده هم دغه جرگه ده. یرغمال ورسره تړلی دی.

- په ېرغ، په مصلحت، په پېرېن نه ده
آسمانې بلا پرېوزې ناگهانه

(خوشحال)

د ج اوې یو تربله بدلون مونږ په وړاندې وروستو پانېو کښې
ښه پوره خپړلی دی لوستونکې ئې د خپل ضرورت د پارډ راغونډولې
شي.

- په یرغ په مصلحت نه ده ځانې ده
د خوشحال چې سربکار شوله اشعاره

(خوشحال خان خټک)

د ایران یو بادشاه جم یا جمشېد یادېرې دغه جم ته اوستا کې
"یمه" وائی. اهور مزدا چې وو هغه یمه ته حکم ورکړو چې "واره"
جوړه کړه. دغه د بلخ آتش کده وه. پښتو اولسي. کيسو کې د یو باچا
جُمُجمه منظوم بیان شوی دی غالباً دغه جمشېد یادوي.
جُمُجمه زمانامه وه
په هر لوري علامه وه

***

Go : جا : ځه (Old English)

جانا. اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ

دلته کښې د جا معنی د "راشي" ده چې تللو راتللو سره
مناسبت لري.

***

خه: پښتو
Go: انگرېزي - "گو" او "خه" کښې غ = G
جا: هندي ژبې د بنگالی سره
کوتابې جابون = (چرته خي)
عربي: ﴿اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾

"کله چې راشي گټه د خدای" یعنی جاء د راشي معنی لري.
راشه، درشه، ورشه، په هر حال د تللو سره تړلې دي

خ = ج = G = J

ج = گ

***

کال = سال:

Calendar = کلن ډر: یو کلن، لس کلن

***

Gauge

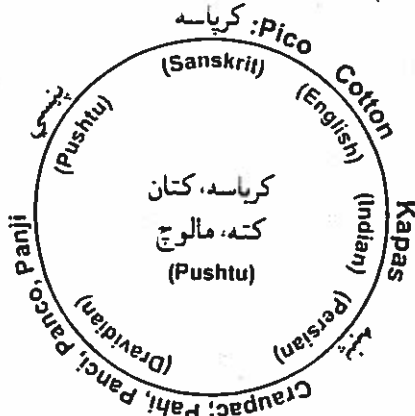
جاج (پښتو) Judge (انگرېزي) معنی ئې ده منصف، اندازه
(French) Gauger (gague)

***

کتان = Cotton

= کتن = کته (پښتو)

کتان فارسي او عربي ده. کاتین انگرېزي ده. سنسکرت کې ورته Tula وائي دغه ته مونږ ټولائي وايو. کتن او کته پښتو دې. کته د جامو د پاره هم راځي او کته په څاروو هم اچوي.

دغه وروستی انځور لیک ډېرې خبرې څرگندوي.

د کريسه کلمه پښتو کې د نورو ژبو نه زیاته ژوره ده.

T. Burrow د کريسه توری هم دره وړ پور گڼي. هغه پنسي هم دره وړ

گڼي.

چې نري نري پنسي غرم د شعر

په بيض باندي ئې ږدم اتې اتې

(خوشحال خټک)

کريسه او پنسي د پښتو ډېر بنيادي ټکي دي. پورل ئې څه ډېر

گران دي.

کبر:

۱: کَبْرُ مَا هُمْ بِبَالِغِيْهِ

۲: کَبْرٌ مَّقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ

پښتو کښې کبرژن راځي. کبر = گبرو، غټ کافر، تور کافر (یا) شان لرونکې ځوان. د باجوړ يو غبر پښتون قبيله چې د علي حيدر گبرې مشري، کښې بابر سره جنگېدلې وو گبرې نومېږي. خوشحال خان خټک "بچې د گبر" غوندي اصطلاحات راوړې دي. ک او گ د ليک تر حده بدلېدې شي.

مابه مړکاندي بچې د گبر

(خوشحال)

***

کښي = سترگي:

وکسه: وگوره کسل ئې فعل دی = کتل، کسه = گوره رب

اَكْسِنِيْ مِنْ نُورِكَ.

***

کښا:

جامو ته وايي چې خلق ئې اغوندي، سکښتي = سکستي =

کستي، شايد کښا د کسوره = کڅوره يا کسورينه لري. رد تصغير

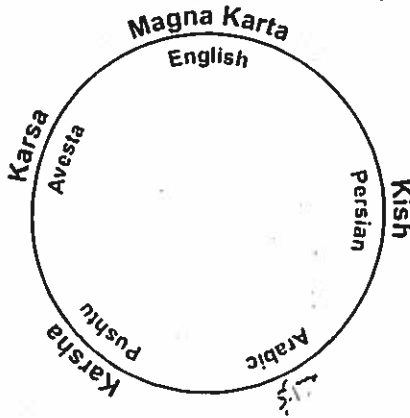
د پاره ده دس = څ بدلون داسې دی لکه وژ چې وچ کښې بدل شو.

کرنه: کراسه:

Karsa اوستا- کش: پارسي- Magna Carta کنيې Karta

هم دغه رينه لري- کش پارسي، کرنه پنتو، کنن نخبه، خاپ،
کراسه عربي، کرسه اوستا-

کنن يا کش يو خصوصي غږ ته وايي- تورکنن کنيې د
کهشترې په باب مخکنې ليکلې شوې دي- کنن په خط چرخي
راکښلو ته هم وايي- د غني خان مشهوره مصرعه "کنن کنن د
پرتوگ" هم دغه معنی لري- کنن کنن، کنن کرپ، شړپ، خرپ، درز،
شغ، پرک، پرک وغېره غرونو لره راځي-

***

کرت:

(الملک: ۲)

۱: ﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ﴾

بيا سترگي وگرځوي څو واره

۲: ﴿لَوْ أَنَا لِي كَرَّةٌ﴾ (الزمر: ۵۸)

که ماته بیا یو وار راگری شي

۳: ﴿فَلَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ﴾ (الشعرا: ۱۰۲)

۴: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾ (بني اسرائيل: ۵)

یوه ځله هم نه خطا خطا کړت کړت

“واړو مشرانو اشرف خان، بهرام، سعادت“ (خوشحال) - په کرات

مرات محاوره ده - مرات هم عرب کښې راځي -

۱: ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الانعام: ۹۳)

﴿ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ (النور: ۵۸)

کرات مرات هم پښتو ده -

***

کچ Caseus (Latin):

Ch=K Cheese دک C او Ch بدلون هم جوتوي -

***

ښکته:

Cata = لکه Catabolism چې خه خلق ئې Ketabolism

ليکي - د Cavus (لاطيني) معنی کوتې Cavity راځي - $K = C$ د

مړدکو د پاره جوړ کوډ ته هم کوتې وائي - د چاپېريال نه ښکته وي -

کته جامو ته هم وائي - اولسي وېنا کې د ښکته ښ و غورزېږي - کته

په څاروي د اسباب د پاسه اچوي. پيارمه رابښکلو سره ئې کلکه کړي.

د زني په سر کوټې ته پارسيوان چاه زرخ وائي.

زرخ = Chin = z ch = z. که چرې چاه داسې وليکولکه

Chah او ch = k راولو نو چاه = کوټې ډېرو ژبو کې ه = ټليکلی

کيږي. لکه تورات = توراټ يا توره.

سنسکرت کې ورته هم Cevata وائي. مونږ ئې کينبوتی

هم گڼلی شو.

گرام:

گرام یوتکې دی. د پښتو د ډېرو کلیو نومو کښې راځي لکه

(۱) نوگرام (۲) بټه گرام (۳) جولاگرام (۴) کانې گرام (۵) کابل گرام (۶)

شنگرام (۷) باگرام (۸) اوډې گرام (۹) سونې گرام (بونېر) (۱۰) تېلې

گرام (سوات) (۱۱) بټه گرام هزاره او چارسده کښې:

ع: دکانگړې په تس کښې لارې بټه گرامه

دوې کښې باگرام د پېښور د یو زور نوم په جېټ او اوسني

افغانستان کښې یوه لویه پوځي هوائی ډگر په جېټ جوت دي.

د هند ډېرې سيمې او ښارونه دغه رېښه لري. مونږ ته وئيلې

شي چې دا د هندوانو د سنسکرت يا څه بل مشرقې تورې دی او

پښتونخوا کښې ئې باقيات الصالحات دي. داسې نه ده د عريستان

نوم گټلې قبيله بنوجر هم يادېږي يعنې جر هم لرونکې يا د کلې

خاوندان. گرام د ټول يا تللو يوه اندازه يا د کچ مېچ په اټکل بنياد دی

لکه کلوگرام وغېره.

گرام:

استوګن ځای، کلی، سیمه یا پاک مقدس ښار ته وایي. د پېښور دغه نوم دغه فضیلت ته ګوته نېسي چې چرې دې ښار لرلو.
 بغ + ګرام = لوی کلی، خدایې کلی. لوی ښار د ټول يعني دروند ښار. بغ د انگلېسي Big او د عربي. بغ سره نژدې والې لري. د ترکو بېګ هم دغه اصل لري.

لکه چې عشر یو د پېمانه ده چې په ډېکاګرام، ډېسي ګرام، ډېسي میټر کېښې راځي دغسې ډېسي لیټر، ډېکا لیټر هم راځي. دا توري ټول یوناني او لاطیني دي. دغه ډېسي د "دس" یا "لس" نه وټې دي. لس ګون، شل ګون، سل ګون، غبرګون، څو ګونه دا ښايي چې چې د دې ټولو سرچینه پښتو ده. اوستا کېښې دسه او پهلوی کېښې Deca بللی شي. د Tri, dia, mono توري په سائنس خصوصاً کېمستري کېښې ډېر زیات راځي. د لس بنیاد د لاسونو د ګوتو شمېر دی.

پښتو کېښې د ډېرو کلیو نومونو سره وام یا ووم راځي چې هغه د دې کتاب بل مخ کېښې راغلي دي. Gramma یوناني کېښې خط یا نخښې ته وانی. ګرامه دروند او عزتمن ته هم وانی.

***

ګرنډ = Grind = چورې کول، مېده کول

= ژرنده

دلته د "ژا" رېښه مهمه ده لکه ژامه، ژاورد

Grinder کښي د فعال نڅښه ده لکه پښتو کښي

سترگور، زړه ور، کچر، اڅه ور، لکيور، شربور.

”ژا“ رېښه پکښي د ژامي ده او ”رنده“ معنی د لرونکي: ژامه

لرونکي، لکه چرنده، کرنده، څرنده، پرنده، لرونکي یا لرنده.

”که ژرنده دې د پلار ده خو په وار ده.“

***

(Greek) LUNA سپونر می

LUNA = دوانه = دیوانه = لېوانی = لېوانی

LUNATIC چې سپونر می. ته گوزي

Luna درنا اورون سره نژدې رسته لري.

Light → لیت ← دیت ← ډیوه → دیا

(Lantern) لالین لېزت لېکت اورلکیت

Lunar Calendar Laser لغت

د نوستلو په حواله درنا نوستل په لونه هم وائي.

***

﴿لَنْ تَخْرُقَ الْأَرْضَ﴾ (بني اسرائيل)

نڅه سي څيرلې مزکه

تخرق = تخرگ = ترخ

تخرق = تخرين = خرين = رين = رېښه

خرقه هم دغه اصل لري

- خرقه خېرې د زاهد شوه
رنگ ئې نه وېنم د نواری

(خوشحال)

تخرگ هغه برخه د کمپس وې چې هلته لستونې د لمن نه بلکې د سینې نه بېلېږي. تخرگ (Armpit) د بدن هغه برخه ده چرته چې لاسونه داسې بنکارې لکه دنور بدن نه بېل شوې یا خېرلې وې. د رېښه مصدر رېښل دې. تخرگ ته انگرېزي کښې Axilla وایي Axis محور ته وایي. (دملا د تېر (شامزې) دوېم هډوکي ته Axis وایي). Axilla هغه کوتې ته وایي چې د Axis سره پېښ وې Axilla کښې د تخرگ نخښې لېدل گران نه دې. لکه د لاس او خټې تر مېنځ Axilla وې. د غسې د پښې او خټې تر مېنځه غائ ته Groin وایي چې INGUINE ورته هم وایي INGUINE ته پښتو کښې امغانې وایي (یا مغانې).

په تخرق کښې چې مونږ د تخرگ او نورو ټکو سره مخامخ شو نو مونږ ته د ک او د بن غږ له ماخذ vocal card او sound system خېر نه او د پښتون = پختون یا پشتون) پورې رارسېدل جوت خرگند شي. بناغلي ظفر کاکاخېل د پښتون، انگرېزي PUKSHTOON بنودلې ده هغوي سمه وایي. ولې که داسې وشي چې مونږ پښتون = PUQTOON اولیکو نوډېره به صفا شي. بیا به ق = kh او بن = sh راشي.

تخرگ تورې کلیات خوشحال کښې راځي. تلفظ ئې تخرگ

کٻڙي چٻي مونڙ ورته ترخ وايو۔ ڊپر امکان سره اور پجنل توري ”ترخ“
دي۔ تراخ مانا د درز چا ودلري۔

***

لب:

لبه = Lip = Labia

Labium داسي ښڪاري چٻي خلو کڻي وپه ب بدل
شي۔ يعني بنه + لب = خلو، خلب = خلو: Cheilo (يوناني) کڻي
KH = SH = CH، ”خ = CH“

لَعْبَاوُ وَلَهْوُ:

لهو لعب: لوبي۔

عمر پيه لهو لعب تپڙي

مونڙ ڊ هوس يو هوس زمونڙه

(خوشحال خٽک)

۱: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ﴾ (عنکبوت: ۶۴)

***

لښه:

Flame → Flamma → Lamma → لښه
(English) (Latin) (italian) (pukhtu)
↓
لمع (عربي)

Lupus = Lobo = Lupu (فارسي)

(Latin) (Spanish) (Italian) (Pushtu)

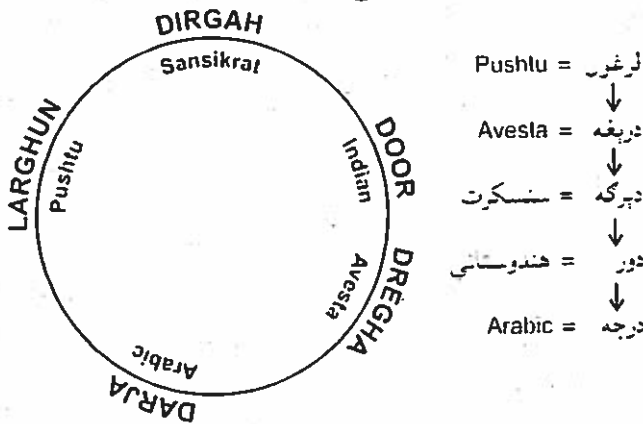
لِي، لَنَا، لَكُمْ، لَكُمْ، لَهُ، لَهُمْ، لَهَا، يه دي کڻي چي کوم ل

راڅپ هغه د پښتو دل پشان دی، لکه مونږ له (لنا) (تاله) (لک)، تاسو له (لکم)، هغه له (له)، هغوی له (لهم)، هغوی له (لهم) دغسې په انت، انتم، انتما، کښې "ته" د پښتو ژبې دی یا کنت، کنتم. کنتما هم پښتو رېښه لري. په لې کښې ې د پښتو دیم رېښه لري.

***

لارغه:

لارغه = لرغون = نرغون درېغه اوستا دېرگه سنسکرت، دېر په معنی دوخت، څنډ، دېرگه = درجه لار = لرد دېرې هورت ه فاصلې معنی لري. ليارې هم وايي. کله چې ل په د بدل شي نو لري اولر په "دور" بدل شي، دور هندوستانی ده.

ع: لکه عمر لارغه راښي زر درومي

(خوشحال خان خټک)

خلق او بنیاد د ی زه لېونی یم

نه اوسنی یم لا نرغونی یم

(خوشحال خان خټک)

لارغون د مستقبل او ماضي دواړو د ډېرې مودې د پاره راځي

***

لباس:

۱: ﴿وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (فاطر: ۳۳)

(اوباس د دوی به په هغې کښې رېښم وي.)

۲: ﴿لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ (النمل: ۱۱۲)

(جامه د ولوړې او وېرې)

۳: ﴿لِبُيُوتِكُمْ لِيُحَصِّنْكُمْ﴾ (الانبیاء: ۸۷)

ژباړنه: جامې تاسو لره چې تاسو پرې وساتې.

د اصل جامه خپل اصل نه لباس دی

په زربافتو کښې یا دم وي یا مریونه

(خوشحال)

د لباس مطلب نمرې، کالي، جامه، کټي ده. د بنیاد مو اولنی

جامه د ونو پاتې، پټ او د څاروو څرمن وه. پښتو ژبه کښې لوڅ یو

ټکی دی چې د برېښد یا لغر معنی ورکوي. لباس دوه جزونه لري یو لب

او بل اڅه. یعنی د اڅه سره ليو شوې یو څېز. مونږ "با" په "و" او ترې

وړاندې غږ د زېر پځای "یا" کړونو "لېواڅه" ترې جوړ شو دا د ژبو د

گرېم قانون Gramm,s law مطابق دې- اڅه بدن ، تنه تن ته وايي-

(دوست شینواری زړه پنگه ۷)

د دې ټکې نه یواځه یعنی یواځې وتې دی بېلځې ته بې اڅې
 وایي- دا لاندې اقتباس ما د ستر محقق دوست شینواری د زړه پانگه نه
 راخستی دی- "یوازې، یواځې، بېلځې، دغه د پښتو یوه کلمه ده چې
 کله د صفت په توگه استعمالېږي (لکه زلمې یواځې دې) او کله د قېد
 په توگه راځي (لکه زلمې ډوډۍ یواځې خورې)- د دغې کلمې په
 لېک دود (یوازې، یواځې) کښې او هم دارنگه د الفاظو په اصالت
 کښې زیاتې گډوډې لېدل کېږي- پښتو قاموسونو یوازې او یواځې
 اخستې خو بېلځې ئې نه دې ثبت کړې- د غزني په زیاتو سیمو
 شلگرو، قره باغ، مقر او هم دارنگه د کتوازو د سیمو پښتانه (بېلځې)
 وایي چې کله کله د (و) غږ ورسره هم زیاتوې لکه (داکار ما بېلځې
 وکړو، زه د بېلځې کار کوم)-

دغه وئېز او د لیک دود او د هغو د استعمال د ساحې پراختیا
 څېړونکي خاص پام ځان ته اړوې اوله څه غور سره وروستو دې
 نتېجې ته رسېږي چې دغه کلمه له دوو توکو جوړه ده-

الف :- په یوازې، یواځې کښې لومړی توکی (یو) دی چې په پښتو
 کښې د شمېر وړو مې رقم دی-

ب :- په بېازې کښې لومړی توکی (بې) دی چې د نفې ادات دی او د
 کلمې دویم یعنی مغېره حالت غوښتنه کوي (لکه بېهونه، بې

سده... کښې دلته د کلمې دویم توکی د خاص پام لرنې وړ دی چې هغه اصلاً (اخه) دی چې معنی ئې د تنه، تن، بدن) ده. پښتو قاموسونو اخه د ورانه د هډوکي په معنی اخستې ده. ماته دانه ده معلومه چې دغه کلمه به د پښتو د پراخه سیمو په کومو برخو کښې په دغه معنی مروجه وې خو فکر کوم چې که دا واقعیت ولري نو په هغه صورت کښې به د کل په نامه د جزا مجازې تسمیه وې.

په دې باب د قاموس لټونکیو لټون هم کافي نۀ دی. په وردگو کښې (اخه = د 'خ' په زور کښې د اوږدوالي دیوې اندازې نوم دی چې په عربی. کښې ورته ذرع وایي او دلاس له څنګلې څخه د ګوتو تر څو ګو پورې رسېږي خو کله کله ئې د هډپه معنی هم استعمالوي. مثلاً وایي چې (زلمې ښې اخې لري، زلمې اخور سرې دې) یعنی ښۀ هډونه لري او هډ وړدې په دغه معنی پښتو قاموسونو نۀ دې اخستې. زما په نظر د (اخه) لومړۍ معنی (تنه، تن، بدن) ده او دخپلې دعوا په برخه کښې د استشهاد له پاره د لوستونکیو توجه د ملاً ارزاني په اشعارو کښې د (اخه) کلمې ته وړاړوم.

هلته د اندامونو یعنی سر، لاس، پښو په مقابل کښې د (اخه) راوړل د تقابل معنی لري یعنی هغه ځایونه چې له دغو جوار حویا اندامونو څخه پرته دي. البته په پښتو کښې (خ، څ) د غږونو د یوله بله بدلون له پاره مثالو ډېر دي لکه د تلل څخه څې، څې. (په یوازې، یواځې کښې) د دغه کلمې معنی په بڅبن سره داسې ده (په یوه تن،

تنها، پرته له بل تن څخه) چې په تنهاکښې هم د تن توکی لېدل کېږي. هم دارنگ د (بېلځې) شننه هم داسې ده (بې له کومه تنه، پرته له بل بدنه، منفرداً).

که په پورتنې اساس د دغې کلمې اېتو مولوژپک اساس په نظر کېښي ونېسو نو که څه هم د (ز) او د ځ د غبرونو تر مېنځه کوم ټاکلی حد نشته خو د یوازې په نسبت ټي د (یواځې) لېک دود څه مرجع ښکاري. البته بېلځې څه تاویل ته اړتیا لري. د ملا ارزاني شعرونه داسې دي.

لاس، پښې اڅه څه وايي
 په حد حدبې حده ستاڼې
 لکه بند وي، ووپه پوره
 کاغذې تشه هوایي

***

ستاصفت به بنده څه کا
 دابه بند صفت په څه کا
 چې دابند د مور په نس کېښي
 سر، لاس، پښې اڅه کا

(د سرمحقق دوست شينواري اقتباس دلته ختم شو) زه دا څه

په بره تائېد کېښي خو ټکې راوړم.

(۱) جوته: جثه = ج + اڅه = جسم

- (۲) غوڅه: چې اڅه تې منتشر شي. غاوشي.
- (۳) پڅه: چې پرېکډل نه کوي
- (۴) لوڅه: لڅه: برېښده: "سترگې لوڅې کړد" يعنې سترگې وغړود. ښکاره کړد.
- (۵) کوڅه: کاوڅه، کوسا کاوڅه ته انگرېزي کښې Gender bender وايي (Oxford) خوڅه هم ورته وايي. چې نه نروي نه ښڅه. خونسا مشکل بې بلې. مردم خونسا هم ورته وايي.
- (۶) نڅا: زڅه: گډا. رقص چې اڅه پکښې حرکتونه کوي.
- (۷) کونڅي: کونڅه (د بدن د شاتنې. برخې په سبب)
- (۸) غرڅه: غرڅنې (چې بدن يې غرکښې وې)
- (۹) ښڅه: ښڅه (ښه اڅه لرونکې: ښکلې بدن)
- (۱۰) پرڅچه: پرڅڅه (په معنی دتوتې توتې).
پرڅ + اڅه = پرڅ + اچه).
- (۱۱) بېلوڅه: په معنی دخالص يابې لباسه چې څه تیتال نه لري.
- (۱۲) پېراهن: پېرسن: پېراخن که د پارسي. هندي دغسې شي نو داڅه رېښه لري. د صوابې پېپنائې به يې پنهانې وې. يې + پنائې چې ترېښو اوږد کمېس وې.
- (۱۳) پېنڅه: پېن + اڅه: د بدن هغه برخه چې پښې بللې شي: ښکته بدن. پائېن اڅه.
- (۱۴) لمڅې: لم او اڅه

هغه اسباب چې په څاروې، غوټې، سنډیا، خر تې اچوې او داسې چې بدن د لم (لکۍ) سره تړلی وي. خلق ورته اسباب وايي. ممکنه ده د "اڅه باب" سره تړون ولري.

(۱۵) دېوټ: د ووس: هغه بنيادم چې خپل بدن ئې په داواپنې وي. خپل بدن ورکوي، کونډه ورکوي، دغسې دې کښې د "یواڅه" رېښه څرگنده ده چې اڅه ورکوي دېو یا دوو په معنی دورکولو راځي.

(۱۶) یواڅرې: دا ټکي د مردان په سیمه عام وئیلی شي. تجزیه یې داسې ده "یواڅه" معنی ئې یواځې، په یوتن، واحد هسټې چې نور خپلوان، شریک کار نه لري. زه یواڅرې یم، څه وکړم. نیمڅه: نیم + اڅه هم دغسې ده.

(۱۸) ملوټ: مل + اڅه: په یو څه کښې بوخت، شامل.

(۱۹) یونک: Eunuch = یونچ = یون + اڅه: چې بدن ئې یو شان وي. د هلك جینی توپیر نه لری. د یوناني او پښتو څه تړون هم ښائي. Eu دغه معنی لري لکه Euglena, Euglyna, Eukaryote

(۲۰) کوڅه: کو په معنی دښکلې او اڅه = بدن. کوڅه هغه ځای چې چرته ښکلې تن موجود وي.

قد قمبصه: کوتاه ئې کرو کمبس د هغه، څېرې ئې کرو کمبس د هغه. قد هم دکتې کرې، څېرې مطلب لري. کم اڅه د

کچنی تنه معنی لري -

(۲۱) لباس : لب + اڅه = لوی اڅه چې ټول بدن پټوي، لوی اختر.

لوی شلمان

(۲۲) قمبص : کمبص = کم + اڅه چې نیم پورته بدن پټوي، کم

اختر، کم شلمان.

د بره ټول لیک نه جوته شوه چې کمبص اولباس د واره بنیادي
 لحاظ سره د لرغوني پښتو توري دې چې لرغوني عربستان تللي دي
 او د پوره ممکنه ده چې د سومېریانو په خوزون کښې د هغوي په ذریعه
 دا توري عربو ته تللي وي خو اصل پښتو د خان سره وړاندې
 پښتونخوا کښې خوندي کړي وو. د سومیر اکادي خوزون هسې زما
 اټکل دی. خبره وړاندې هم تلی شي.

داسر لوخي چې په نوم روشن فکران دي

دا دهېچا زامن نه دي تش په خان دي

(سلېمان لائق)

ع: د لانبود پاره لوڅه شو بلاشوه

(سلېمان لائق)

***

لیک نخښي:

د پښتو سره د نور وژبو د لیک نخښي هم نزدې خپلوي لري -

غري یو شانوالی او د لیک رابنکلی یو شانوالی د واره د پور جوت دي -

ا، ز مونږ د "الف" یا "ا" نخښه ده. فینیشیانو د "الف" نخښه د عربو نه واخستله. عربیانو به د غوتي سر داسې جوړولو "A" شاید په دې خیال چې مزکه د غوتي په سر ولاړه ده. عربو دغه ته د الف غږ ورکړو او داسې ئې کړو "ا". لاطیني دغه نخښه د عربو نه واخسته او "ا" الفائي کړه. انگرېزانو ترې A جوړه کړه او اې ئې ورته اووې.

"ا" فینیشیانو د مصر نه په پور دا نخښه کورته ورکړه او بیت ئې ورته اووې عربیانو دغه اړولې کړه "ا" او "با" ئې ورته اووې. بیا چې کوم غږ په "با" شروع کېدونو دغه نخښه به ئې سر کېښې وه. لاطیني کې دغه نخښه اړولې شوه او "ب" بیتا شو. فېرنګیانو هم اړولې کړه "B" ئې کړه. هندي او بنگالي کې د "ب" نخښه "ब" ده. پښتو کې هم "با" د کور پشان ده. د انگرېزي P او بنگله "پ" د یو بل اړولي شکلونه دي. هندي او بنگالي کې "प" یعنی په "ط" ئې بره نخښه جوړه کړه.

"ج" دا د الفابیت دریمه نخښه جیم په لاطیني کې "گاما" ویلی شي او نخښه ئې "γ" د "ج" وران شکل دی. هندي او بنگالي دغه نخښې نه نقطه لر کړه او "ज" ئې کړه.

د: دا نخښه "z" ډي هم اړولې شوه. سنسکرت کې "z" شوه مونږ د "ک" نخښه اخلو. هندي او بنگالي کې دا داسې "क" شوه. تاسو ورته خیال وکړئ "क = ک" بیخي تحریف دی.

په شمېر نخښو کې "ا" د یو نخښه لکه د گوتي ده. غږي یو

شانوالی ئی یو، یک، Uni، اک دی۔

Two = 2 “۲” دوه پښې لري۔ وېنای دوه، دو، ثاني = ث = th = دانې

Three = 3 “۳” درې، تهرې، ثلث۔ ث = th یو شان

Four = 4 “۴” څلور، چار، چهار، فور نزدې دي۔ “۵” 5 پینځ = Five = ف

Five = 5 “۵” شپږ، شش Six یو شان

Six = 6 “۶” سږس، شپږ، شش Six یو شان

Seven = 7 “۷” سپټا، سبع 7، ۷ یو شان دي۔ “۸” اته او Eight یو

Eight = 8 “۸” اته منز لونه

Nine = 9 “۹” نهه، نه، نو، نائن یو شان دي۔ “۱۰” لس، دس، دیسی، ډیکا،

Ten = 10 “۱۰” دسه یو شان دي عشر په دې کتاب کې پوره بیان شوی دی۔ د رگ وید

دېرش نسخې لاس ته راغلي دي چې په شارددا او دیوانگري لیکدود

کې دي۔ پینځه پکې پوره گڼلی شي چې زړه شاردده کښې دي۔

***

مذهبي کتابونه

(۱) القرآن: هغه څه چې ډېروئیلی شي، ډېر قرأت ئې کېږي۔

(۲) بائبل: بېب + ایل = وې د الله

ب = و، بېب، وېو = وېنا

(۳) انجيل: انج + ایل = اینج = خبره: خبرې د الله، کلام د الله

(۴) زبور: ژب + وړ = خوږه ژبه

(۵) تورات: شریعت، قانون، توره

(۶) ریژویدا: ریژ = پوخ (Authentic)

ویدا = وې + دا = دا پخه وېنا

This statement: the authentic

(۷) اوستا: اووې + ستا = yours : words

(۸) ژند: پی + ژند = پیژندل Cognition : معرفت

ژند = ژند ← Gnosia

G = ش /

جاننا → شناخت

سند. پسندل هم دغسې دي. ش = ج

سرمحقق دوست شینواری لیکي چې "پیژندل" کبې "ژند"

مختاری دی. د ژند منونکی زندیق پښتو کبې ډېر غت ښکندخل

کبلی شي

متلې:

متلې تلاوت کونکې ته وایي.

- هر آیت چې به راتللو پاس له عرشه

لا په عرش به ئې علی وۀ متلې

پښتو ژبې کبې دغه ته نزدې معنی متل ورکوي. متلونه

پښتو کبې ډېر زیات دي. دا ټکی مونږ ته دخپلې ژبې سوچه ټکی

ښکاري نو دعربی د تلاوت سره ئې یوشان والې ډېر ارزښت لري. متل

Quotation یا ضرب الامثال وې.

وحې متلو او غېر متلو هم متلې سره تړون لري. "تلوته"

پښتو کښې تلول فعل څخه تلو د امر رايې. معنی ئې ده څه شی د بڼه نه ښکته شیندلو کښې راغونډول. د "تل" توری مونږ وړاندې څپړلی دی.

***

محمد زئي ، مومن زئي :

موسی خېل ، محمد خېل او دغسې بې شمېره نور ډېر یوسفزني ، داوود زني ، سلېمان خېل ، ابراهيم زني وغېره دا د پښتون څو نوم گټلې قبيلې دي. دامفروضه به د خلله خالي نه وي چې زمونږ قبائيلي نومونه ټول يانيم د اسلام نه پس اېښودى شوې دي. هرکله چې زمونږ اولسي نومونو کښې تردې دمه سوچه پښتونومونه ډېرزيات دي او ځنې نومونه په ښکاره غېر عربي دي.

ماهوږه سورې هم دغسې يو نوم دی (معاويه). اتمان خېل ، اتمان زئي او د اباسين په غاړه اتمان هم دغسې نومونه دي. اتمان Otoman هم سره ورته دي. پښتو کښې اتمان او عثمان دواړه تورې شته البته د ث غږ لکه س وړکوي.

زمونږ په ژبني ، اولسي ، غربي علمونو پوره يقين دی چې داتېکې او نومونه پښتو ژبه کښې دلرغون نه موجود وو. د عربي سره ورته والي ئې څرگندوي چې دا زمونږ د هېوادنه عربستان ته تللي دي. د عالم انسانيت په موجوده اوسني حالت کښې چې مونږ د څه لږ ډېر د لېلونو وړاندې کولو جوگه شونو دا هم ډېر زيات دي. هېڅوک دي

ورته سپک نه گوري.

اېپ، اېپ خان، ايوب خان، اېپې اودغسې نور ممکن غږونه د يو توري "اېوب" شکلونه دي. فقېر اېپې هر څوک پېژني. دامام ابو حنيفه دپلارنوم ثابت اود هغه دپلارنوم زوتي زوي دتاوس (طاوس) په مستند حوالو راځي. په ډاکښې زوتي د ضابطه خان = زابته خان = زبته خان = زرته خان = زوتي ډېر ښکاره دي. زوتي د ضابطه خان وران شکل دی وړاندې مونږ تورياس ډېر څېړلی دی.

افتالي، هياتله، اياتلي، ايتليان او ابدالي داسې توري دي چې لرغونې تاريخ زمونږ داسلام نه وړاندې خوندي کړي دي اونن سبا هم هغسې دي. دغسې د اېرېدي، شيتک، پکت او نورې شمېرې توري چې دهند د وېدونو وغېره اوژند اوستا او نورو ذرېعو مونږ ته راکوز شوي دي.

"خېل" په فارسي کښې معنی د ډېر لرې يعني گڼ شمېر او "خېل" په عربي کښې معنی د "اسپو" لري. چرته چې داسپو گڼ شمېر جوړ شو هغه يو خېل شو.

د گڼو بنياد مو سره داسپو موازنه لکه د فوجي يونټونو وشوه. اسونه ساتل اولرل زمونږ د پښتون قام مجبورې هم وه اولسې ژوند ئې داسې وه چې داسونونه بغېرنه تېرېدلو. د "خېل" دغه توري چې ايران ته ورسېدونو هغوي ډېر معنی کښې واخستلو او عربيانو داسپو معنی ترې واخستله.

پرگنه او جوپه هم دغسې رینې لري چې پخپل ځای دې کتاب کښې مونږ څېړلې دې. یوسفزی چې اولس ئې اېسپ زې بولې، هم دغسې یو توری دی. زمونږ ډېرو قبیلوسره چې زې لاقه راځي زیات امکان سره د "زوي" تورې څخه ده. لکه د اېسپ نومې یو سرې اولاد ته اېسپ زوي وویلې شو چې څه موده پس ترې و حذف شو. دغسې اوس زمونږ زمانه کښې زمونږ کلې کښې هم په نامعلومه اولسې طریقې باندې نومونه بدلېږي رابدلېږي او دغه زې او خپل لاقې لري.

خوشحال خان خټک د امام ابو حنیفه صېب باره کښې لیکې:

پلار نېکه ئې د کابل وو

بیا په بلخ کښې مقابل وو

د بايزيد بسطامي نسب نامه داسې ده: . طيفور بن عبيد بن سروشان طيفور مونږ د پښتو عام نوم سېفور اختی شو او سروشان لکه د سروې خو سوچه پښتون نوم دی. بسطامي هم اتش پرست زرتشتي وو او د امام صېب مشران هم د بلخ زرتشتي وو. د خوشحال شعر بنائي چې بلخ کښې د اسلامي عسکروسره ئې جنگ کړی و.

دواړه د خپل وخت قامي مشرانو کښې وو او غالباً ابداليان وو. د باجوړ گبري اولس هم پقبنا زرتشتي عقېده باندې وو چا باندې چې مغليه بابر بي حده ظلم کړی و (تړک بابري)

ع: مابه مړکاندې بچې د گبر

(خوشحال)

نن سبا پښتو کښې گير توری بېخي د کافر معنی نښدی
 داسې ښکاري چې د اخون سالاک پوما قبيله هم دغسې زرتشتي
 پښتانه وو. د اسلام راوړلو نه وروستو دغه خلق پښتو کښې جذب
 شو. که ژبه ئې يوه نه وه نو جذب به گران وه. سواتي سلطانان هم
 پښتانه وو.

کالام = کلي + وام (وام په معنی د کلي وزیرستان کښې
 ډېرزيات دي) وزیرستان کښې سپين وام، زېروم، وچ وام، احمدوم،
 کړيوم، سدوام، اشوام، کرکښوم، کنوام کلي دي.

بشام = بش + وام

کېدام = کېدوم = کېد + وام

ماله جبه = مل ووم

پښتونخواه کې اتمانخېل، اتمان، اتمانزئی، چارسده، اتمانزئی
 وزیر په دې ډول اهم دی چې مونږ ته دا څرگندوي لکه پښتو ژبه کې
 ارتقائي لحاظ سره د ت د نه زیاته لرغونې ده. هر کله چې "ت" د
 غړي رویه نور تکي لکه س هم لري. په بنيادي توگه "ت" د پښتو
 خپله نخښه نه ده. اتمانزئی د فخر افغان باچا خان کلی دی. اتمان د
 اباسين په غاړه یوسفزي دي. اتمانخېل خانلره خو یوسفزي سره
 ملگري يوه درنه قبيله ده چې خوشحال ئې دارنگ برنگ په حواله
 ډېره ستاینه کوي. د ت د لرغونتوب نه زموږ مقصد د پښتو ژبې او
 اروپائي ژبو تر منځ تړون په نخښه کول دي.

مات:

عربی کښې مرگ ته وايي

۱: اَفَانِ مَاتٍ اَوْ قَتِلَ.....

۲: وَمَنْ مَاتَ.....

۳: فِي يَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ.....

۴: مِنْ مَاتَ لَهُ وَلَدٌ فَاحْتَسَبْ.....

پښتو کښې مات ماتېدلو، توتې کېدلو ته وايي چې نېغ پاتې نه شي. "خان علي بن مکان وې چې اول ځل بېرې ماته شوه بېخوډه سره ولاړوم." "بياپه جلی. هم مات شه" "حق تعالی کافران مات کړل"

د پښتو نومونو کښې اورک زنی د URUK رېښه لري. په دغه نوم سومیریا کښې یو لوی کلی وو "دلازاک = دل + زاک = دل + ساک = دساکانوډله = پوځ، لښکر". اورمې هم د UR رېښه لري. ابدالي نوم د هیاتله وړان شکل دی. سپرین د ساوان شکل ښکاري. سربند یو لوی کلی دی چې د بارې په غاړه د خپلو اړیدو په پوله پروت دی او د سپرین سره د یو شان والي چغې وهي. "ژند" د "پېژندل" رېښه ده، د اوستا شرحه ده.

ژند پاژند ← پېژندل ← Gnosia ← شناخت ← جاننا

د اوستا شننه داسې ده. اوستا = اوې ستا

words your

د ریژویدا شننه داسې ده. ریژ = پوخ

وې = وېنا

This = دا

Your Sayings = ریژویدا

the authentic

”مومند“ په اوستا کښې ”مهمند“ او پانینی Madhumant

راوړی دی. گنداره نه د پښتون قبیلله وه، نه د بل چا. دا نوم هغه چا باندې ایخښولی شوی دی چې د دارای اعظم گوندی وو. گوند + دارا. هیرو ډوټ چې ئې څنگه بیان کوي، ترې بریښي چې دا د هغه د عام لښکر نه بدل وو. گوند، ډله، مرستیال، او کله نا کله د پوخ په معنی راځي. دا د یوې سیمې نوم وو چې ډېر ځله ئې چارسده پلازمینه وه. ”دلازاک په حادثه په هند تفرقه شو“ - دغه حتمي فېصله ده.

(تاریخ مرصع)

- د بڼو لاشه دې ماته شه په ما کښې

غم مې دادی پس له ما به برې بل مړ کړې

(خوشحال)

- د بڼگښ په توره مات نه یم باور کړه

د گمبت په جنگ مې ماتې آسماني وه

(خوشحال)

مُدت:

مدت = موده (په سوره انفال اوتوبه کښې راغلي دې. الې
مُدْتِهْم) پښتې کښې موده وئیلې شي. دا د عربي د کرائم مطابق بدله
شود. لکه مُدْتَه = هغه موده، میاد، مبعاد.

***

مَل :

مَل : مَلَا هُ ، مَلَا الْاَعْلَى

۱ : ﴿اِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَاِئِهٖ﴾ (المؤمنون: ۴۶)

۲ : ﴿قَالَ لِلْمَلَآِ حَوْلَهٗ﴾ (الشعرا: ۳۴)

۳ : ﴿اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَآِ مِنْ بَنِي اِسْرَائِيْلَ﴾ (البقره: ۲۴۶)

۴ : ﴿قَالَ الْمَلَآِ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا﴾ (الاعراف: ۸۸)

۱ - چې تر تانه وړاندې وروستو ځې مله نه دې

چې په لار د سره سم ځې مله هغه

(خوشحال)

۲ - چې مې مله گڼل په دواړو جهانونو

هم هغه له ما په داجهان وېزارو

(خوشحال)

۳ - عاقبت به ملگري درخسه پرې کړه

چې تر تانه وړاندې وروستو ځې ستاملونه

(خوشحال)

که څوک وايي چې د اتوري نوري هندي ژبې هم لري
 نوجواب ئې دادی چې د دې ځايه پښتنو د ځان سره هندته وړي
 دي. مل پښتو کې وخت، درنگ سات ته وائي. لکه "هلکه ته به څه
 مال راځي" "زده نمازيگر مال د پټو نه کور ته راغله". دا لاندې وختونه
 د حبيبي صېب او دوست شينواري نه ليکمه.

۱: بريځر: سحر، سهار، سار

۲: غرمه: غرمه، داسې درنگ چې گرمي / غرمی ډېره زياته وي. سره
 غرمه، ټکنه غرمه.

۳: برمل: نما سپڼين

۴: لرمل: نمازيگر

۵: ترممل: نماښام

"غرمه" کې د مل يا مال رېښه ليدې شي. مال د څاروو
 گوواري يا څاروو ته هم وائي. "مال شړلو وخت کې دا کار وشو" د
 شاباز گپ هي ته مال راووتلو "هلکه لار شه مال د پټو نه راوله"
 معلومېږي چې د څاروونو د چا د مالدارۍ درک لگېدو لکه
 Gonado د سپين د بړه ليک نه برخېره شوه چې مال وخت ته او څاروو
 او دولت ته وائي. تېر مال، اوس مال، وستر مال د ماضي او حال د پاره
 ډاکټر مجاور، احمد زيار راوړی دی. هغوي مال د Tense معنی کې
 اخلي. مهال = مال مطلب د زمانې لري. تاريخ مرصع کې مهال توری
 لکه مهال ترې بولاق ډېر راځي. لکه مطلب ئې انتظامي سيمه وي.

مسجد:

د پټ بدله بري لکه قصد = کست، بد = پټ = ات = هات
تجوید، جود = زوت، زیاد = زیات، صده = ست، جلاد = جلالت،
مزگت = مسگیت: حبیبی صهب، مسجیت = مجیت = ماجیت. د
ماجیت معنی ده د ماجې یا ماگې (مجوسې) ځای.

په انگرېزي ژبه کښې د MAGI په ځای د MAGIC او
Magician ټکي دي. يعنې هغه کسان چې دم درود، جادو مادو سره
نې تړون و، يعنې مذهبي خلک، قوي بقبڼ سره چې انگرېزي دغه
توري د مجوسې دتوري نه اخستي دي. دغسې پښتو سره د نورو ژبو
تړون څرگندېږي.

هرکله چې نن نې تړون د Magi او مجوسیت سره بنسکاره شئ
نو د زرتشت د اوستاپه لار نې رېښه لرغونې پښتو ژبې ته رسې. د
Magi معنی Oxford کښې Persain Priest ليکلې ده نو د magi د
اوسېدو ځای Magit ماجیت شو دغه ماجیت د عربي مسجد ته بدل
شو. قرآن پاک کښې مسجد ټکی ډېر راغلی دی.

۱: ﴿مَسْجِدَ الْحَرَامِ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾

۲: ﴿لَمَسْجِدَ أُتَسَّنِ عَلَى التَّقْوَى﴾

MAJUS → MAGI → MAJEET → MASJID

↓
MOSQUE

د بارې مومند نې اوس هم ماجیت وايي.

تسبې په لاس کښې په نظام پور کښې

ناست په مسجد کښې جمدر ترڅنگه

(خوشحال)

***

موج:

﴿مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ﴾ (القرآن). ماء + اوج، اوبه + سپینې

(اوچتې) د سپینې معنی کښې اوچتې یعنی چپې داخل دي، د اوج

معنی سپین خېژې اوچپې یا اوچتې ئې په معنی کښې دننه شامل

دي. اوج اصل کښې د پښتو وژدی لکه وژمکه کښې.

قرآن پاک کښې راځي ﴿مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ﴾.

- زړه تاخښې دلوی درباب کړم

اوس به په کومو موجونو ما وړې

اوج د سپین په معنی هندي ژبو کښې اجلن وغبرد کښې

راځي، اجلا، اجلن، اجالا، وجیالا کښې دغه د پښتو ژبې وژدی چې د

سپین معنی لري. جلا هم دغه رېښه لري.

وژمکه معنی لري سپین مخې. مکه = مکې یا مکېرا چې د

سنسکرت توری دی گل مکی. هم دغسې شننه ورکوي. په موج

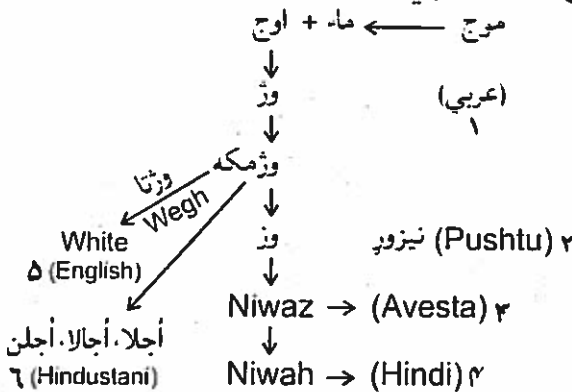
کښې وچ د پښتو ژبې دی. سپونږمې = سپون وژمې. اوس هم ځنې

قبیلې سپین ته سپون وايي او دلته دوه سپینه په مطلب د مبالغې

راځي یا د یو توري ژبې ارتقائي سبب دی.

دولت خان اچيالا د اسلام شاه سوري شهنشاہ هند د وخت يو کردار دی وايي چې د هندوستان په خاوره داسې ښکلې شکل لرونکی ځوان چرې پېدانه وۀ اچيالا ورته ځکه وايي. سپينرېمې هم لکه د سپ-نرېمې شننه ورکوي-

***

"Morgue" د پښتو د ځنو قبيلو په وېنا کېنې مرگ = مورگ
 راځې د غسې په انگرېزي کېنې په معنی د مړده گاه راځې. مېت
 (عربي) کېنې "ې" په "گ"، يا "ج" بدلېږي-

go: گ، Gel: ج

يعني ی = ج

د غسې Morgue = مرژوه = مرجا = مړده گاه

مگگيا يا مگجالکه يروشلم = Jerusalem، په هسپتال

کېنې د پوست مارتېم ځای ته وايي مړده خانه بللې شي. موت = موگ

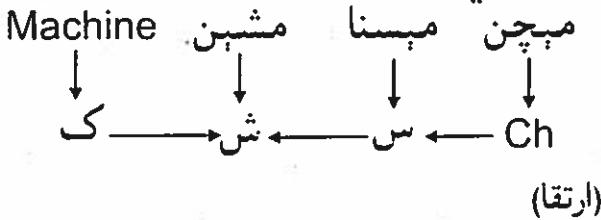
د پښتو توري مرگ morgue ديو بل پوره متبادل دي. وزېرستان کېنې

مرگ ته مورگ وايي. سنسکرت کښې مرگ ته مرکه Marka وايي
 اوستا کښې ورته Mahrka وايي. قرآن پاک کې " وَمَاهُوَ بِمَيِّتٍ
 " إِنَّكَ مَيِّتٌ وَ إِنَّهُ مَيِّتُونَ "

***

مېچن:

داد پنتو توری دی دغه ټکی په انگریزی کې مشین
 Machine شي. په لاطینی کې Machina شي په اطالوي ژبه
 کې Macina شي.

منجنيق:

Magazine (انگریزی), مېغنیخ (پنتو), مچو غنه (پنتو).

***

Mother (English)   Mere (French)   مور (پنتو: More)

Matror ← (Latin) ← Madar (Persian) ← Umma (Arabic)

↓
 Mamta (Hindi)

↓
 Mann (Bihari)

↓
 MARY ← ماریه ← مریم

تاسوپام وکړئ هره ژبه دمور دپاره لرونکې ټکو کښې میم سره
گډ لري دغسې mamma او mammary gland هم دغه رېښه لري۔

***

نب : نَبَا : اَنْبَاءُ (پښتو نوی زړې۔ نوی، نوا) نوی (دعربی ب د پښتو و
نه لارلو) News

﴿ذَالِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ (القرآن)

﴿نَبِيَّ عِبَادِي﴾ (القرآن)

News(English) → Nab(Arabic) → Naway(Pushtu) → Niya(Hindi)

↓
Nehj (Bangla), Now (Persian)

داتېکې د سنسکرت نه وتې دې۔ سنسکرت پخپله پښتونه
هند ته تلو کښې دغه ځان سره یورلو۔

***

نقش : نخښه (ق = خ ، بن)

نښه = نښان = نشان

نواي غېب، بي نوا، بي غره

سجیل:

﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ﴾ (القرآن)

سجیل ته کوتکانی وایي۔ پښتو کې ورته شینگل هم وایي۔
کوتکانی غالباً کوتلې شوې وړوکې او تېره کاني ته وایي۔ شینگل د
کوتکانې نه غټ وې۔ کانی چې توتې توتې شي او په لاروئې د پخولو

دپاره خپور کړې نو شینگل ورته وايي. (کوټکاني د گاکرې نه جوړ وي، گاکره هغه کاني وي چې د خړواو بوپه يو ځای د ټکر او بدونه جوړېږي دا په خوره (سېم) زمکه کښې هم وي او جبو کښې هم وي کاني چې توتې توتې شي هغې ته مونږ پښتو کښې روپه وايو. شینگل د سمندر يا د سين قدرتي کاني غونډې کاني وي او لکه د شگې په اوبو کښې وي فرق دادی چې شگه مېده وي او شینگل لږ غټ وي.

د ابن عباس روايت دی چې داتکې فارسي. نه مغرب شوې دي اومعنی ئې داکوي چې. بَعْضُهُ حَجْرٌ وَبَعْضُهُ طِينٌ (خه ځټه او خه خټه) دا توری هغوي د سنگ او کل نه مرکب گڼي (عربي) سنگ = سنگ (پارسي).

== گل = گل ==

سنگ گل = سنگ گل =

سج + جيل = سجیل. کاني + خټه. گ په ج بدل شو.

دپارسي. نه سنگ کل عربي. کښې سنگ گل شو. بيا سنگل

شو بياگ په س بدل شو او سنجل شو بيان حذف شو او سجهل شو. د وخت بدلېدوسره شد او زور زېر بدل شو.

وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ مِنْ سَجِيلٍ هِيَ سَنَكٌ وَكَل

(صحيح بخاري كتاب التفسير)

جلالدين سيوطي هم سجهل معرب گڼلی دی. شینگل نن

هم پښتو کښې دغه معنی ورکوي او عربي. سره تړون ئې واضحه

دی۔ که څوک گڼې چې شینگل پښتو توری نه دی نو دابه وايو چې دا
تکې مونږ کتابتونونو کښې زده کړې نه دي دامونږ خپلو لارو کوڅو
کښې اورېدلې دي۔ دوهمه خبره داده چې شگه، شگلن، شگلوره،
شگنه تکې ز مونږ د ژبې عام توري دي۔ شگل د شینگل اورېجن دی۔
شگي۔ گل هغه ځلېدونکې پوچې ته وايي چې مونږ به خپلو کوټو ته
ورکو له۔ دغسې کهگل هم۔ که + گل يعني د بوسو ډکه اخلي خټه۔

- اووم دېوال به په کهگل سره پوخ نه کړي

که هر خوباندي هنر کوي استاده

(خوشحال)

- چند کهگل مې نمائي بے بقاديوار را

گرتولنگر کوټ خواهي قلعه کن دمغارا

(خوشحال)

دا هغه شعر دی چې د لنگر کوټ د جورولوپه وخت مهابت خان

صوبه دار کابل ته خوشحال وئيلي وه۔

”غونښې له غښه په شگلین کانې ولگېدې“ (تاریخ مرصع

افضل خان صفحه ۵۸۶)

تاسو وگورئ ”شگلن“ توری افضل خان څنگه راوړې دی او

ورسره د ”شگل“ تلفظ هم مخې ته کړی۔ پښتو کښې یوبل توری

”سنگلاخ“ هم شته۔ سنگ له شگې څخه وتې دی اولاخ لڅه یالاهه

یالایه۔ هغه مهینه خاوره وې چې د سېلابه وروستو پاتې شي۔ د کال

۲۰۱۰ء د جولائي اگست سېلاب ټول اشغراونو بڼار په لڅه ډک پرېښودل. د سڅېل په حقله بله غټه خبره هم شته. لکه "تَرْمِيهِمْ" او "مَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ"

يعني شگه نوستل: د شگې نوستلو سره زمونږ د شکل تائبډ ډېر وزن مومي. ترمې ترمې، ذرې ذرې معنی لري، لکه شگه. ترمې ترمې د پښتو محاوره هم ده.

﴿تَرْمِيهِمْ بِشَرِّ كَالْقَصْرِ﴾ (القرآن) المرسلات

- لکه مست هاتېې زنجېر کړه ترمې ترمې چې په خوب کې ورنېکاره شي هندوستان

(خوشحال)

څوک چې اوس هم داتکې د پښتونه اخستلې شوي نه گڼي نو که مونږ ئې غندنه ونه کړو په لوړ آواز ئې تر دېد خامخاکوو. صحیح بخاري د ابو عبدالله محمد بن اسماعيل البخاري (۱۹۴ هـ - ۲۵۶ هـ) راغونډ کړي د احاديث مبارکه گڼه ده. دغه کتاب ژباړني سره مولانا محمد داوود د راز دهلوي د المکتبه السلفيه. زاهد بشير پرنټرز لاهور په ستمبر ۲۰۰۴ء کې په وړومبي ځل چاپ کړو. د دغه کتاب دويم جلد کې د مختلفو بابونو وېش په کتاب الوصايا، کتاب الجهاد، کتاب الفرض الخمس، کتاب الجزیه ولموادعه..... الخ شوی دی کتاب التفسیر د صفحه ۳۳۹ نه تر صفحه ۱۳۱۶ رسې. زمونږ محوله د سڅېل تفسیر په صفحه ۱۳۰۸ د دغه کتاب راغلي ده

صلصال هم په خټه کښې شکه ته وایي۔

***

سُل sal Cental Centem :

سو = صد

کوم سد چې د دېوال معنی لري، هغه په س لیکلی شي۔

سل تنه = سلطان

سود سلم = سلمه برخه

پښتو کښې بې سده بې هوښه ته وایي یعنی بې فابدي۔

سل = سنبل = Sandral = HUNDRED

د سل غرد سنتیم، سپتم بنیاد دی۔

پښتو په سیتم تیر کې راځي خو لکه چې ښکاري دواړو

تېرونو سره خپلوي لري۔

***

سوال:

”دچانه خه غوښتل“ سوال گڼلی شي۔ تپوس کؤل، پښتنه کؤل

۱: ﴿سَل بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾

(د بني اسرائيل نه تپوس وکړه، سوال پرې وکړه)

۲: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾ (البقره: ۱۸۶)

(اوکله چې تانه پښتنه وکړې بندگان زما په حقله)

۳: ﴿كَمَا سئِلَ﴾ (لکه چې سوال کړې وه)

۴: ﴿لَا يَسْتَلُ عَن ذَنْبِهِ﴾ (الرحمن: ۲۹)

(سوال تپوس به نه کېږي د هغه د گناه)

نه د سوال په هنرپوه یم

نه طالع لرم د پور

(خوشحال)

نن مې وکړل د استاذ نه خوسواله

سرفراز تې په جواب کړم د هر سوال

(خوشحال)

ع: خوله په ولوبه چینگه بڼه ده نه په سوال

(خوشحال)

***

سراج:

چراغ = چراغ

غ = گ = ج

= خر + آگ

= سور آگ

= سورج

خر = بخري

= چره: توتیه: خلهدونکې توتیه

خر = خرک

سراج = سورج

= سُور + اَج = سُور + اَک = سُور اور

- نن به خراغ په کور کښې نه ږدم چې هېڅوک گمان ونه کړه
دانزدې د چم وگرې، چې نن بنه مېلمه زمادی

(خوشحال)

- ساقې هرکله دې وېنم

مه جېنه، مخ سراج

کامل صېب ورته معنی چراغ، شمع لیکلې ده. هرکله چې
دوېمه مصرعه کښې "مه" یا میاشت راغله نو ورپسې سراج یانمر
راوستی شو. دهند سُورج هم دغه اصل لري. سورج بنسې خاندان
دغه پس منظر لري.

سُور Red ته او "اَج" اَک ته وايي

دوست شینواری لیکې چې د عربی. سراج د پښتو د سرغ نه
مغرب شوې دی. (زړه پانگه دوست شینواری)

***

سَرِيعُ:

سراپستی، سرغنه: سرغه او سرغنه د دوست شینواری مطابق
مشرته وايي چې د ټولو سرکښې وې. د پښتو ټکی سوچه دی او عربی.
ته اوړېدلی دی.

۱: ﴿وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

سَوَات:

ځنې خلق ورته نن سبا هم سَوَات Sawat وايي او ليکي. سَوَاد: سَوَاد
ځنې خلق اوس هم د 'ت' په ځای 'د' ليکي او وايي
"س واد" - "سَوَادَالْبَل: اَسُوَد"

اخضر	اکبد	اصغر	احمر	ابيض	اسود
Green	Blue	Yellow	Red	White	Black

سو توپوتا = سو تو په توې = سوات توې د توې ټکې نن سبا هم
دغه د سيند په معنی کېني مختلفې قبيلې استعمالوي. توې او
توئېدل هسې هم دلته موزون ټکې دي. وزېرستان کېني دارا توې، دوه
توې، امان توې مستوي، ټانگې توې او پخپله توچې = توې چې
مشهور دي. جېندي = جېن توې دي.

"سل اوبنان ئې د ساړه تويه راوستل" (تاريخ مرصع).

سوات د پښتونخوا هغه سيمه ده چې د قطبې غرونو مېنځ
کېني پېښه ده ممکنه ده د غرونو د توروالي په سبب ئې نوم سواد
شوې وې چې د بيا په ت بدل شو. که س پکېني سېوا ئې وگڼو نو د
"واد" Valley رېښه لري. هم دغه د انگرېزي وېلي ورسره د يو والي
رېښه لري. څه خلق په س باندي پېښ (س) وايي او سواد ئې بلې.
سواد په معنی د اړخ، طرف لري. لکه سواد عجم، سواد عراق، سوئ
عراق او سوئ عرب هم وئيلې شي.

هیون سانگ په ۲۳ هـ کښې د (ظهور اسلام سره نزدې د حضرت عمر زمانه کښې) په دې سیمه گرځېدلو هغوي د سواستو نوم راوړې دی. سواستو هم دغه سوات توې یعنی دریائ سوات دی. چینی سېلاني فاهیان ورته سوهوتو SUHUTU لیکلې دي. فکر وکړئ سوهوتو هم سوات توې دی. فاهیان د خپلې ژبې مطابق لیکلې دي.

فاهیان په ۳۹ هـ کښې راغلی وه.

یوبل چيني سياح "سوپنگ بن" په ۱۸ هـ کښې دلته راپېښ و. هغه زمونږ په اوسني پښتونخوا باندې د گولاس هفتلې د بادشاهي ذکر کوي. گولا GULAS او دغه گل اس دی. گول اس بقبنا "مهراگل" Mehragulla دی چې د توره بان زوې وه (توره بان نن سبا هم په یوسفزیو دمردان کښې د یولوی تورزن دپاره وئیلې شي) مهراگل او توره بان دواړه د پښتو توري اونیومونه دي او دوي ابدالي قبيلې سره تعلق لرلو. دغه سپين هن White Huns يا Eupthalite یا هیاتله یا ابدالي قبيله ده.

سوپنگ بن په خپله سفرنامه کښې د "اودپانه" زمونږ د مردان "ادپنه" یاده کړې ده. دغه د اودیانه نوم د سکندر یوناني په برغل کښې د دې سیمې دپاره راغلی دی. د هیونگ سانگ نه ۱۲۰ کلونه وړاندې دا سیمه د اپتالي قبيلې په لاس د بودايي نخبونه پاکه شوې وه. بیا ورپسې آباده شوه.

ولې د هیونګ سانګ نه دېرش څلوېښت کلونه وروستو اسلامي لښکرې دلته رارسېدلې وې۔۔ ورسره بودايي نخښې او مذهب د پښتونخوا ته تر تله رخصت شو۔ سالمه پښتونخوا کښې ئې هر ځای پرېمانه نخښې موندلې شي۔ شابازگر هه، تخت بهائي اوسوات کښې دغه نخښې ډېرې زياتې دې د چيني سېلانيانو څخه معلومېږي چې په دې سيمه درې مذهبونه په يو وخت چلېدل۔ بوديان، هندوان او زرتشتي مجوسيان۔ چيني اولس او باچايان په بودايي دېن ډېر مښن وو۔ هغوي ته پښتونخوا د خپل دېن مرکز ښکارېدلو۔ مېنه ئې وه ورسره۔ د چينيانو سېلانيانو نه يو دا اندازه هم لگې چې دلته هغه زمانه کښې هم د مذهبي علمونو پراختيا، مذهبي رواداري، اودامن او ورورولي، فضاوه چې د بهر ملکونو خلق هغه وخت هم دلته سېل له راتلل۔

توره بان او مهرگل زرتشتي مجوسيان وواو ځکه د نورو په ضد وو۔ کله چې مونږ د ”زړه“ ټکي د غېرنه اورونو ”زړه“ به ئې وايي۔ دغسې د ”زړه تش“ نوم په Zarthustra بدل شو۔ د ”زړه تش را“ د يو زوي نوم اورتت نرا Urutatnara دی۔

تت نرا = تته رڼاده د ”زړه تش را“ په کتاب اوستا کښې دوندېداد برخه کښې د ”روه“ وطن ذکر راغلی دی چې د اهور مزداپه حکم ئې جوړ کړې وه۔ اهور مزدا = اور + موژ + ده۔

هېون سانګ په (۶۲۹ء نه تر ۶۳۳ء) کښې زمونږ

پښتونخوا ته راغلی وه او دغه دور فاروقې کښې احنف بن قهس په ۱۸ هـ کښې په خراسان په پرغل لاس پورې کړې وه. حبیبی صېب په جغرافیائی تاريخ افغانستان کښې د مغرب شوې بې شمېره علاقونو مونه ورکړې دې لوستونکې ئې هلته کتلې شي.

کله چې مونږ گڼو چې "اودیانه" سوات دی نومونږ خامخامنو چې پښتانه دغه وخت په دغه سیمو کښې مېشته وو. د پښتو ژبې تورې (لکه د دې کتاب خرگندېرې) په دې سیمه موجود وو او دا دلېل دی چې دا وطن د پښتنو وه. مونږ د هېچرته نه راغلي نه یو. مونږ هم دلته وو.

میانگل اورنگزېب وايي چې د یوسفزیونه وړاندې دلته سواتې پښتانه وسېدل چا چې به تورې جامې اغوستلې نو ځکه ورته سوادیان وئیلې شو. تاریخ مرصع کښې دخوشحال خان خټک په سوات نامه کښې خو ځله "سواد" ثبت شوې دی.

په رگ وید کې د سوات سین په "سویتي" یاد دی. میگا ستینز او تالمی ورته "سواتس" او "سواسترس" وائي. پانینې ورته "سواستو" لیکي او هیون سانگ ورته "سو، پا، فا، سو، تو" وائي.

فاهیسان ورته "سو هو تو" وائي. مهابهارت کې ورته "بھشیمه" وائي. به د اوبو ریښه ده او دا به "اوبه بنه یمه" وي. د بیشام په سبب هم کېدی شي بلکې بیشام هم دغه ژب شننه لري.

مونږ خو ځله د "توې" معنی "سین" وښودله لکه سوات

توی، جیندی، گومتی او د پنجکوره = پینځ خوره بیان مو وکړو. د دیر
د دغه گاؤرې "په غاړه تېمرگره یو وړوکی بناړ دی. تېمرگره مونږ
"توې مل گره" هم وئیلی شو. "توې ملگره" مطلب د مرستیال
سیند (Tributary) لري.

***

Scandel = سکونډل = سکونډ

پوتې پوتې نقشه راکنبل Scan او Scaning
سکنبل =

***

سدره Cidar :

سروه : سبره

سدرة المنتهى (عربي)

***

سین:

اوقیانو = Seen=Seend=Obu-seend= Ocean = داتوری

بناغلي حسین بخش کوثر غوریا خپل ډېر خپرلی دی. مونږ ورسره د
اوقیانوس اضافه وکړه. د غوریا خپل کار د ډېر ارزښت وړ دی. هغه د
پښتو ژبې ډېر لرغونتوب ته واضحه اشاره کوي. لیکې چې پښتنو
په خپل وطن تر ټولو لوی سین یو اباسین لېدلی وه. کله چې د هغوی

یوه ډله د دې ځایه لوېدېز پله لاره نو د اوب سین نه اوسین = اوشن
جوړ شو۔

cean = seend = seen

***

سئي کؤل , Sight , See:

ست : سده : سده مونږ په تفصيل وړاندې څېړلې ده۔

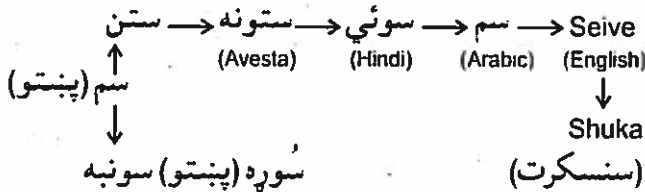
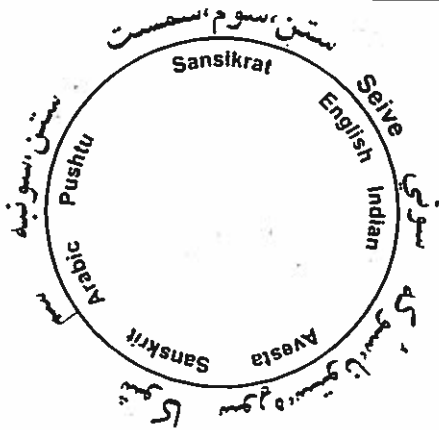
***

سَمَّ الخياط:

خياط ته درې بنو وايي۔

پښتو کښې دگنډه دستنې سُورې ته سُوم يا سُم وايي۔ څوک
ورته دستن سترگه وايي۔ دغه سُورې کښې تار ورتهر کړې اوبيا پرې
گنډون کېږي۔

اوستا کښې ورته سُورې وايي۔ سوره هم په دغه مانا کښې
ژوندی تېکی دی۔ سُوره اکثر کڼج ته وايي چې بل اړخ ئې بند وي او
طوالت لري۔ سُورې اوسوراخ هم پښتو کښې شته۔ که دواړه اړخونه
ئې سپړدي وي نو هم سوره نومي۔

سُونب = سُونبه هم سُووم لري. سُونبه د ستين نه لږه ډېره غټه وي او د غوندي ستين ورته هم وايي. سُونبه باندې د تماکو، گورې او نور غټ غوندي گنډلې کېږي. سمسته = سمسه = سَمْت = خُمخ په معنی د غار هم د سَم رېښه لري. اوستا کېښي ستين ته stuna وايي. سُووم د اس يا بل ځناور نعل ته وايي. يعني د کپي. هغه برخه چې نعل ورته لگېدې شي. يعني د دغه څارو د پښو د نوک برخه. نوک تېره ته وايي.

نوې مياشت به دې په مخ گورې وگرې
که په مخ باندې دې جوړ سُووم د سمند کړم

(خوشحال)

قرآن پاک راوړې دې۔

﴿حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ (الاعراف: ٣٠)

(تر دې چې ننوځې اوښ په سُورې د ستن کښې)

مطلب ئې دادی چې د ستنې په سُوم د اوښ ورتېر بدل ناممکنه دې نودغسې د کافرانو بخښنه ناممکنه ده۔ هوبهو دغسې لفظونه په زور کتاب د عيسا يانو کښې راغلي دي۔ وايي چې داتورې د دره وړ Dravidian نه پور شوې دې۔ ډېر په ځای متل دی ”غلبېل کوزې ته وايي، تا کښې څو سُوري دي“۔ مطلب مې دادی چې ”Seive“ هم د ”سم“ سره خپلوي څرگندوي۔

سَبْتُ:

سبته = سپسته = سفته = هفته = د خالي ورځ

اښه = اووه (ا + پ = او، ته = ه = د چوتی۔ ورځ

= هغه ورځ چې دکارنه خالي وي

دخالي ورځ هم هغه ده چې قرآن پاک کښې پنه سبت ياده

ده۔ روبي بار۔۔ Sunday د اېتوار ورځ د اېت يا نمرده۔ د سپونږمې۔

ورځ Monday سومبار، د گل ورځ چې د شپې نه به ئې د سُما د گل لو

کولو۔ Tuesday منگل بار۔ نهې۔

Wednesday بده بار۔ د شورو ورځ۔ د کوزډنو، ودونو ورځ۔

Thursday۔ د زيارت ورځ۔ Friday جمعه۔ د جرگې

ورځ۔ Saturday۔ هفته۔ د خالي يا سبت ورځ۔ د سبت داتکې بې شمېره

څېړونکیو څېړلی دی. سپتاسیندو، د اوو دریا بونو وطن چې آریاؤ هندوستان کړو. لکه د ژبو د اړېدلو دستور دی، سیند نه هند جوړ شو.

۱: ﴿فَخَلَوْ سَيِّلَهُمْ﴾

(نوخالی کړئ لار د دوی)

۲: ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَّ﴾

(دایوه ډله وه چې بې مثله تېره شوه، خالی شوه)

”خَلَوْتُ“ او ”خَلَا“ هم د بېل، گېښې، ځانلره، گوت یعني

د خالی ځای په مناسبت معنی لري.

کښېښې په خلوت کښې سوډنې څه دی راته وایه

ولې پخپل ځان دا دومره ارت جهان تنگ کړې

(خوشحال)

مونږ دخالی په مناسبت خاویة هم اخلو

وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا

صحيح بخاري كتاب التفسير كني د ”خاوي“ معنی ده

”خالی“ چرته چې ملگرې نه وې. د پښتو ”خالی“ او د عربي ”خل“

یوه معنی لري. که شجره لیکونکی د سبت او خالی تاویل کوي نو

عربي خو نېغ په نېغه ”خالی“ توري لري. خالی ته یقین هم وایي.

ستوری:

۱: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى﴾

۲: ﴿وَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾

۳ : ﴿وَابِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾

د نجم ارتقا شاید داسې وې STAR → Aster → Astrology (انگلش)

↑
ستوری (پنتو)

↓
Astronauts

↙ ↘
اوستا star ستاره (پارسي)

تاره (هندي)

magiam په معنی دمجوسیان

magiam مېجیم

magam مېجم (په لنډیز)

mag (لنډیز)

مع جمع مغان:

عربی کښې ډېرو تکو سره داسې کېږي نَجْمٌ، نَزْلٌ، نَعْبُدُ،
نَلْقَى، نُوَلِّي دَغْسِي دَمَغ او مَغْم نه نَمَجَم جوړ شو. دَغْسِي عَجْم او
نجم جوړ شو. ښکاره ده چې د زرتشت په حواله ستوری او نجم دواړه
سوچه پنتو ټکې دي. دغه دباچاخان په وینا د پنتون ورومبی
پېغمبر سادېږي. مولانا ابوالکلام آزاد د سورة كهف تفسیر کښې
زرتشت پېغمبر گڼي او ورسره علیه السلام او حضرت لیکي. دا خبرې
زمونږ د درېځ کلکوالی راولي.

***

عَسِي (عربي) هَسِي (پښتو) ايسا (Hindustani)
 ↓ ↓
 هَسِي نه چې Thus (انگريزي)

عَسِي اَن تَكَرْهُوَشِيَا

ع: يو هَسِي ستوري وخت په دا تېره زمانه

(خوشحال خان)

***

عصا:

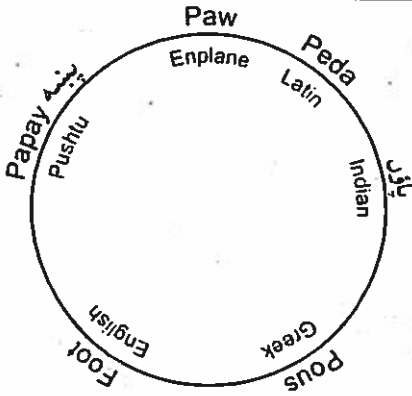
امسا: د موسي عليه السلام امسا پښتو کښي په شان شان
 مشهوره ده. د کلک لرگي نه جوړه يوه آله چې زاړه بوداگان ئي د مدد
 او اسري د پاره گرځېدو کښي استعمالوي. د لوړوالي او بزرگي نڅښه
 هم ده. بره سر ئي داسي کونډه وي چې لاس پرې کلک وي. لاندې
 سوکته ئي تېره وي چې په مزکه سمه نڅښلي. نقش ونگار او پتري
 پرې هم لگولې شي.

***

Foot فُت

= پښه = پ بنه = پخه = Pksha

d=t او F=P

Foot = Put

= Peda لاطيني

= Foot Put (انگريزي)

= Paw پٽ

= پا (پارسي) = پاڻي

(يوناني)

(فارسي)

(هندستاني)

(English)

= Pous

↓
يا
↓
پاؤ

Paw → Pada → Pous → Peda

(پڻتو) (يوناني سنسڪرت) (لاطيني)

Biped دوہ بولي بنيادم او Quardroped څلور بولي ڇناورو

تہ وائي۔ رگ ويد کي دشعر مصرعو تہ Pada وائي چي مانائي پڻتہ ده۔ پڻتو کي پياده او پاده توري شتہ۔

”پاده بان“ توري خوشحال خٽڪ په يوه قصيده کي راوري دي

چي د خپلي سخر گني۔ بيان کوي۔ سفيهان وو پاده بان۔

پٽ =

پُ =

= پا (پارسي) = پائے۔

پاؤن (هندي) (انگريزي) Paw په معنا د پڻجي پڻتو پا

پي. Foot یوه پیماننه ده چې د پښې هونبره وي. د فاصلې کچ کولو د پاره پښه پیماننه وگرځېده او دواړو ته یو ټکی ورکړې شو. لوښت او ځنگل هم د پیمانې په ځای راځي. پښتانه تر ننه د زمکې کچ په گامونو کوي. پاتې اختتام ته وائي ځکه چې پښه د بدن تر ټولو لاندې حصه ده. پاتېن بنسټه یا زېږن ته وائي.

پایه: پایې درجې ته هم وائي. پایه اړیکې ته وائي خواه که یو وي هم. پایه اندر پایې ته وائي. یو شی چې ختل پرې کیږي. پایه: پهیڅ هغه څه ته وائي چې مشین یا بل څه پرې گرځي. گرگاډې، پایې د څاروي پښو خصوصاً کپو کې دننه برخې ته وائي، داس د نعلونو ځانې هم کیسې وي. کیسې پخپله د پ برخه لري، کاپ یا کیسې هم بللې شي. شاید calf (سپینې) هم ورسره تړون لري.

فوج

پوځ

= په اوج

هَذَا فَرْجٌ مُّقْتَرِحٌ مَعَكُمْ

= په وژ، یعنی په بنسټه څرگنده، په سپینه، د اوج، وژ

معنی وړاندې پوره خبرلې شوې ده.

***

فرج:

دا د عربي. یو توری قرآن کېږي خو ځایه راځي. جمع ئې فروج ده.

۱: ﴿ مَا لِهَٰمِنْ فُرُوجٍ ﴾

۲:۲ ﴿ فُرُوجَهُنَّ ﴾

که مونږ په پ او ج په گ بدل کړو نو پرگ او فرج یو لفظ دی. مختلف تورې چې دیوې ژبې نه بلې ته راوړې، ځایونه زمانې هم واورې نو مطلبونه ئې لږ څه بدلون اختیار کړې. ولې د ماخدره تړون ئې بېخې نه شلېږي. د فایه یا بدلون پښتو کښې ډېر دی بلکې اصلاً پښتو فانه لري.

فارس = پارس، فراز = پراز، فراخ = پراخ، فضل = پدل، فتح = پته، افغان = اپگان، جناح = گناه، زمهرېر = ژمی، جسپش = گوانس، گېښ، مسجد = ماجست، جند = گوند، جدون = گدون، جلوه = Glow، جهلم = گل یم. که فرج د پرتوگ سره موازنه شي نو داسې به شي. پرتوگ ته پرداگ هم وايي (داوړ) او پرگې د پرداگ نه وتلې ښکارې. پرداگ = پرتوگ

Parthag ←————— Pardag

Th=D

پرتوگ

نه یوزرنجونه ښکلې بې باکې

نه یوه ښکلې د پاکې پرگې

(خوشحال)

پرگه کلمه پکتیا ځاځي مېدان کې ژوندی ده. کورنی.

خاندان (دوست شینواري)

فهم:

پام: فم عربی- کښې خلې ته وایي

گل فمه = گلپامه

پام خیال او فکر ته وایي- د پښتو پوه، پوهنه، پوهه، پوی ددې

ددې منبع ده-

***

فَكْبِكُبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُن : (نونسکوربه وغورزولې شي

هغه ځای کښې دوی گمراهان)- د اوبن په شاپر سېدلې ځای ته کوب

وایي- د سخوند کوب د څټ او دملا تر مېنځه وې- کوب ته

اوستا کښې Kaofa اوپارسی- کښې کوهان وئې- حقیقت کښې کوب

دملا دتبر (Vertebral column) یوې زیاتې خمدارې برخې ته وایي

دملا تېر کښې خپل روغ Normal خمونه هم وې-

پښتو کښې اصطلاح هغه سرې ته کوب وایي چې دملا تېر ئې

کوږ وې- (Kyphosis) یعنی لکه دڅاروې د کوب پشان ښکارې-

کوباسرې چې تلل کوي نو داسې ښکارې لکه نسکور تلل کوي-

پښتو کښې بوکه هم نسکور یا رولې ته وایي لکه د سجده شان حالت

ته بوکه پر بوتل وایي یا وایي بوکه شه- غاوپه معنی دشور،

انتشار گډول هم راځي- غاؤن چې داسې اووئیلې شي لکه غنؤنوپه

معنی د آواز خصوصاً د سپی د آواز راځي- څوک چې داسې خبرې

کوي چې څوک پرې نه پوهېږي او هسې د مری نه غون غون غرونه

اوباسې چې وړانې ترې جوړ شي هغې ته غاون وئیلې شي. - غوغا =
 غوغا، الغاوتلغاویوشان ټکې دې او دخوشحال په شعرونو کې د عربی-
 په نزدې معنی راځي. - کۀ خیال وشي نو Kypho هم د کوبه ټول
 خاصیتونه لري. - حال دا چې داتوری لاطینی دی. - د اوستا Kaofal
 د پښتو کوب، د عربی- کبکب او د لاطینی Kypho یوشان توری دې.

فَكَبَّتْ وَجُوهَهُمْ فِي النَّارِ (نونسکوربه شي مخونه د دوی

په اور کېښی. - (النمل ۹۰)

↓ ↓ ↓
 کوب (pushtu) Kypho (Greek/Latin) Kohan (Persain)
 ↓
 Kaophe (Avista) → Gup (Sonskirt) Kubkib (Arbic)

ځنې خلق گپ هم کوب گنې لکه چندره گپتا

= چندرگپ = د اشوک باچا پلار = سخوندر کوب

***

فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ (بنې اسرائيل) (نومه کوی سرپه (ې) په وژلو)

- چې سرپه کاندي په سر

چې سرپه کاندي په زر

نه به خان نه سلطان شي

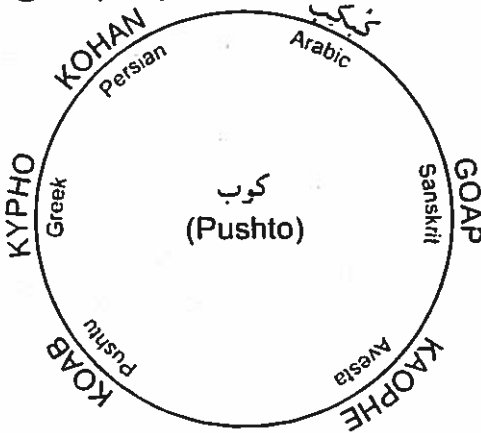
نه به خپل کاندي کشور

”سرپه پرې مه کو، داسې هم راځي سرپښه ئې مه گوره-

مهلت مه ورکوه (خوشحال)

اېله پرې مه کره. دلته مونږ د صرفه بل اصل ”سرپه“

راونیولو چې بڼه موزون دی۔ "سریه" یعنی سر پښه ئی مټه گوره۔

***

(۱) ﴿فَنَسِيْتَهَا وَكَذَّالِكَ الْيَوْمَ تَنْسِي﴾ (طه)

(۲) ﴿فَإِنِّي نَسِيْتُ الْخَوْت﴾ (كيف ۶۴)

پښتو کښې نسیه په مطلب دپور ډېر راځی۔ یو توری چې د یوې ژبې نه بلې ته واوړې نو مطلب ئې څه بدل شي شاید نسیه دامعنی ولري چې لاس کښې دې نه وې۔ یو شی د لاسه ورکول، هېرول وې۔

نسیه جنت صبادې د زاهد دې د ملا دې

په لاس جنت نیولې نن خوشحال دې ستالقا

(خوشحال)

نن به گلرنگه معشوقه گورم

زما توبه ده له نسیه سوده

(خوشحال)

فردوس:

د انگرېزي ژبې Far هم د پښتو د پار، پارډې او پردي سره نژدې
معنی لري.

دانگرېزي ژبې Paradise او فردوس د يوتکې غږونه دي. د
پښتونخوا د خواشا "پردېس" د فردوس ادلون بدلون دی.

د بساغلې حسن بخش کوثر غوري اخېل "ژبو پښنه" کښې په
پار، پارډې، او پردي، او پورې دي زړه پورې بحث شوی دی.
مونږ د "پورې دي سې" څېړنه په هغه سيمه کولی شو چرته
چې سپوره نه وي پورې وي.

هند مونږ لره د پخوانه د "پوره" "غوره" يا "سالن" سره هېواد
حېثيت لرلو.

دیس پشان نور تکې داسې دي.

(۱) گردېس = غردېس = گردیز (۲) باد غېس

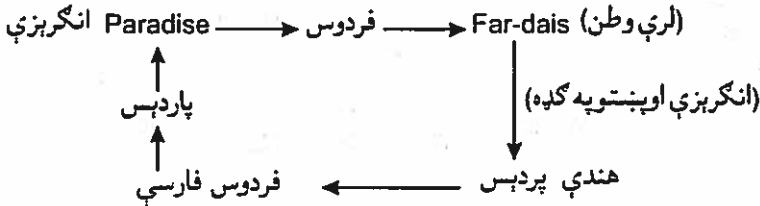
(۳) ترمذ هم ترم دېس دی (۴) تبرېز (ایران)

(۵) مندېش

عربي کښې اوقران پاک کښې د فردوس تکې پښتو سره ژور
اړېکې لري. بنياد مویوه ډېره پخوانی شربکه ژبه لرله. پښتو دهغې
شرېکې لرغونې ژبې ډېرې نخښې لري.

جلال الدېن سيوطي فردوس معرب گڼي. يعنې دختېز
دغاړې عربي ته وردننه تکې ئې گڼي. هغوي د پښتو سره بلد نه
ووځکه ئې هرڅه د فارس په کهاته کښې واچول. گردیز د هارون زمانه

کښی حمزه خارجی جوړ کړې وو چی کرلانی ې زیر اثر وویعقوب
لیث غزنی جوړ کړو۔ غلزی پښتانه ورسره ولاړ وو۔

آترپردیش او هماچل پردیش هم دغسې توری دی۔ بنګله دیش هم
داسې دي۔

فَشارِیُونَ شَرَبَ الْهِيمِ

نوڅښونکې به وې پشان دڅښکلو داوښ تړي (الواقعه ۵۵)

پښتو کښې شاربل یو مصدر راځي۔ پڅېن دی چې شاربل ځان لره
لرغونې پښتنې روایات لري۔

دوست شینواری لیکې چې په اېتمولوجک شننه د مل کلمه

پښتو ده۔ لیکې چې د آریائي ژبو دال یواځې پښتو کښې په لام
بدلېږي۔ شوملې شاربل، شلوبڼې شاربل، ماسته شاربل، شوده شاربل،

پښې شاربل، خبره شاربل۔ شلومي په شرومې هم بللې شي۔ شنونې

اوبه، شنوبې هم ورته وايي۔ چرګه چې په توکری کښې په اګو بچولره

ناسته وې نو شاربل بللی شي۔ غالباً چې هیم توری د هوما یا سوماسره

تړون لري۔ سنسکرت کښې سوما، اوستا کښې هیوما او پهلوی کښې

هیوم یاوم دي۔

(۱) فَمَنْ شَرَبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنَّا (البقرة)

اوسنی پښتو ژبه کښې اوم یوژوندی تکی دی۔ لکه اوم پوخ
دغه اوم د هوم په معنی د اپیمو د اوم حالت د پاره راځي۔ اوم د کچه
مطلب لري۔ اومه خلۀ۔

د اپردو اوسنی باره کښې د اوم تکی ډېر اورېدی شي۔

پښتنو سره زړۀ تور دی د مغلو

خبرداریم د هر چاپه مشربونو

(خوشحال)

چې اوگره د بتو شته په شلونو سپینه

د مغلو پولو او پاتې ډېر پر دک یم

(خوشحال)

***

فالمُوریت:

فالمُوریت قَدْخَا (سورة عادیات) "قسم دی په

وېستونکو دا ورپه وهلو د نوکونو سره"

دې آیت کښې د اور رینه د سیاق و سباق سره ډېره څرگنده ده۔

د تنور لاندې برخه کښې یوه سوړه وې چې "موری" ورته وایي

"موری" باندې اور کمېرې زیاتېږي۔ موریت ډېر په ښکاره د اور څخه

اخستلې شوې دې او اور سوچه پښتو توری دی۔

***

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ (سورة واقعه)

ژباړنه: ای تالبدلی دی اور چې کله اورېږي. (اورېږي په ځای د مصدر)
 د تورون معنی صحیح بخاري "اور راېستل" لیکلې ده د اورت معنی
 "ماترې اور راوېستلو" (صحیح بخاري کتاب التفسیر ۱۲۴۲)
 فکر لرم چې زموږ د پښتو رېښه پکښې څه شک نه لري.

***

قَوْمًا بُورًا:

وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا (القرآن)

(اوتاسو تبا ه شوې قام ئې) بُور د اونو بو تو گل نیولو ته هم وایي
 بور مېده خېز ته وایي. د گورې بوجی کښې لاندې بُور پاتې شي
 بُوره: مور درباندي بُوره شه. چې د چاښځې بچی مړ شي وایي مور
 ئې بُوره شوه. بُوره توری د بنیادم او څاروې دواړو دپاره شي. لکه وایي
 گوجر له بُوره ښه ده. د څوې مرگ د مور دپاره تبا هې وې.

چې بادشاهانوته واخلي توري

د دوي خبرې شي په ملک مشهورې

که بیاتبار که په بادشاهانو

په ځان به خپله میاندي که بُورې

(خوشحال)

مور دې نه شي باندي بُوره

چې مرونه د کارزار دې

(خوشحال)

دارالبوار (ابراهيم ۱۸):

د تباهي کور ته وايي

ډاکټر نجيبُ الله چې په بېدردي سره پاکستانې پوځي
جرنېلانو په فريب شهيد کړونو بوره مور ئې پېښور کښې بې اسرې
بې کوره ژرېدله. دلته د سړيتوب، د اسلام، د وطن، د پښتو هراړخ او
اقدار د پنجابې پوځ د پښتون دښمنۍ څرگندولو دپاره په اباسين
لاهو کړې شو. د پنجابې بد مذهب سره څه پښتانه هم په پېسو
ملگرې شوې وو. يواځې هغوي دا کار نه شو کولی.

وايي چې هم په دغه ورځ اسلم بېگ سره د حمېد گل دکابل په
لار لېدلې شوې وو. داهم خلق وايي چې افراسياب خټک دغه وخت د
نجيبُ الله د ځورندولو ځای سره نژدې په تماشه لېدلی شوی و.

- په بل غشي توپک هېڅ وېشلی نه يم

که وېشلی يم خوبيا په خپل توپک يم

(خوشحال)

***

قصد:

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ

کست = اراده = نيت = خامخا = په ضد = بې سببه

- مایه وړيوسترگو د پرياران خوړلې

په څپر څپر دې مخ ته نه گورم د کسته

(خوشحال)

د = ت بدلون مونږ په زوتول، زیاده، اېد کښې کتلې دې.

***

قعر:

د پښتو د دې ټکې شجر نسب دلچسپ دی. قعريوې کندی ته وایي، قعر مُذَلَّت، قعر گمنامې. مونږ ئې د بدلون اصول ته وړاندې کوو ق = خ + ع = خ + و، ق اوع دواړه زمونږ پورلی نڅښې دي. خپلواک دی او پرېوزي. ر = پ نو قعر = خوړ

۱: لوانده خوړ هم دغه رینه لري. لونده قعر. لوند خوړ کښې واقعي دغسې کندی ډېرې دې.

۲: پنج قغره = پښخ خوړه دا د ډېر مشهور درياب دی چې پنجکوره نومېږي. د کال ۱۰۱۰هـ / ۱۳۳۱ هـ د شعبان رمضان سېلاب عظیم کښې ئې ډېره برخه لرله. مهابهارت په "گاوري" یاد کړې دی.

۳: بد کوړ = بد قعر د امان ئې په سیمه یو خوړ دی چې د آدېنه "اودیانه" سره راتېر شوی دی. سکندر رومي په اودیانه هم تباهي راوستې وه. نن سبا بد کوړ د یوسفزیو د درنو درنو مېرو یوه برخه ده. لکه چې څنگه وديانه ډېره ستايلې شي، دلته حالت هغسې نه دی. د کمال خبره ده چې اولس دغه کندی ته "دارا" وایي. کلکه وېنا ده چې دارا شاه ایران سره ئې نسبت دی.

۴: سېحان خوړ: مومندو کښې دغسې خوړ دی.

خوړونه پښتونخوا کښې ډېر دې اولکه پورته شل ئې اسان دې. خوړ د

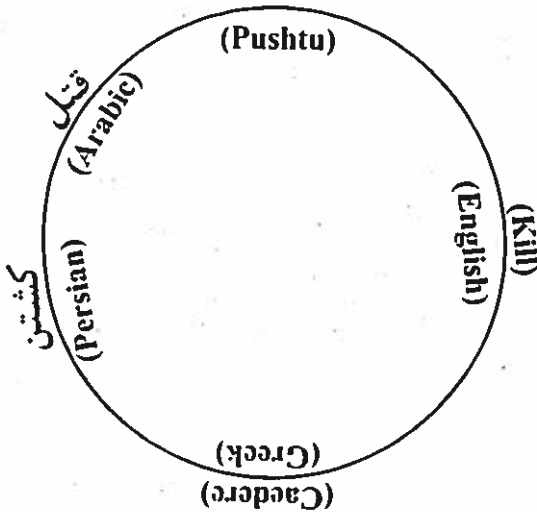
رود معنی هم لري. مهابهارت کښې گاوری = گوری = خوړه هم
 پنجکوره ده. که گاوری = گوړیا خوړد سنسکرت نه راروان وگڼو او
 قعد اکادی عربی. نه نو د دې توری ترون سو میریانو ته رسیږی. نورو
 تکو کښې د دې توری عمر لس زره کلونو ته رسی.

***

قتل، قتل :

Kill د ت د حذف کېدوسره کتل ل د مصدر نخبه ده.

کتل

کوتر: Coedere: خیرل Coe = k; d = t

قت = کت = بنت cut بنتې بنتې = توتې توتې د فارسې.

کشتن مصدر پښتو کښې کشتل شو چې ش ترې حذف شو نو کتل او
 کتل شو. ک = ق چې عربی ته لاړو نو قتل شو. د کتل نه Kill په

اسانه وځي. کوتل د حلالول پر پکځول په معني قاموسونو اخستی. زخمی کول معني هم لري. دوست شینواری هم دغسې ليکي. Coedere يونانی توری دي

***

قباله:

کېباله: يو اخلاقي دستاويز (Oxford)

پښتو کښې ورته هم کېباله وايي. کېواله يا کېبوالا (نېکېواله) يو ليکلې شي ته وايي. "وکښه اويا بزېده"، کېنل زړه پښتو کښې ليکلوته وايي اوس هم ځای په ځای استعمالېږي نو قباله توری اصل کېنې "کېبواله" دی. خوشحال د کېنل توری ډېر راوړی.

اشرف خان دی راته کېنلی

زۀ خو خوښ پۀ خط ددۀ یم

(خوشحال)

***

صدف (فارسی): سیپی (پښتو)
Sepia (انگریزی) Cuttlefish (یونانی)

***

قُری:

کلی: قلعه: قُری مُحَصَّنَة

۱: ﴿لَتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾

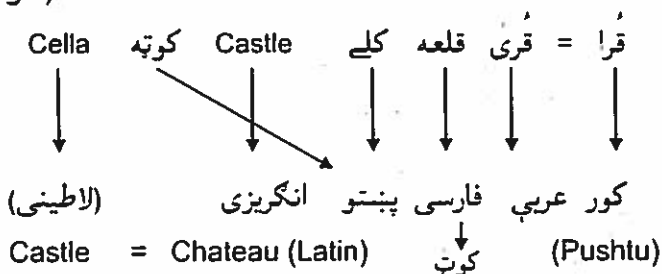
۲: ﴿هَذِهِ الْقَرْيَةُ: قريه﴾

ښاريه

- ماوې کلي مېشت دی چې په کلي باندې راغلم

درست وطن وېران وو خالي مېنه وه او چاره

(خوشحال)

Chastel = ترڅه وخته داسې لیکلی شو. C = K

مونږکه ښار ټکی ق ته اړول وغواړو نو قراو قري ترې په اسانه

جوړېږي. دغسې پېښور = بې قري په معنی دلوی کلي راځي.

نو ښار دغسې نو قري دې یعنی بن = ق. کوټه او کوټ دا ښائی چې دا

توري دره وړنه دي. دا هم ښائی چې خلک د کوچیتوب نه دېښینی

ته راغلل.

***

قندېل: Candal: انگلش، ق = sh, kh = د = ت (لکه برق =

برېښ، قعر = خور)، نو ښنتېل ترې جوړ شو، Shanteel د ښنتېل نه ل

حذف شو نو Shante یعنی شونتې ترې جوړه شوه (Candal (Latin)

د رڼایو په پیمانې هم ده. شونتیا یاموم باتی ته هم وایي.

تاسو وکتل چې د پښتو شونتیا په کوم ډول انگرېزي او عربي ته ورسېده. د کوند او کوندنا معنی هم دغسې دي. بجلي کوندي. دغه هندوستانی ژبه ده.

***

قرآت:

۱: ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ (الشعرا ۱۹۹)
﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ (النحل ۹۸)

داتیکي په ښکاره پښتو سره تړون لري. پښتونخوا کښې پراکرت اوسنسکرت ژبویوه زمانه تېره کړې ده دغه ژبو دکرت لاحقده عربي قرآت سره نزدېوالي څرگندوي. دکرت په ځای پښتو کښې کړتې اوس هم شته چې دخبرو معنی ښندي. کرت د بیا بیا وئیلو معنی لري. داسې ښکاري چې پرا اوسنس د پردې او خپل معنی لري. (سان دلور، رمبي د تېرولو یوه آله ده)

***

قبيله:

(خپله) وَالْمَلِئِكَةُ قَبِيلَهُ (بني اسرائيل ۹۲) ق = sh, kh نو خپله ترې جوړه شوه. ب + ې = پ نو خپله ترې جوړه شوه. دقبائل غرپه خپائل = خپيل = خپل شي.

***

Reap

لو کؤل، ربیل (ل پکنبي د مصدر نخبه ده) ب = P

للون = Raud (اوستا، تاجکي)

جارو کؤل = روفتن (فارسي)

لو کؤل = Raud (يعنوبي)

ربیل = Raudal (پښتو)

شوتل ربیل، گیارودل توپرنه لري-

***

رَسُول:

رَسُول - رساول، رسېدل : عربي - کښي اصطلاحاً پېغمبر

استاذي، رېبار-

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ (الحجر ۱۱)

رسا : شيش، بې خطا، رسول ټکي قرآن پاک کښي ډېر راځي-

(۱) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ

ز مادوه سترگي ولاري ته څلور شوي

که ښکاره ديار دلوري خداي رسول کا

(خوشحال)

څار تر رسوله تامي يار لېدويه سترگو

راشه راشه چې دي دواړه کسي چومم

(خوشحال)

راد:

په معنی د مېرني پياوړه

قوت = Arat (اوستا)

جگړن = Rat (زړه سلاوياني)

جنگيالي = Ratis (سنسکرت)

راد ايندو اروپائي رېښه لري.

- خواست دُعا په اسانۍ کله قبلېږي

د تقوی په کار خوراد نه شي سړی

(خوشحال)

روژه: رمضان

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ (البقره)

روژه غېر رمضان سره نژدې دې. که در رمضان 'م' په 'و' اوض په

'ژ' واپری نور روژه به شی. روژه مونږ د "ژا" په حواله هم خپرلی

ده. پارسی وان ورته روزه وائی هندوستانی هم ورته روزه وائی. هندی

کښې "بهرتا" وائی. پښتو نړیوال په آریه کښې گڼی او عربی په

سامی کښې. دروژه اور رمضان نزدیوالی د اسلام د څرگندیدو نه

مخکښې بنسکاری. د اسلام نه وړاندې که د پښتو عربی خپلوی

کیدی شی نو د سومیریا اکادی زرغون شاه (King Sargon) نه

علاوه ایکی یو ځای کښې کیدی شی دغه ځای د بنیادمو د ورومبی

ژبی ټاټوبی یعنی پښتونخواه ده.

که د "بهرتا" نه به پر یوزی نو "رتا" پاتی کیږی چی په آسانه تری روژه جوړیږی۔

روژه ← رمضان ← روزه ← بهرتا (رتا)
 د ژبو ویش په یو کلک سوچه پوهنیز بنسټ پکار دی۔
 آریایی او سامی نسلی بوی لری۔ پوهنه د نسلونو تابع نه وی۔ ټول خلک وائی چې پښتو آریایی ژبه ده او عربی سامی ده۔ زمونږ دا لیک عربی سره د پښتو دومره تړون څرگندوی لکه څومره چه سنسکرت او ستا او انگریزی ژبې سره ې ښکاره کوی۔ داسې بریښی لکه دغه ژبې د پښتو نه وتی وی دا نه چې پښتو د هغوی یو یا بل تیر کښی ده۔ دا زما ذاتی اخذ (derivation) نه دی۔ دلوستونکو وړاندې پروت سپړ دی کتاب دی۔ که څوک وائی چې مزکنی حقیقتونه دغسی دی نوزه وائم چې یو څه هم د پوهنې نه بهر کیدی نه شی۔

۔ ماقران منلی چی نازل دی له آسمانه

نور و ته بخښلی چې خبری یونانی ده

(خوشحال)

***

شَتَّى :

وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى (الحشر ۱۴)

"اوزرونه د دوی تار په تار دي"

۔ مگر زړه ئې د هاتېې دی چې زغمې ئې

د شېتې چې د خوشحال په زړه شولکه

(خوشحال)

د خوشحال د شعر نه څرگندېږي لکه شیتې څه خطرناکه لکه د غشي څه شی دی. شتی. نن سبا د جوارو وږي نه دلري شوو دانونه وروستو پاتې برخې ته وایي چې د خشاک په ځای استعمالېږي. مېښو او غواگانو یو خوراک هم دی نور څاروې ئې هم خورې.

***

شفتین:

Shafath = (الشمس ۹) شفت

Shawad (th=d) شود

Shawand (n=extra) شونډا

Shonde (final step) شونډې

د پښتو ژبې شخوند هم د غسي نژدې نژدې مطلب وړکوي. داسې بنسکارې چې څلو کښې وپه ب بدل شي يعني ښه لب لپه: لب Lip = د عربي. د دې، پت، هت او لاس څېړنه وړاندې شوې ده. Cheilo یوناني کښی څلې ته وائی.

***

شمس:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ (القرآن)

د عربي. شمس د شموس نه وټې دی، شمو د شمعي نه وټې دی. شمه لکه د سراج معنی لري. دا خبره چې شمع پښتو ده، مونږ د شونتې ټکی وړاندې کوو. دا کښې ټې تصغېر دی او اصل ټکی

شون یا شوبنې دی۔ شوئې او شعاع یو شی دی۔ د شونتې، غږ په شومئې هم کېږي۔ شومئې نه شمس جوړ شو۔ شومه دم یوه محاوره ده۔ د شونې بل شکل شوان دشعایشان دی۔ شونتې، یا شونې ته لیت اولیتکې هم وایي لیت د انگلېسي light سره نږدې دی لیت نه دیت، دیا، ډیوت، ډیوه اوځي۔ قرآن پاک کښی ”شواظ“ راغلي دی۔

شوان د انگلېسي shown او shine سره نږدېوالې لري۔

سورج = سور + آج = سور آگ = سور اور

سورج هور + آگ: د دې وروستی حصه هندته لاره هلته ترې آگن،

اگنې جوړ شو۔ اور مخې: سور مخې: سور سپین

***

تعین:

= تېن: ټاکلی

- په رضائې خپل خاطر وړ کړو ویاړته

په خوشحال محصل نه وود چاتېن

(خوشحال)

- چې تعینه د اهارگر مه سېلی شي په چمن کښې

گلونه د لاله لکه بادشاه پرېوزې له تخته

(خوشحال)

په چاخه ورتېن کول محاوره ده۔ تېن کول به غالباً درې

گواهانوسره اثبات کلکولونه وتې وې لکه مونږ وایو درېم ځل حق: د

خداي حق۔

***

تُمْنی :

(۱) مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا تُمْنِي (الواقعه)

چې په درست تومن اوڅاره

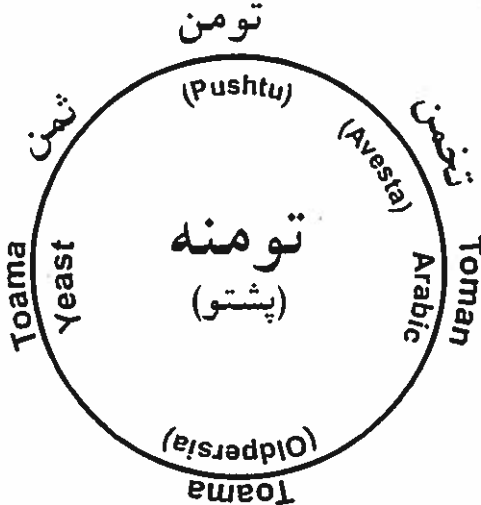
نن هغه ده زمایاره

(خوشحال)

تومن: تېر: قبيله۔ قام، ډېری، طائفه، عشیره، علاقه، مېنه،

سیمه، بوزغلي۔

(۲) أَفْرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ (الواقعه)

تومنه د yeast وهلي هغه گوت ته وايي چې هغې سره پټي

مستو کښي بدلېږي۔ ذخيره هم بللي شي۔ تروه، مائع هم ورته وايي۔

تومان یوه سپکه هم ده. اوستاګڼې ورته تومان Taoximan وایي لرغونې پارسي ورته Toama وایي، تخم، تومه او تومنه ته اوستاګڼې تونبمان وایي. داتوري اوستاهم د پښتونه اخستی دی او داوستانه دپارسي په لار عربي ته لاړو.

- که د کلي، د اولس، د تومن بزرګ وې

ومېلمه وته ئې کژمکرر چرګ وې

(خوشحال)

زرتشت ې سپين تمان يا سپيتما باله: داسې سړی چې جوهر

ئې سپين سپېڅلی وو. تو منې ته خمبیره هم وائي.

- په درست کلي کې مې یار دی هغه کس

چې په درست تومن او څار دی هغه کس

(خوشحال)

﴿وَشَرَّوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمًا﴾ (سورة يوسف)

ثمن = Thaman = ث th = لکه ثاقب، حرث، ثاني، ابن هيثم

مونږ کړي دي. دغه Thaman = تومن، تومن د قیمت نرخ معنی

داسې ورکوي لکه مونږه بره وکښل.

***

تنور:

تنور د پښتو توری دی. تناره هم وئیلې شي. جوالهقي او ثعلبي

وايي چې دامعرب شوی دی. جلال الدین سیوطي ئې هم معرب ګڼي

تنور د تن + اور مرکب توری دی، تن اور: د اورتنه

- پخپل آه مې باور شته اثریه وکا

رقبېان به ور لړونې د تنور کږم

(خوشحال)

وَفَاةَ التَّنَوُّرُ (القرآن)

هندوستان کې ئې تندور بولي-

***

تعدي:

تادي: بېره، جلتيا، زر، زياتي، زور، ظلم

۱: ﴿وَلَا تَعْدُ وَفِي السَّبْتِ﴾

په خالي کښې زياتي مه کوي

۲: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾

په گناه او زياتي کښې مدد مه کوي

۳: ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾

چا چې مات کره بریدونه د الله

***

تاييا

تابييا د يو پېښې خه بند بنا ترل- فکر او تدبير، مخنيوي سره

نزدي معنی لري- ممکنه ده تابع رېښه لري- معنی ئې ده ورپسې-

***

تباہ: تَب:

۱: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾

تبا سوچه پښتو ټکی دی. تبې تبخي ته وايي چې په نغري پروت وي، تبغنه ورته هم وايي.

***

توره Taura:

کامل صېب ليکې چې "توره په ترکي کښې قاعدې اورسم ته وايي. حکم سلطاني. پښتو کښې هم توره د ځني خاصو رسمونو نوم دی"۔

پارسي. او هندي کښې "طور" شته چې طريقه معنی لري لکه بطور تحفه، بطور مثال، بطور تبرک وغېره۔

تورات د عبراني. ډېر مشهور کتاب دی چې مطلب ئې شريعت يا قاعده ده۔ شريعت موسوي ته تورات وئيلي شي۔

د قرآن پاک مطابق په موسي عليه السلام نازل شوې کتاب ته تورات وايي۔

(۱) ﴿فَأْتُوا بِالَّتَّوْرَةِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

(۲) ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَنْزَلَ التَّوْرَةَ﴾ (آل عمران: ۹۳)

پښتو کښې توره هغه بنځه نومېږي چې قانون پرې نافذ شي۔

لکه وايي فلاني د فلاني سره توره شوه۔ هسې هم چې په چالزام

اولگي نو وايي تور پرې وړپورې شو۔

﴿وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ ط فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾

(مانده: ۴۳)

توره هسې هم یو لیکلې شي ته وايي. گوته ئې توره کره. پتې ئې خرڅ کرو. د انگرېزي Black and white کښې دغه معنی پته ده.

- چې خورول، گټل، بخښل کره ځوان هغه
چې توره لري د تورې خان هغه

(خوشحال)

- نور پښتانه ډېر دې خو یوزه پکښې توره یم
واخلم، ورکړم، بند کړم، پرېږدم، ووژنم تردمه

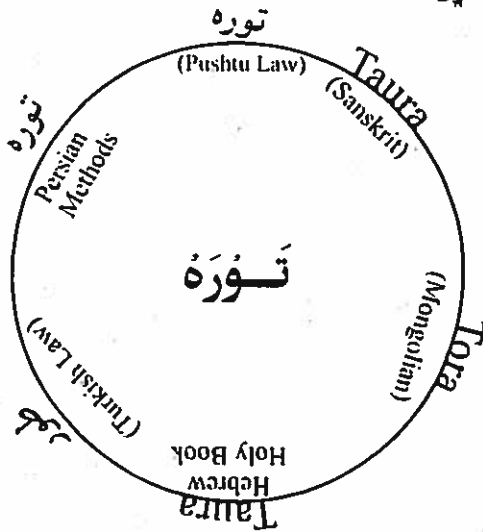
(خوشحال)

داسې ښکارې لکه د خوشحال تر وخته د اټکې عام وو. نن صبا نشته. توره پېسې یاسېکې ته هم وايي چې ډېره کم ارزه وي.

- منت د چامه وره د یوې تورې
شونلې کښې مه رده په غورې سپورې
- کله کله پکښې هسې ارزانې شي
چې په دوه توره د سلو مهمانې شي
- ډاکټر بادشاه پسه دور
شود خپل اولس تور خان

د تور خان مطلب د دستور آښن نافذونکې دی. تور خان،

سپین خان، کپوت خان نومونه پښتنو کښې ډېر دي. تورخان د دوست شينواري مطابق ممتاز ته وايي او هغه هم چې کلنگ مالیه ورته معاف وي. توريټې يا ترويټې د علم نجوم ماهر ته وايي. کله چې مجوسيان د تورات موسی نه خبر شو نو هغوي د تورات نه توريټې يا ترويټې جوړ کړو.

تاریخ کښې د توره بان يا توره من، مهر گل او سلم تور نومونه راځي. توره مان او مهر گل د هغه قام څخه دي چې په سپينو هونانو white hunns ياد دي. دا پښتانه وو بل څوک نه وو. معلومېږي چې دا د ايتاليانوي ابداليانو معلومه قبيله ده. دوي د بده مذهب مخالف وو او دهندو مذهب هم مخالف وو. د پښتو ژبې الفبات ته هم توري وي وايي. خوشحال خان خټک د يونه زياتو شعرونو کښې د سلم تور حواله ورکوي.

- لاهم هغه دې چې په کښې ورکې
- هونبره لښکري د سلم تور دې
- سلم تور غوندي فلک هسې پرې نښول
- ډېر نا اهلله د کردار د لاسه خوار وو

کامل صېب لیکې چې سلم تور دایران دباچا فرېدون د دوځامنونامې دې زماپه خیال سلم په سلوکښې چون او تورې د قبیلې نوم دی. د تور د ټکې نه برېښې چې دائې قبائیلی نوم وه او د تورو هونانو Black huns سه ئې تعلق وه.

تورې په اوسنو پښتنو کښې یوه درنه قبيله ده چې شیعه مذهب لري. طوری هم لکه د بنگښو دروښانی خوزون مرستیال وو. پښتنو کښې تورترین اوسپین ترین هم څرگندې قبیلې دي. دتوراوسپین دټکونه علاوه پخپله ترین د تورې سره غږې موزونیت لري.

تاریخ طبرې کښې د ایتالیانو (ابدالیانو) یوه پېښه راغلې ده چې دوي د "اورسې" غونډې نه ښکته هون وکړو. د دغه قبیلې مشر اخشنوار وه چې د هغه یو زوی تورمان یادېږي. Turmana دغه تورمن، تورمانه یا تورمېښه هندي تاریخ کښې د تورابان په نوم یادېږي. تورابان کښې د "تورې" رېښه موجوده ده. ده په هند قبضه وکړه. د ده زوی مهرگل، مهرگله یا مهراکله په کشمیر قبضه وکړه. دوي د اور ستاڼوال وو. دا پېښې د ۵۰۰ میلادي خواو شادې. د کُشان او

توره مانه سیکې او خزانې تر ننه پرېمانه موندلې کېږي. کوشان غلزيان وو. ایتاليان هیون سانگ هم یاد کړې دي. یعنی په دې سیمه د ورود اسلام سره نزدې وخت و. تورهن، سپین هن لکه د تورتین، سپین ترین په غلزي اودراني منطبق کېږي. په هر حال هنان پښتانه وو. هنانوپه اروپا هم پرغل کړی و.

ابدالي یادراني یوه داسې قبيله ده چې داسلام نه وړاندې او داسلام نه وروستو دواړو وختونو کېنې ئې په گاونډې ملکونو تسلط موندلی و. پښتونخوا کېنې به داسې کلې ډېر کم وې چرته چې یو دوه دراني خانان نه وې. هندوستان کېنې ئې هم نسلي اولاد ډېر دی. په افغانستان ئې تراوسه بالادستي قائمه ده.

- چاري د دهر په خپل دستور دي

لکه په تورو په سپین مسطور دي

دوئمي مصرعي تورو په سپین ته Black & White وائي

ورسره دستور اوړل زمونږ مرسته کوي. د هندوستان د آخري راجا نوم په کتابونو کې "پرتھوي راج" راځي. ددوي نوم غږ کله داسې کېږي لکه "پ" زور لري. کله د "ر" لاندې زېروي. خوشحال بابائي داسې یادوي.

- چې دهلي ئې رانيو له پتورايه

په دا کار کې ئې ډېر کړی مشقت وو

- چې ئې سرد پتورا پرې کړوله تنه

شپږ سوه دولس کاله کم سن د هجرت وۀ

په شعرونو کې ”را“ د راجا لنډیز دی او نوم ئې پتورا دی. دا په ”توره“ دی. یعنې په آئین، په قانون، په دستور، په شریعت یا جائز او مستحق پاچا. باچایان دغسې نومونه په ځان ږدي. د هغه سر لښکر کاندې راو نومیږي. او هم د راجا، راي په ځای دی. کاندې یا کنډې هغسې معنی لري لکه مونږ دې کتاب کې د ملاکنډ سره لیکلي دي. د کنډې مطلب یو بهادر، تورزن، تللی راځي. په کنډه، په تله (میزان) ته وائي. اوریدلي مې دي چې دغه جنگ کې له هر اړخه سپایانو یو بل مقابلي لره په پښتو ژبه بلل. ډېر امکان دی چې دغه باچا د هند د جیپال او انند پال نسل کې وي. دواړه خواو شادوه سوه کلونه تر منځه لري. پښت نهر و پخپل کتاب کې پرتھوي راج خپل اتل یا هیرو گني. راي = راجا، ی، ج. گورنر کې وورته Rai Pithora نوم لیکي. Prithvi د مزکې معنی لري. وطن، مادر وطن Prithvi : Mother earth. د پرتھوي راج معنی شوه شاه عالم. مونږ چې د توره کومه شننه کوو ورسره سمه ده.

د جیپال نمسي او دننگ پال زوي ”تروجن پال“ ښۀ په څرگنده ”تورزن پال“ دی.

توان او زور، مې واره تۀ ئې

بې تانۀ پېرم په توره

(خوشحال)

پېرو پلور معنی داخستلو او خرخولو لري. نه پېرم = نه اخلم،
توره یو کم قیمتہ سپکه پیسه یا سیکه. زما ټول همت او قدر ستا په
سبب دی چې ته راسره نه یې نو باقی پاتې ځان په یوه پیسه هم نه
اخلم. زه که گران یم نو ستا د مخه گڼه دیو د مړي هم نه یم.

د توره دومره څېړنې سره که مونږ د طورو کلی او د تورو غریاد
نه کړو نو کمی به وي. طورو معیار دوه بیل بیل کلي د مردان نه په نیم
ساعت پیاده مزل پراته دي. د پوهنې دیو مرکز په حېث طورو ته وره
بخارا وائي.

دا د یوسف مندن په خاوره تر ټولو ژور څانګې دی د سیکانو باچا
گردی کې طورو د یوسفزو څه عارضی مرکز وه. هر کله چې سیکان
او د بریلی، شېخان دواړه د فېرنګي آله کار وو. لکه د شاه ایران دربار کې
انګرېز سفیر د شاه زمان سدوزنی. د مخ نیوي یا شاګوډار لره ناست وه.
د فېرنګي راتللو سره د طورو سرداري هوتي ته لاړله. دواړو په پښتون
اولس بې حده ظلمونه کړي دي. طورو معیار د کلپانۍ په غاړه پراته
دي. د خوشحالیاتو سره ژور تړون لري. دا خلک د باچا خان مرستیال
وو. تورو غرد خوشحال د ښکار سره نوم گټلی دی. ددې غر لمن کې د
خوشحال خلی دی.

- تور غرنې د هوډي دی تر تیراه پورې سم تللی

نیلاب اولنډي دواړو عجب سرینسی په پای

د کابل شاهانو په وروستنیو باچایانو کې یو "لږه تورمن"

یادېږي. پښتو کې به دا راجا تورمن وي. د وزیر اعظم نوم یې قلاړ و. هغه د خپل باډار نه واک و ترورولو او پخپله بادشاه شو. دا پېښه د ۸۷۰ء نه وروستو وه او دوي هند ته راغلي وو. د قلاړ اولاد کې کمالو او جېپال راځي. دا مهمه ده چې "دستار نامه" کې یعقوب لېش ډېر ښه ستائیلی شوی دی. "لږه تورمن" زموږ د توره سره تړلی دی. دوي پښتو ژبه وئيله. او د نسله پښتانه وو. موږ د توران او توراني توري هم داسې څیړلي شو. توراني، ترکو پخپله د ترکی غږ (تورکي) هم دغه شان دي. ترکان عثمانیه هم دغه دي.

توري خپل د اتمانزني وزیر و یوه څانگه ده. توره د شمشېر معنی په هر حال لري. تورنگ زني یا تورمزي د اشغریو غټ کلی دی. توروسک یو کلی بونېر کې د کراکړ نه ښکته پروت دی. توروسک وزیرستان کې یو کلی دی. "توریزونه" د طوري قبیلې دستور ته وائي.

***

تل:

دادپښتو ژبې سوچه او پخې خپل ټکی دی. ډېرو معنو کښې راځي. لکه غوښې تلې شوې، وښه تله شوه، اوبه تلې شوې. په مېدان کې تلې ښې دي د سروښې. هونېر د نه وې څرې غوښې ورته تلې.

(خوشحال)

تل په معنی دفرش، په معنی دانگن، غولې، کور راځي۔
 باچایان ئې په تل رغړې، خانان ئې په تل پراته دي۔ جوس هم ورته
 وايي۔ دتل غوندې توری تیل هم دی۔ دمزکې یوتیل، یو د توتیه، دگنو
 تیل، چاسره تیل کېدل ورسره ملېدلوته وايي۔ پرتل یوبل توری دی۔
 معنی ئې ده د کو چیانو هغه سامان چې له کوچېدلوترمخه بل ځای ته
 لېږل کېږي۔ (دوست شینواری)

پرتلی: پرتل وړونکې څاروې، په خر، سندا باندي پرتل اچول یالمسي
 تړل ته وايي۔

تلیتی: دامن کود، وېخ، خواوشا(کامل صېب، ضمیمه تاریخ
 مرصع) تل مزکې ته وايي۔ دمزکې بېخ ته هم تل وايي۔ دکوهې
 ژور ځای تل بللې شي۔ دکوتې دننه برخې ته تل وايي۔ تل د چت اپوته
 دی۔ تلول په غورویاتېلو کښې سره کولوته هم وايي۔ تله کړه
 معنی توې کړه، ښکته وغورزوه۔ دیوشي تل ته رسېدل ډېرې ژورې
 معنی ته رسېدل وې۔ یا ډېرې ژورې پوهنې ته ورېرېوتل
 وې۔ تر ټولو ښکته نقطې ته تل وايي۔ غالباً چې دتل سم اپوته توری
 هسک دی۔ هسک اوچت وې۔ او دغه د چت رېښه ده۔ چت ورته
 ځکه وايي چې دتل نه وچت وې۔ تل مزکه اوچت هسک یا اسمان
 وې۔ قرآن پاک کښې د اسماعیل علیه السلام دقربانۍ په حقله راځي۔

فَلَمَّا أَسْلَمًا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ (الصَّفَتْ ۱۰۳)

ژباړنه: "نو هر کله چې غاړه کېښوده دواړو، او وايي چولو دې په اړخ" یا نو کله چې سلامې شو او ټنډه ئې تاو کړه. یا کله چې هغه تندی په مزکه کېښودو. معنی د تل شوه "وايي چولو". تاسو وکتل چې دلته د قرآن تل د پښتو د تل معنی کېښې راغلی دی. تله کېښې "ه" حرف اسم اشاره ده. اسلماً هم پښتو رېښه لري. پښتو کېښې سلامې کول داسې وې لکه چې د پټې خه حصه په غاښور داسې سمه کړې چې خه حصه بره وې او خه ښکته اوبه د سلامې ځای ته بهېږي. دبره نه ښکته رانېکلوته د هغې ځای سلامې کول وايي. د لاسونو ورغوي ته تلې وايي. د پښو لاندې برخه تلې بللی شي. ازغې ئې تل کېښې ښخ شو. تلې مې پولې شو. تل، تله، تله، تله کچ کولو او برابرولو ته وايي.

تله للجین: داسې به وي. "ه" حرف لفظ اشاره ده او تل فعل دی

نوڅېر نه په تل شوه۔

قَلَّةٌ لِلجَبِينِ : چې هغه سم کړو، برابري کړوتندی۔ په تله تول یاتللی یوه محاوره ده۔ اتل یو پښتو توری دی چې د پوره سیال معنی وړکوي۔ دهندي ژبې ایل دغسې معنی لري۔ اتل د اپتال ماخذ هم لرلې شي۔ اپتال د پښتون یوه قبيله ده چې ۵۰۰۰۰ خواوشاپه هند قابضه شو۔ تول پټې ته هم وايي

۔ اشناڼې لکه بڼه تول چې ورته اش کړې

جدائې لکه ږلې۔ وړانې د تول کړه

تول فصل یا کروندې ته هم وايي:

۔ چې هم تول ځې هم دلی۔ داتوپان دی که ږلې

چې ټې وږي موندی نه شي هائی توبه له هغه کښته

تال، تالې، تاس لوی بڼانک ته وايي:

ع: ورته اېښی د مغل د حلوه تال دی

ع: د طالي که درته وایم یو تالی دی

تلاتوب، ناقلاړې، تلبړ، بڼانک، تل ول، هلې ځلې، تلاش،

تلېدل، ورتېدل۔ کامل صېب د تلاتوب معنی جوش و خروش، هېجان،

غلبه لیکلې ده۔

۔ دجهان غمونه یوسرز مابل سر

که سړی ېې دباورپه تله تول کړه

- لکه باز خال د تارو د اښکار د دۀ دی

کۀ خۀ شي زما د زړۀ په تلاتوب

ټول او ټولنند د تللو يو انداز ته وايي. تل هم د ټل يا تر تله

معنی لري. د پښتو ټل او ستا کښې Tak (تگ) او Hake دی. ټلې کتل

او طالع کتل يوه معنی لري. په ټلې کښې شرشم مۀ زرغونوه. شرشم

ته هندي کښې سرسون وايي چې له پښتو ټې اخستی دی.

ټلې کښې ټېل ټينگځول هندي محاوره ده چې اصل ټې

وړاندې پښتو متل دی. ټلې کښې شرشم په لاس کې شرشم ته وايي.

پر بوټې دانې ته ټې هم لاتلې کښې وايي. يعنې پر بوټوسره سمدستي

ټې مۀ زرغونوه. هندکو کښې هم "ټلې تاک" ښکته گوره شته.

د ټلې او هټېلې اصل يودې. هټېلې يا ټېلې کښې الف او ها

وران شي. کله چې د هټېلې وروستی برخه ورانه شي نو هټه يا هاته

ترې جوړ شي کوم چې هندي توری دی. دمز کې پاتال يا يواځې پاتال

هم دغه د ټل رېښه لري.

پر تل وهل يا پر تل غزول هم دغه معنی ورکوي. زموږ وخت

کښې د سياسي احتجاج نوې ډول دی.

ټلې، ټېلې او هټ اېلې، د پښتو، اوستا او سنسکرت گډه توري دي.

چې موندلې يو دی تل سوچه پښتو توری دی. دې کښې شک نشته

دا د بېلې هېڅ ژبې نه اخستی شوی نه دی. داسې حالت کښې د عربي.

سره د دې يوشانوالي معنی خېز دی.

د هت نه ات او د ات نه اد او د اد نه بد جوړ شو.

”اد“ او ”ابد“ زور ته وايي قوت ته وايي. وَلَا يُؤدُّهُ حِفْظُهُمَا

(بخاري کتاب التفسیر)

أُولُو الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ (القرآن) صاحبان د لاسونو

اوسترگو عربي. کښې ”يد“ لاس ته وايي لکه بِيَدِهِ، خُذْ بِيَدِكَ،

أَيْدِيهِمْ. مونږ د بد يا لاس څېړنه داسې هم کولای شو. بد، بت، هت،

هت، هت پلې، تلې سنسکرت کښې دغه بد، يتا دی اوبهلوی. کښې

يات، ايات شي. دا خبره چې داتول ټکې د ايرانيانو په لار معرب شوې

دې ډېر وزن نه لري. دعربي سره براه راست تړون ئې زيات وزن لري. د

عربي نه د مفعن کېدو بحث ئې ښکاره لاحاصل دی.

(ژند) اوستايو کتاب دی چې په ۱۵۰۰ قبل مسيح کښې زړه

تشتهر بلخي ته منسوب دی ددې يوه برخه وندېداند نومېږي (۱)

Gatha (۲) اصل اوستا.

- لويه پېشکښې ده درته وایم په مثال کښې

دُرئې په لمن کښې ورته گوره تلوه

- مخ دې په پلو کښې که چراغ دی چې بلېږي

خله ده چې وئیل کا که مشکښې دې تلېږي

- که دسر ملاحظه نه کړې غواص شي

ملغلرې په درياب کښې تلې تلې

جام بېناته ورکړه چې ئې ډک یوسې ترځایه

جام ورکړه رانده ته هسې ووايه چې تل دې

مونږ دتل معنی په پښتو، پارسی، هندوستانی، او عربی کښې

وڅېړله او په گڼو متلونو مو واضح کړه. دومره به لږه نه وې. دا

ورو مبی ځل دی چې یو ټکی د پښتونخوانه ترهنده او عربستانه

ختېزلوېدېز پورې یوه سرچینه لرونکې وښودلې شو دا خبره تر اروپا

اوږدېدې شي.

***

ثاني:

مونږ دغسې ثاقب، هیشم، حرث او نور شنلي دي او "ث" مو

په "th" راوستې ده. دو او دوتا هندوستانی د انگرېزی two هم ورته

نزدې ښکارې دغسې پارسی هم ده.

***

ثاقب:

ثاقب = ټپکاو

Ibn-Haitham = ابن هیشم

ثلث = درې

th = ث   D = th = ث

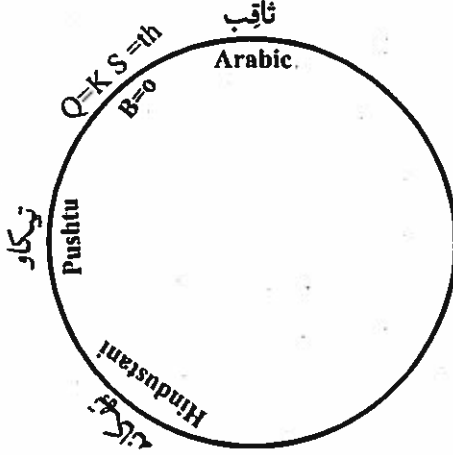
R = د = ل

Thaqib=tee-kao

tee=th=ثا

tee په ثابتل شو   قَب = kab = kao

اوقب په کاوبدل شو

***

﴿النجمُ الثاقب﴾ (النجم ۳):

کۀ چرې مل شي د ناقابل سره
تېکاوي نه وې رخصت ترې تل غواري

(خوشحال)

د پښتو تېکاو چې هند ته لاړو نو تېکاوه، تېک ترې جوړ شو.

***

خياط:

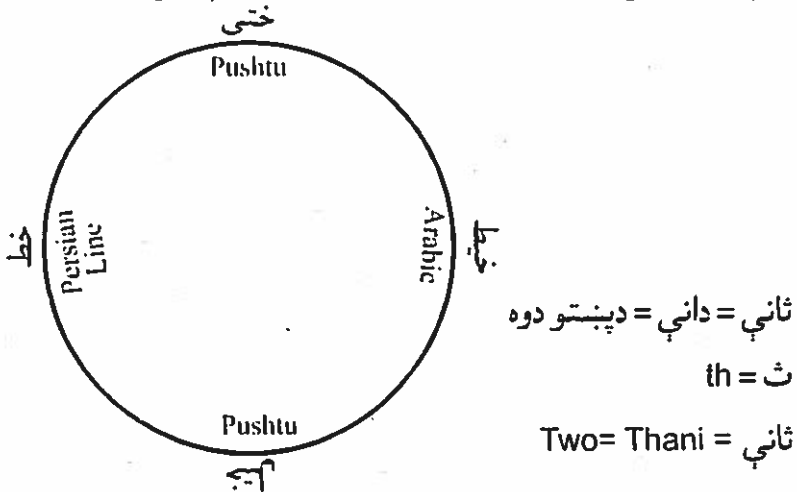
خېط په معنی دستن تار

﴿حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ (الاعراف ۲۹)

﴿حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ

الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ (البقره ۱۸۷)

فکر کوم چې خېط او خياط به د پښتو د ختي سره تړون لري
 ختي هم د تارونو څخه جوړ وي. اسمان کښې د سحر نه وړاندې کښې
 توري بيا سپينې لکه د تار ښکاري. د پښتو توري "ختل" هم ورسره
 نژدې معنی لري. ختي قميص ته يا ټولو جاموته هم وايي.

مظلومانو ته څه خونظر وکړه
 په دربار دې فریادې دې چېرې خت

(خوشحال)

مونږ د سم الخياط "سپردنه وړاندې کړې ده.

چې دکم اختر پرې وکړولوی به هم شي
 چې خيبرن در څخه نه شي دايوخت دی

(خوشحال)

***

خیری: خیرن

مَا كَانَ لَهُمُ الْخَيْرَهِ (القرآن)

ع: چې خیرن در څخه نه شي دایوخت دی

(خوشحال)

ع: چې له یاره نه جداشي، هم غمژنه هم خیرنه

(خوشحال)

سترگې مې خیره دي "داخبره نن هم د سترگو دمربضانو څخه
د یو سترگو ور ما هر په کتن ځای کښې ډېره اوږدې کېږي-

***

خمط:

أَكَلِ خَمَطًا - خَمَطٌ مَعْنَى خَمْچې "خوړې خمچې پوسکي- د
واز دو اچوې" د خمط خمچې او براغت = وروگې عجیبه توري دي-
چې پښتو ته ډېر نژدې دي- خمچې یوه وړه دانه وي لکه د غوښتو
فصل وي- مارغان ئې خوړي- پخوا به غربانانو خوړلې-

ع: که ته هر کله حلوه خوړې زه خمچې

شوک ورته باجره وائی-

(خوشحال)

***

خاطر:

خاطر زړه ته وایي- تصوف کښې هغه وسوسې وغېره چې په
زړه کښې تېرېږي، خاطر او خطر بللې شي- خوا، اړخ یا څنگ ته وایي-
خوا د نژدې معنی ورکوي- خوا زړه ته وایي- خوا یوې سیمې ته وایي-

وطن ته وايي. خواد وخت سره تړون لري لکه پخوا اخوا ديخوا د مکان
 ښودنه ده. د خاطر تلفظ "خواتېر" کېږي معنی زړه کښې تېرېدونکې
 خبرې. "خواتېر" هغه ځای دی چرته چې فکرونه زرغونېږي.
 سرپورته کوي. د عربي خاطر د پښتو خواتېر دی اود سنسکرت
 "کھتا" ده. کھتا خبرې ته وايي.

"خوائې پخه شوه" "خواسړې پسرې مه کوه" د
 پښتونخوا مطلب د پښتون سیمه، مرکز، غاړه، اړخ، ځای، زړه دی.

چې په خواپه خاطر نه هسې عیان شي
 ځنې څه چارې پېداپه داجهان شي

(خوشحال)

***

زوت

زوتول: يو څه په يادوياد ساتل اود کتاب نه بغير وئيل. دا
 د عربي د تجويد سره تړون لري. تجويد: جود (ج: ز او د: ت)
 نو جود = زوت

پښتو کې جوت توری په معنی د څرگند ورسره تړون لرلی
 شي. مونږ جوت توری د جغ او جوتي سره څېړلی دی.

غم:

فَنَجِينِكَ مِنَ الْغَمِّ (طه ۴۰)

- لايوغم راځنې لارنه وې بل راشي

مگرزه پېداپه ورځ د شور و شرم

”واړه سردرگم کښی گم = غم راځی۔ (خوشحال)

***

غزال:

Gazella thomsoni

Gazella فرانسېسې

Gazelle انگرېزي

(Antelope)

A soft Eyed animal

(Oxford)

Gaze په معنی د نظر، کتل، یو نظر، سترگې مې گزې مزې کېږي۔

ع: په بڼه بڼه رفتار کاندې غزاله

(خوشحال)

غزال پښتو شاعری، کښې ډېر زیات راغلی دی۔ د خوشحال بله

مصرعه کې ئې تلل ستائیلی شوي دي۔ د تگ نه ئې زیات کتل

زړونه راکاږي۔

ع: چې ئې ونیسېم په غېږ کې راته گوري

(خوشحال)

کبلی او غزاله به یو وي۔ غزاله کې اصل رېښه د Gaze ده۔

***

غراب = غرو = Crow

د غراب نه غرو داسې جوړېږي لکه آفتاب نه پیتاو، تاب نه تاو، دوآبه نه دو واوه، گرداب نه گرداو، د Crow نه قرا = قارغه = کارغه = کراغ، د قرو نه خرو = کرو = کوا (هندوستانی) (ق = خ) (کرات کرات) زاغ پارسي ده. زاغ د عربي. په معنی درپدلو خوزولو.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ (القرآن)

مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ (القرآن)

Koraci od Process د اوگي د هلوکي يو شاخ يا خانگه ده.

د دې شکل لکه د کارغه وي. Koraco په يوناني ژبه کې کارغه ته وائي. Koraco د کارغه او Crow دواړه سره يو شان غږ لري.

(۱) کارغه (Pushtu)

(۲) (Greek): Koraco

(۳) (English): Crow

(۴) غراب: (Arabic)

(۵) کوا: (Hindostani)

(۶) زاغ: (Persian)

(۷) کیکا: (Sanskrit)

(۸) (Tamil): Kakkai

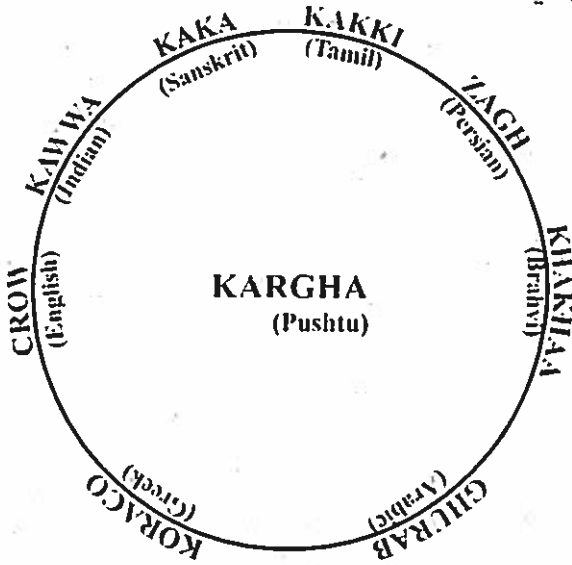
(۹) Khakha (براهوي)

(۱۰) (Malti) Khakha

وئیلی شي چې دا توري دره وړ (Dravidian) دي او سنسکرت

ترې پورلي دي۔

***